СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CVII | П'ЯТНИЦЯ, 2 ЧЕРВНЯ 2000 | ЧИСЛО 22 | VOL. CVII | FRIDAY, JUNE 2, 2000 | No. 22

В програмі поїздки Б. Клінтона до Европи – відвідання України

ВАШІНҐТОН. – Минулого понеділка, 29 травня, Президент Америки Билл Клінтон вирушив у семиденну подорож до Европи, він відвідає Португалію, Німеччину, Росію і Україну.

У Лісабоні Президент мав зустріч з прем'єр-міністром Антоніо Ґутерресом, взяв участь у зустрічі керівників Европейського Союзу. Вперше побував Б. Клінтон у Берліні, столиці об'єднаної Німеччини, та відвідав місто Ахен, осідок

(Закінчення на стор. 6)

Освячення Михайлівського Собору

Закінчилося відновлення Михайлівського Золотоверхого Собору, зруйнованого в 1936 році комуністами. В неділю, 28 травня, в Києві, під час традиційного святкування Дня Києва, відбулося освячення собору. Під час освячення Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Іван Плющ і прем'єр-міністер Віктор Ющенко піднесли ікону Патріярхові Київському і всієї Руси-України Філарету.

Фото УНІАН/ ПУЛ

В Коннектикаті відкрито нове бюро для допомоги жертвам Чорнобиля

Представник Конґресу Роза ДеЛауро дякує фірмі „Новаметрікс" за допомогу дітям Чорнобиля. Зліва – Олесь Кузьма, Ірена Забитко, Орест Дубно, Р. ДеЛауро, Вільям Лякурсієр і Патрик Шеннон.

На пресовій конференції з нагоди 14-ої річниці аварії в Чорнобилі медична фірма „Новаметрікс", виробник потужних діягностичних і лікувальних медичних систем, заявила, що жертвуватиме свої найкращі пульсоксиметри Фондові допомоги дітям Чорнобиля (ФДДУ) – для новонароджених немовлят, які потерпіли внаслідок аварії. Ці прилади необхідні для інтенсивної терапії дітей, котрі народжуються з вадами дихання та іншими ускладненнями, що збільшує рівень дитячої смертности в Україні. Президент фірми „Новаметрікс" Віліям ЛяКурсієр висловив признання Фондові ДДЧ, який створив взірцеві відділи дитячої реанімації в Луцьку, Львові, Чернігові, Дніпропетровському, Вінниці і Полтаві. В. ЛяКурсієр висловив надію, що цей дарунок для Рівенської ди-

(Закінчення на стор. 3)

Юліян Куляс: „Клінтон вказує на необхідність подання Україні всебічної допомоги..."

Кореспондент "Свободи" в Чикаго Анатолій Гороховський розмовляє з відомим громадським діячем діяспори, президентом чикаґського банку "Певність" Юліяном Кулясом

А. Гороховський: – ***Пане Кулясу, чи давно знайомі з Президентом Америки Биллом Клін-тоном, не один раз з ним зустрічалися, брали участь в обговоренні українських проблем у Білому домі. Цікаво було б довідатися, коли почалося ваше спілкування?***

Ю. Куляс: – Я познайомився з Клінтоном ще тоді, коли він був губернатором штату Аркенсо і тільки мріяв стати американським президентом. Було це десь на початку 1994 року, коли передвиборна кампанія вступала у свій завершальний період. Саме тоді я очолив Комітет українців Америки, який виявив цілковиту підтримку Демократичній партії, до якої належав Клінтон. Вже під час перших зустрічей з майбутнім президентом я мав можливість переконатися, наскільки глибоко він обізнаний в українських справах, як збирається будувати стосунки Америки з молодою незалежною державою, якою є Україна. Вона,

(Закінчення на стор. 5)

Юліян Куляс (праворуч), Перша леді Гілларі Клінтон, Президент США Билл Клінтон та дружина Ю. Куляса Ліза.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Тризуб над Верховною Радою

За рішенням парляменту герб незалежної України змінив комуністичну символіку на будинку Верховної Ради на герб України – тризуб. На знимці УНІАН зображено момент, як робітник встановлює тризуб на фасаді будинку Верховної Ради України у вівторок, 30 травня 2000р. в Києві.

П. Симоненко пропонує Україні соціялістичний шлях розвитку

КИЇВ. – Лідер Компартії України Петро Симоненко пропонує Україні повернутися на „соціялістичний шлях розвитку". Про це він заявив у виступі на VIII з'їзді Соціялостичної партії України 20 травня. П.Симоненко назвав "головною спільною проблемою" соціялістів і комуністів консолідацію зусиль у боротьбі проти „режиму влади", яку лідер комуністів звинувачує у все глибшому, розшаруванні між незаможними та клясом буржуазії. "Без зміни влади неможливо повернутися до соціялістичної моделі суспільства", без революційних перетворень не можна вирішити проблеми землі, власності, нарощування виробництва, вважає він. На його думку, спільні дії СПУ і КПУ мають бути спрямовані на „об'єднання слов'янських народів", визначення конкретних геополітичних інтересів України.

Вже восени жити стане легше, заявив В. Ющенко

ТЕРНОПІЛЬ – "Пересічний українець зможе оцінити програми діяльности уряду вже восени", – заявив на зустрічі з викладацьким складом і студентами Тернопільської академії народного господарства прем'єр-міністер України Віктор Ющенко. Він наголосив, що прийнятий державний бюджет є "найбільш соціяльним за всі роки". За його інформацією, цього року з централізованого та місцевого бюджетів була виплачена вся заробітна платня, пенсії та соціяльні виплати. Як зазначив В.Ющенко, "український пенсіонер в 2000 році востаннє чутиме про невиплачену пенсію". Крім того, прем'єр-міністер зазначив, що одним "із векторів економічної політики", який відображено в програмі діяльности уряду, є европейська інтеґрація. За його словами, Україна в цьому році розраховує на вступ до Світової організації торгівлі.

На будинок М. Джемільова скоєно напад

СИМФЕРОПІЛЬ. – У ніч на 27 травня на приватний будинок голови меджлісу кримськотатарського народу Мустафи Джемільова в м. Бахчисарай було скоєно напад. За словами охоронця будинку, о пів на другу ночі, почувши гавкання собак, він вийшов у двір, де на нього напали двоє невідомих в масках. Отримавши удар ззаду, охоронець впав, а нападники втекли. Як повідомили УНІАН у Центрі громадських зв'язків Міністерство внутрішніх справ України в Криму, покищо особистості зловмисників не встановлено.

Правоохоронці висувають версію, що скоєний напад - акт хуліганства, і він не спрямований проти М.Джемільова особисто, оскільки голова меджлісу перебував у цей час в Америці.

УНІАН

Л. Кучма: «Я сьогодні практично незалежна людина»

Інтерв'ю Президента України кореспондентові Бі-Бі-Сі напередодні візити в Україну держсекретаря США Маделин Олбрайт та президента Росії Володимира Путіна

– Наскільки комфортно вам як Президенту України бути між заходом і сходом? Україні взагалі? Наскільки зручна ця позиція?

– Незручна з однієї точки зору – усі обіцяють, але нічого не роблять. Ось в чому головна проблема. Для України визначено зовнішній пріоритет – це европейський вибір. Тому і з пані Олбрайт, і з Володимиром Путіним розмова вестиметься з урахуванням головної проблеми – співпраці з МВФ. Якщо очікувати, коли пройде другий аудит НБУ, то можна і ноги протягнути в Україні.

– Якби ви були головою МВФ, ви б як діяли? Ви б давали зараз гроші, не чекаючи результатів реформ, чи чекали, поки Україна виконає усі вимоги? Чи враховували б ви геополітичну важливість України і допомагали?

– Я б обов'язково зважав на багато чинників – і геополітичне, і стратегічне розташування України. Головне – не можна нас рівняти, припустимо, з східноевропейськими країнами. Навіть з країнами Балтії. З простої причини. Менталітет українців, так як і росіян, зовсім інший, ніж менталітет поляків чи прибалтів. Ми будували комунізм більш ніж 70 років. У нас немає тих поколінь, які жили при іншій системі. Тому й на це треба зважати. Люди жили, як я вже казав, в зоопарку. Їм все давали. Давали зарплату, щоб не померли. Наприкінці тієї роботи давали малогабаритну квартиру. А пенсію давали, щоб був кусок хліба і щось до хліба. Перебороти цю психологію набагато важче, ніж щось інше. Тому наші люди не розуміють, що вони вчора нічого не платили за квартиру, а сьогодні треба платити 100% собівартості. А при тій заробітній платі, яка є, не вистачає і на півквартири. Звичайно, наші опоненти це використовують. Нема однорідного суспільства, яке було б бажано мати сьогодні.

– У зв'язку з тим, що в Росії обрано нового президента, багато хто з аналітиків на Заході говорить про те, що буде російська політика більш прагматичною щодо пострадянського простору, більш наступальною. Чи готова Україна до такого нового підходу Москви?

– Я на місці Путіна вів би таку ж політику. Більш жорстку, більш прагматичну. І це – в інтересах України і українців. Хай там що, а за те, що ти береш, треба платити. Сьогодні Росія, практично, кредитує Україну. Ми потребуємо газ, але не платимо. За перший квартал ця сума становить близько $500 млн. Я ще розумію, якби цей газ надійшов до бюджету, а він же пройшов крізь пальці і потрапив до комерційних структур, а далі – в офшорні зони. Тому я як Президент зацікавлений в наведенні жорсткого порядку, жорсткого підходу до взаємовідносин з Росією з точки зору економіки. Товар – гроші – товар. А ми ж звикли до іншого, а тепер кричимо, що в Росії буде по-іншому. А що, в Росії краща економічна ситуація? В неї мало своїх внутрішніх проблем?

– Кажуть, що якщо тиск на Україну посилюватиметься, то вона ще далі віддалятиметься до Заходу.

– Що більше нас тиснутимуть, то далі ми віддалятимемося. З кожним роком зменшується товарообіг між Україною і Росією. Якщо не буде економічного інтересу, то не буде і політичного. Тому я в першу чергу кажу, що росіяни повинні задуматися. Я переконаний, що Європа зацікавлена в нормальних ділових відносинах між Україною і Росією. Це в інтересах стабільності на европейському континенті насамперед.

– Україно-російські відносини останіх років були характерні теплими вашими особистими взаєминами з Борисом Єльциним. Зараз, говорять, настав кінець безкраватної дипломатії. Як ви будете будувати взаємини з Росією і Путіним?

– То хай говорять, а ми будемо робити. Кому як подобається, чи в краватках, чи без краваток, це вже інша справа. Але я певний, що відносини з Володимиром Путіним будуть абсолютно нормальні, дружні і відповідальні. Нам що, виходячи з добрих відносин з Єльциним, хтось подарунки робив? Я тільки вдячний за те, що ми, будучи президентами, вирішили декілька головних стратегічних питань. Це – договір між Україною і Росією, де визнана Україна. І, по-друге, розв'язали проблему Чорноморського флоту. До 1997 року російський флот знаходився на нашій території, не платив ні копійки. Це було вигідно Росії в якійсь мірі. Відносини керівників держав залежать в першу чергу від того, наскільки одна країна потребує іншу.

– Одним з головних випробувань і індикатором ситуації в Росії буде те, як новий президент побудує взаємини з так званими олігархами. Він хоче обмежити їхній вплив. Яка в Україні ситуація? Наскільки вас турбує, що деякі люди в Україні є дуже впливовими в політиці, економіці, в засобах масової інформації?

– Я не знаю, чому у нас навколо слова «олігарх» створили такий ореол негативу. Давайте подивимося, в Великобританії, США та в кожній країні є олігархи. В США – судова справа проти Гейтса, який має власних коштів $58 млрд. І ніхто не робить з цього трагедії. Для мене головне, щоб капітал і олігархи в тому числі працювали

(Закінчення на стор. 6)

Народний артист України І. Білозір по-звірячому вбитий у Львові

Перестало битися серце славетного українського пісняра. У ніч з суботи на неділю, 28 травня, у львівській лікарні швидкої допомоги помер народний артист України, композитор, керівник вокального гурту "Ватра" Ігор Білозір. Його жорстоко побила зграя молодих людей поблизу прокуратури у центрі Львова. Серед хуліганів був і син заступника начальника міської міліції.

Слідство ще назве конкретних винуватців і мотиви вбивства, але сьогодні з уст в уста передається обурення народу: співака-патріота побили за те, що він висловив своє зауваження якійсь рок-групі, яка співала прорадянські пісні російською мовою. Його побили в ніч з 8 на 9 травня. Протягом 20 днів лікарі намагалися вивести І.Білозора з коматозного стану, однак врятувати життя не вдалося. Похорони композитора відбулися у вівторок, а церемонія прощання – цього ж дня у Львівській філармонії, з 11 до 13 години.

Пісні композитора і співака, народного артиста України Ігоря Білозора співала не тільки вся Україна – його полюбила українська діяспора Америки, коли він виступав тут з концертами у вересні минулого року. Тоді ж Ігор Білозір виступив і на оселі УНСоюзу "Союзівці", спілкувався з членами УНС, працівниками "Свободи", залишивши незабутнє враження розумної, талановитої, національно-свідомої людини. Це фото й зробив на "Союзівці" наш позаштатний кореспондент Ярослав Кулинич.

Кор. "Свободи".

Глум над державною мовою та духовністю України призвів до трагедії, заявляє фракція Українського Народного Руху

КИЇВ. 30 травня.. – Вбивство народного артиста України, керівника співочого гурту "Ватра" Ігоря Білозора стало результатом бездіяльности державної влади, вважають депутати фракції Українського Народного Руху. В заяві фракції наголошується, що влада не реагувала на численні звернення на факти "вандалізму щодо українських святинь, глуму над державною мовою, повної втрати інформаційного й духовного простору України".

У документі члени фракції закликали українську патріотичну громадськість "дати оцінку звірячому антиукраїнському злочину" й відповісти на бездіяльність державної влади "конституційним правом захищати всіма доступними методами державний лад і права українців".

УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Китай домагається статусу постійної торгівлі

ВАШІНҐТОН. – Минулого тижня уряд Президента Билла Клінтона і корпоративна Америка здобули небуденну перемогу. Палата Репрезентантів голосами 237 „за" при 197 „проти" відмовилася від політики, яку США 20 років провадили щодо комуністичного Китаю. Ця країна більше не зазнаватиме торговельних обмежень. Після гострої дискусії впродовж кількох місяців, яка викликала протести бізнесменів проти робітничих профспілок, законодавці проголосували, щоб Пекін мав рівні права в торгівлі. Більша кількість ніж сподівалися, республіканців, дала змогу Президентові Клінтонові здобути цю перемогу: троє із чотирьох республіканців проголосували „за", а двоє із трьох демократів – „проти". Цю перемогу яка означатиме припинення дотеперішньої щорічної конґресової перевірки торговельного статусу Китаю, противники уважають поразкою політики Б. Клінтона, бо, мовляв. США позбулися механізму, з допомогою якого можна було позитивно впливати на ситуацію з людськими правами в Китаї. Сенат як сподіваються схвалить цю зміну.

Журналістика – небезпечна професія

ФРІТАВН, Сьєрра Леоне. – Згідно з повідомленням Девида Вімгерста, речника місії Організації О'бєднаних Націй в Сьєрра Леоне, тут минулого тижня вбито американського кореспондента агентсва Ройтерс і еспанського журналіста з Асошіейтед Прес. Двоє інших журналістів Ройтерса були поранені. 53-річний американець Курт Шорк і еспанець Міґель Ґіль загинули під час повстанського нападу на державних військовиків поблизу Роґбері-Джанкшену, 54 милі від столиці Фрітавн. Поранено телеоператора Марка Чісолма та фотографа Янніса Беґракіса. Крім того, загинули чотири вояки. Дипломати, міжнародні урядовці миру і колеґи назвали на поминках обидвох загиблих журналістів відважними чоловіками, котрі посвятили своє життя, щоб розповісти правду про жахіття війни.

Населення Індії сягнуло мільярда

НЬЮ-ДЕЛІ, Індія. – Мільярдним жителем країни стала народжена кілька днів тому в Нью-Делі дівчинка, яку батьки назвали Ашей, що в перекладі з гінді означає Надія. Тепер в цій державі на індостанському субконтиненті проживає 16 відсотків усього населення плянети, що для індійців є одночасно приводом для законної гордости і серйозних роздумів. Евфорія від святкового настрою в зв'язку з народженням мільярдного індійця переплітається з тривогою, що Індія перенаселена, і надлишок населення лягає важким тягарем на економіку, створює загрозу екології, призводить до зубожіння природних багатств.

Ізраїль та США занепокоєні радіяцією в Білорусі

КИЇВ. – У зв'язку із повідомленнями про підвищення рівня радіяції поблизу білоруської столиці, співробітники дипломатичного представництва Ізраїля в Мінську були відкликані для медичного обстеження. За даними ізраїльської сторони, зроблені під Мінськом заміри вшосте показали семикратне перевищення природного радіяційного фону, яке могло виникнути внаслідок лісових пожеж в районі Чорнобильської атомної електростанції. Як повідомляє радіостанція Deutsche Welle, Державний департамент США також збирається найближчими днями надіслати в Білорусь експертів для вимірювань рівня радіяційного фону в Мінську. Американське посольство у столиці Білорусі заявило, що готове вжити застережних заходів, щоб не наражати на небезпеку здоров'я дипломатів. Тим часом влади України й Білорусі стверджують, що лісові пожежі навколо Чорнобиля не призвели до зміни радіяційної обстановки.

Нове бюро...

(Закінчення зі стор. 1)

тячої лікарні та інших медичних закладів допоможе Фондові врятувати життя новонароджених і недоношених дітей, які сьогодні вмирають через брак відповідної технології. В минулому році ФДДЧ отримав звіти від своїх партнерів в Україні, які засвідчили, що медична допомога, надана Фондом, значно знизила рівень дитячої смертности в кількох лікарнях. Пожертва фірми „Новаметрікс" надійшла з нагоди відкриття нового бюра ФДДУ в Нью-Гейвені, Коннектикат. В пресовій конференції взяли участь представник південного Коннектикату у Вашінґтоні і одна із найвпливовіших провідниць демократичних сил в Палаті Репрезентантів – конґресмен Роза ДеЛауро, яка подякувала членам Фонду ДДЧ за їх невтомну працю для добра невинних жертв ядерної катастрофи. Нема другої організації в США, яка може рівнятися з Фондом у допомозі, чорнобильським дітям, – сказала вона. Для пересічних американців Чорнобиль вже увійшов в історію і став майже забутим, але для населення України Чорнобиль лишається щоденною бідою. Конґресмен висловила глибоке занепокоєння долею родин і дітей, у яких появилися злоякісні пухлини і вроджені вади. Р. ДеЛауро подякувала фірмі „Новаметрікс" за її щедру пожертву пульсоксаметрів. Екзекутивний керівник фонду Олександер Кузьма і Орест Дубно, представник Ради директорів ФДДЧ, вручили чек 2,500 долярів від Фонду на додатковий закуп апаратури „Новаметрікс". О. Кузьма висловив подяку представникам „Новаметрікcу" у Відні і Києві В. Мітіну і Р. Скляреві з фірми „НЗі-Техно" за їхню жертвенність і посвяту.

Голова інженерів фірми „Новаметрікс" розповідає про виробництво пульсоксиметрів. Зліва – Доналд Горбатий, Катя Бамбер, Олена Маслюківська, Ірена Забитко, Мейнард і Роза ДеЛауро.

Після пресової конференції конґресмен Р. ДеЛауро і члени ФДДЧ оглянули виробництво апаратів „Новаметрікс". Серед делегатів ФДДЧ були письменниця Ірена Забитко, Слава і Доналд Горбаті, Катя Бамбер, Олесь Кузьма і студентка з Вінниці Олена Маслюківська, яка закінчує студії в Єйльському університеті з допомогою стипендії від Фундації.

Пожертви на Фонд ДДЧ повністю звільнені від податків. Просимо вислати пожертви на адресу: **CCRF, 272 Old Short Hills Road, Short Hills, NJ 07078,** або **CCRF, 1358 Whalley Avenue, New Haven, CT 06515.** Фонд запрошує добровольців до співпраці. За дальшими інформаціями можна дзвонити на телефон **(203) 387-0507** або **(973) 376-5140.**

Фонд допомоги дітям Чорнобиля

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Чи буде бензин в Україні?

Стаття „Україна сама себе висіче" в одному з травневих чисел російської газети США „Новое русское слово" починається зі слів: „Росія, як відомо, є годувальницею України". Після такої несподіваної заяви автор Роман Храпачевський вдається до прогнозування сумного майбутнього України, котра, мовляв, цілком залежна від російських енергоносіїв. Автор стверджує, що терпіння Росії стосовно неслухняної України, яка „продовжує бавитися у незалежність", виснажується і Росія вдаватиметься до жорстоких заходів (В. Путін щонайперше наказав „прикрутити" нафтокран до України). Але автор статті не тільки погрожує Україні, а й перестерігає Росію, що, мовляв, Рух вголос говорить те, про що уряд України думає: зокрема, про повернення українських коштів з московських банків, перегляд дискримінаційних цін на російський газ. „На жаль, це не смішно, – пише газета. – Якщо українські урядовці такі думки не виголошують, то „відв'язані" представники української „еліти", які формують національну ідеологію, більш відверті".

Можна було б облишити поза увагою подібні інсинуації, коли б вони не торкалися справді болючого для України енергетичного питання. Віце-прем'єр України з питань паливно-енергетичного комплексу Юлія Тимошенко вважає: „Енергосистема перебуває в коматозному стані, нафтопереробні заводи в жорсткому „клінчі" через відсутність сировини, газові борги щодня зростають на мільйони долярів". Щоб вийти з кризи, уряд Ющенка прагне ліквідувати монополію на енергоресурси компанії „Нафтогаз України", розмежувати функції транспортування і збуту газу, впровадити приватну власність (за участи держави) на об'єкти магістральних трубопроводів, впровадити облік видобутку нафтогазової сировини з кожного джерела.

Одним зі шляхів виходу з жорсткого російського диктату на нафтогазовому ринку є пошук інших, альтернативних до Росії постачальників цих енергоносіїв. Такі партнери є в Казахстані, Туркменістані, Азербайджані. Національна нафтогазова компанія „Казахойл" погодилася дати сировину для третього за потужністю нафтопереробного заводу України в Херсоні – за умови передання казахам контрольного пакету акцій об'єднання „Херсоннафтопереробка". За виведення херсонського об'єднання з кризи узявся президент російської компанії „Альянс" Зія Бажаєв. В результаті завод в Херсоні почав працювати, робітникам виплатили заборгованість з платні. В другому півріччі „Альянс" пообіцяв збільшити переробу казахської нафти проти минулого року у 5 разів. Але... 9 березня літак Зії Бажаєва впав у Москві відразу після злету до Києва. Президент загинув. Трагічний випадок чи ретельно сплянований злочин?

Казахська нафта становила 13.1 відсотка переробленої торік сировини, російська – 65.2, українська – 21.7. Може, обійтися власною нафтою? Але видобуток її зменшився торік до 2.6 млн. тонн проти 14.4 млн. тонн в 1972 році. На імпорт нафти Україна витрачає 2 млрд. долярів щороку. Коли б вкласти їх у власний нафтовидобуток! На трансформацію нафтопереробної галузі України, пише в газеті „Вечірній Київ" доктор економічних наук Григорій Бурлака, потрібно 2 млрд. долярів, тобто стільки ж, скільки витрачається на імпорт нафти щороку.

Міністер економіки Сергій Тигипко розповів недавно на пресовій конференції про розвиток власної нафтопереробки і пообіцяв, що вже найближчим часом на заводи надійде 400 тисяч тонн власної нафти. Може, це вже початок самозабезпечення країни таким важливим для української самостійности пальним?

Наша спільна творчість: Альманах-2001

„Свобода" відчиняє свій редакційний портфель „Альманах-2001" і при цьому нагадує потенційним авторам, що матеріяли прийматимуться тільки до 31 серпня 2000 року.

Щодо змісту, то він великою мірою продовжуватиме лінію Альманаху-2000, тобто провідними залишаться теми, пов'язані зі зміною сторіччя і тисячоріччя. Тим більше, що, згідно з формальною логікою, 2000 рік був останнім у XX столітті і II тисячолітті, а 2001 роком починається новий відлік часу.

Отже, є велика нагода оглянутися на пройдений людством, зокрема українським народом, шлях, щоб глибше зрозуміти сенс різних історичних подій, універсальних світових і національних процесів та явищ. Що вартісного, достойного людини, здобуто? Якою ціною? І що належить здійснити в майбутньому? Яким воно бачиться, які думки викликає?

Крім цього, на наступний рік припадають важливі круглі дати: наприклад, 130-річчя з дня народження Лесі Українки, 140-річчя з дня смерти Тараса Шевченка і перепоховання на Чернечій горі, 190-річчя з дня народження Маркіяна Шашкевича, 160-річчя з дня народження Михайла Драгоманова, 130-річчя з дня народження Василя Стефаника, 110 років з дня народження полк. Євгена Коновальця, 70-річчя з дня смерти Вячеслава Липинського. 350 літ тому полковник Іван Богун розбив поляків під Вінницею і того ж року сталася трагічна битва під Берестечком. 80 років тому у Відні відкрито Український Вільний Університет. У червні 1941 року, в перші два-три дні війни, енкаведисти розстріляли тисячі безневинних українців у тюрмах Галичини і Волині. А восени того ж року на Волині постали перші загони самооборони, що згодом стали основою УПА.

Окремий розділ Альманаху-2001 плянуємо присвятити українському жіноцтву і його значенню в нашій історії, зокрема у визвольній боротьбі народу, у збереженні української ідентичности поза Україною, у розвитку національної культури.

Оскільки з минулорічного альманаху УНСоюзу залишилося чимало цікавих текстів і ми будемо намагатися використати їх, з нових матеріялів перевагу матимуть ті, чий обсяг не перевищуватиме 12 машинописних сторінок.

Спільними творчими зусиллями створімо Альманах-2001, 91-ий з черги, цікавим і важливим змістом, щоб він, як і всі попередні, став для майбутніх поколінь цінним джерелом для вивчення українського життя, зокрема історії нашої західньої еміграції.

Редколегія Альманаху-2001

„Свобода" єднає континенти

Вашу газету „Свобода" з цікавістю читають в Турці. Це містечко, центр району, розташоване в мальовничих Карпатах, на річці Стрий, поблизу витоку Дністра. Передплатив газету для центральної бібліотеки Тимко Бутрей, колишній наш краянин, тепер житель Бервіку. Щоразу під час відвідин Турки він матеріяльно підтримує бібліотеку і музей, який при ній працює. У „Свободі" є багато статтей, які пов'язують далекі один від одного континенти. Зокрема зі статті Богдана Лівчака з Філядельфії „Втеча на Захід" (14 квітня ц. р.), ми прочитали, як мама дружини радила: „Не пускайтесь діти далеко, хіба де поза Турку... А ми пустилися аж на другий бік світу". І далі: „Врешті ми опинилися в Турці, там зустріли багато наших людей".

Отже, багатьом відоме наше містечко. Зустріли ми в газеті також знайомі імена. Так, серед меценатів та фундаторів постійних стипендійних фондів при фундації УВУ (в ч. 2) побачили знайоме обличчя Мирона Утриска.

Народний музей „Бойківщина" в Турці запровадив від 1997 року конкурси ім. Мирона Утриска, які проводяться щороку. Дружина покійного підтримує постійні зв'язки з нашим музеєм, надає допомогу, подарувала для читачів багато літератури, зокрема „Літопис Бойківщини", який видавався з ініціятиви і матеріяльної підтримки Мирона Утриска.

В числі 50-52 за минулий рік побачили рекляму книги Івана Стебельського „Шляхами молодости і боротьби". Радіємо, що цю книгу читачі подали на IV Конкурс ім. Мирона Утриска, який має відбутися 30 серпня ц. р.

Газета подає живі думки, міркування, інформації про події і життя в Україні. Погляд з боку завжди цікавий, нестандартний. Цим і приваблює „Свобода" читачів.

Віра Бончук,
директор центральної бібліотеки,
м. Турка, пл. Ринок, 26
Львівська область

Клінтон вказує...

(Закінчення зі стор. 1)

на думку Клинтона, має відігравати важливу ролю у вирішенні европейських проблем.

А.Г.: ***– Чи вся українська громада Америки підтримувала демократичного кандидата, тобто Билла Клінтона?***

Ю.К.: – Повинен сказати, що українська громада США довгий час симпатизувала республіканській партії. Чому саме? Найперше тому, що ця партія нібито приділяла більше уваги еміґрантам, а по-друге, далася взнаки та обставина, що тривалий час Український Конґресовий Комітет Америки очолював професор Добрянський, який домагався, аби всі українці підтримували Республіканську партію. Однак після виступу президента-республіканця Буша у Києві, який закликав триматися тісно з Росією, чимало колишніх його прихильників змінили свої погляди і перейшли на бік Демократичної партії.

А.Г.: ***– В кінцевому підсумку Клінтон переміг, ставши Президентом Америки. Чи дотримув він обіцянки, щодо поліпшення взаємин Америки з Україною ?***

Ю.К.: – Перша зустріч з Клінтоном після його обрання Президентом відбулася в січні 1995 року у Вашінґтоні на прийнятті, присвяченому інавґурації. Я і моя дружина підійшли до нього і, привітавши з перемогою, побажали успіхів у виконанні відповідальних обов'язків глави держави. Того разу та під час інших моїх зустріч з Президентом він постійно нагадував про те, що пам'ятає про мої вболівання українськими проблемами і що сам не забуває про Україну. Справді, Президент не забував про молоду державу, з його ініціятиви було зроблено чимало кроків, спрямованих на поліпшення взаємин з Україною. І в той же час, згідно з соціологічним дослідженням, проведеним в Україні, більшість опитуваних виявили антиамериканські настрої, вони стверджували, що Америка – це країна-експлуататор, вона хоче використати в своїх інтересах економічний потенціял України.

А.Г.: ***– Яка, на вашу думку, причина антиамериканських настроїв в Україні?***

Ю.К.: – Мені здається, що це наслідок комуністичної пропаганди, яка впродовж 70 років вбивала людям в голову твердження, ніби американці є імперіялістами, які прагнуть панувати над світом. Окрім того, дається взнаки заздрість до найбагатшої країни, якою є Америка.

А.Г.: ***– А тепер просив би вас зупинитися на питанні ставлення Америки до України.***

Ю.К.: – Коли Билл Клінтон став Президентом, то зрозумів, що Америці потрібно підтримувати держави, які утворилися після розпаду Совєтського Союзу, а якщо цього не зробити, то Росія знову заневолить колишні республіки. Тому Президент спрямував свої зусилля на подання фінансової та економічної допомоги Україні, щоб молода держава швидше стала на рейки ринкової економіки, здійснила ряд інших реформ, які сьогодні є невідкладними.

А.Г.: ***– Чи відчутна роля діяспори у відстоюванні інтересів України?***

Ю.К.: – Думаю, що так. На підтвердження цього наведу один приклад. В Америку зібрався Президент України Леонід Кучма. А за місяць до його приїзду тут побував Борис Єльцин, якого приймали з усіма почестями. В той же час візита Кучми була визначена, як робоча. Представники української громади звернулися до уряду та Президента з проханням переглянути умови прийняття Кучми. До нашого голосу прислухався Клінтон, і українського Президента Америка зустрічала, як найвищого гостя. Треба відверто сказати, що серед високопоставлених американських чиновників ще досі існує погляд на Україну як на другорядну країну. Найперше маю на увазі заступника державного секретаря Толбота, який довгий час провадив проросійську лінію. А сьогодні під вливом Президента він змушений був змінити свою позицію. Толбот сказав на одній зустрічі, що довго був студентом в Росії, багато про Україну не знав і дякував нам за те, що допомогли йому прозріти.

Віце-президент США Ал Ґор (зліва) та Юліян Куляс.

А.Г.: ***– Як було сприйнято Президентом Клінтоном рішення України стати без'ядерною державою ?***

Ю.К.: – Україна стала першою державою, яка добровільно позбавилася ядерної зброї, хоча я особисто не підтримую рішення тодішнього президента України Леоніда Кравчука, який віддав навіть тактичну ядерну зброю, адже малося на увазі позбутися тільки ракет старатегічного призначення. Під час зустрічей з представниками діяспори Клінтон постійно посилається на приклад України, при цьому вказує на необхідність подання Україні всебічної фінансової та матеріяльної допомоги.

А.Г.: ***– Хотів би торкнутися питання стратегічного партнерства України і Америки. Яке його головне завдання ?***

Ю.К.: – Стратегічне партнерство найперше передбачає безпеку України, Америка має обов'язок надати допомогу Україні на випадок збройного нападу на її територію. Якщо Україна добровіщльно віддала свою ядерну зброю, то Америка має моральний обов'язок стати в її обороні. Під час прийняття в Білому домі на честь Нового року Президент Клінтон в розмові зі мною сказав, що дуже радий тому, що угода про стратегічне партнерство діє успішно, він висловив задоволення з того, що Україна йде по шляху вирішення економічних проблем і вже є відчутні наслідки.

А.Г.: ***– А як Ви оцінюєте майбутню поїздку Клінтона до України?***

Ю.К.: – Дуже позитивно. Наша громада була б незадоволена, якби Клінтон обмежив свою поїздку лише Москвою. Хоча візита Президента США коротка, однак він передбачає обговорити з Урядом України ряд питань, у вирішенні яких зацікавлені Україна та Америка.

А.Г.: ***– Мені відомо, що цими днями Білий Дім радився з вами та деякими іншими представниками української громади Америки щодо програми поїздки Клінтона до Києва. Чи могли б ви розповісти про що йшла мова?***

Ю.К.: – Речник Білого Дому представив нам програму поїздки Клінтона до України, він спростував заяви деяких засобів масової інформації про те, що поїздка Президента носить ніби формальний характер, бо ж закінчується його каденція. В дійсности ціль поїздки полягає в тому, щоб закріпити взаємин двох країн в багатьох ділянках, насамперед йдеться про закриття Чорнобильської атомної станції, про прийняття нових законів, які сприяли б широкій інвестиції американських бізнесменів в економіку України. Я, на жаль, не можу докладно розповісти про пляни Президента. Преса докладно інформуватиме про перебіг візити. Хотів би тільки додати, що представник Білого Дому, вислухавши наші думки, сказав, що вони будуть враховані при остаточному складанні програми перебування Клінтона у Києві.

А.Г.: ***– Кінчається каденція Билла Клінтона, зараз іде передвиборна кампанія. Хто, по-вашому, займе місце в Овальному кабінеті Білого дому?***

Ю.К.: – Сьогодні з точністю назвати майбутнього президента США я не беруся. Якщо економічний стан країни залишиться без змін, тобто не впаде, то в такому випадку можна передбачати, що новим президентом стане Ал Ґор, представник Демократичної партії. Він добре обізнаний зі станом справ в Україні, як голова комісії Кучма-Ґор постійно зустрічається з представниками України. Коли ж економіка впаде, то, можливо, переможе в передвидборній гонитві Буш. Варто пам'ятати, що американський народ любить робити зміни.

А.Г.: ***– Уявімо, що переміг Ґор, то чи можна в такому випадку очікувати зміни в політиці щодо України?***

Ю.К.: – Я не думаю, його ставлення до України дуже позитивне.

А.Г.: ***– Ви їдете незабаром в Україну. Чи пов'язана ваша поїздка з візитою Клінтона?***

Ю.К.: – Ні, я не їду як офіційна особа, хоча матиму зустрічі з американським послом в Україні, а також з деякими державними дія-чами.

А.Г.: ***– У ваших плянах передбачена поїздка до Львова. Яка її мета?***

Ю.К.: – Знаходитися в Україні і не бути у Львові – це мені важко уявити. Я почуваю себе у Львові, як вдома, маю там багато приятелів, з якими хочу зустрітися, а також відвідати мою родичку, яка живе в селі Сусідовичі на Старосамбірщині. Окрім того, чекаю зустрічі з мером Львова паном Кубійдою, з яким нещодавно був у Мюнхені, де Вільний Український Університет присвоїв нам почесне звання доктора права. Користуючись нагодою, хотів би передати через газету, яку поважаю за її опера-тивність і об'єктивність, сердечне вітання і найкращі побажання всім читачам.

КОРОТКА БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА ЮЛІЯНА КУЛЯСА

Юліян Куляс народився в 1935 році в родині дяка. Вищу освіту отримав у Чикаґо, де закінчив два університети, здобувши фах фінансиста та доктора права. Нині він є президентом банку "Певність" – однієї з найбільших фінансових установ міста.

Полковник американської розвідки. Пан Куляс є визначним громадським діячем, обирався головою Чикаґського відділу Українського Конґресового Комітету Америки, був призначений президентом Рейґаном членом Федеральної комісії Голокосту, тричі головував на Всесвітніх конґресах українців. Нагороджений багатьма відзнаками, серед них – українським орденом "За заслуги".

Юліан Куляс одружений, має троє дітей, двоє синів і дочку.

Відбудуться збори Шкільної Ради

НЬЮ-ЙОРК. – Шкільна Рада при УККА інформує, що загальні збори українського вчительства, об'єднаного в системі українсько го шкільництва, відбудуться 24–25 червня ц. р. в приміщенні готелю **Ramada, 130 Route 10 West, East Hanover, N. J. 07936.**

Тел.: **(973) 386-5622).**

Загальні збори делеґатів розпочинаються в суботу, 24 червня, в 10-ій годині ранку. Ділова частина загальних зборів, включає звіти членів управи Ради та Контрольної комісії, їх обговорення, визначення плянів на майбутнє та вибір нових керівних органів Шкільної Ради.

Крім ділових нарад, передбачена також розважальна програма. В неділю, 25 червня, від 9-ої до 12-ої години відбудеться круглий стіл на загальну тему „Проблеми в шкільництві".

У справах зборів Шкільної Ради слід звертатися на адресу: **Ukrainian Educational Council – U.C.C.A. P. O. Box 391, Cooper Station New York, N.Y. 10276-0391.** Тел.: **(212) 477-1200.** Факс **(212) 777-7201.**

Могилу кошового отамана Івана Сірка буде відновлено

1 травня біля могили Івана Сірка відбулася поминальна Служба Божа в пам'ять померлих громадян України, могили яких знищуються вандалами.

Вже в цьому році, 23 лютого, невідомі зловмисники спалили козацький млин біля могили кошового отамана Війська Запорізького Івана Сірка поблизу села Капулівка Дніпропетровської області, обстріляли з вогнепальної зброї надгробок, викрали металеві ланцюги навкруги пам'ятника, знищили хрест.

На відновлення та благоустрій пошкодженої могили керівництво області виділяє 75 тис. грн. Відкриття оновленого комплексу, а також поховання черепа отамана Сірка, вилученого при перепохованні в 70-их роках (для пізнішого відтворення його вигляду), заплясноване на 2 серпня.

Старший козак Хортицького куреня Низового Запорізького Війська "Запорізька Січ" Володимир Султанов тримає стяг Війська під час поминальної Служби Божої біля могили кошового отамана Івана Сірка (позаду).

Фото УНІАН.

1 ЧЕРВНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

В День захисту дітей – особлива увага знедоленим

КИЇВ. 30 травня. – 1 червня в Україні відзначено День захисту дітей. Центральним органам та органам виконавчої влади на місцях доручено організувати в цей день безкоштовне відвідання дітьми-сиротами і дітьми, позбавленими батьківського піклування, дітьми-інвалідами, дітьми з багатодітних і малозабезпечених сімей театрів, музеїв, інших закладів культури та мистецтва і спортивних осередків. Органам виконавчої влади доручено вишукати можливості для надання матеріальної підтримки дітям-сиротам і дітям, позбавленим батьківського піклування, дітям-інвалідам, обдарованим і талановитим дітям.

Також передбачено звернутись до благодійних і релігійних організацій з проханням надати можливу фінансову та матеріяльну допомогу дитячим закладам.

На фото Є. Сапронова (вгорі) – вихованці Чернігівського будинку-інтернату Запорізької области для неперспективних дітей-інвалідів в альтанці на ранковій "прогулянці". У будинку-інтернаті мешкає 146 дітей-інвалідів з психічним розладом віком від 4 до 18 років, які не здатні навчатися, більшість з них можуть пересуватися тільки повзком. Якщо діти доживають до 18-ти років, їх переводять до звичайних психіятрічних лікарень.

УНІАН

Л. Кучма...

(Закінчення зі стор. 2)

ніхто не робить з цього трагедії. Для мене головне, щоб капітал і олігархи в тому числі працювали на українську економіку. Деякі політичні сили у нас називають Суркіса олігархом, то цей олігарх хоч київське «Динамо» і базу світового рівня зробив, вкладає кошти сюди. А спитати в таких, як Павло Лазаренко і подібних, котрі сьогодні є в Україні. Вони ж самі нікуди не ділися, а свій капітал розмістили в декількох офшорних зонах, а в українську економіку – ні копійки. Думаю, і Путін буде виходити з таких самих міркувань. Працюй на Росію! І влада завжди підтримуватиме такі дії. А працюватимеш проти, то і я буду вживати відповідні заходи. Тому сьогодні уся діяльність олігархів буде прозорою. Відомо, скажімо, які підприємства їм належать. То будемо дивитися, чи вкладаються інвестиції в розвиток виробництва, куди йде прибуток і т.д. і т.п. Тим більше, що ми поставили перепону офшорним зонам, заборонили брати участь в приватизації. Тому що це, практично, ті ж нові українці чи росіяни з офшорних зон керують цими процесами, а головне, що кошти повернуться туди знову.

– Чи задоволені ви роботою нового уряду?

– Я ніколи не буду задоволений роботою жодного уряду, поки я президент. Для цього підстави завжди будуть. У сьогоднішній ситуації президенту не можна бути задоволеним. Свою оцінку я дам на розширеному засіданні Кабміну. Але я переконаний, що не олігархи їм заважають, а вони самі собі заважають в деяких проблемах. Хай спочатку в Кабінеті Міністрів наведуть порядок, а потім будемо вести розмову. Я не задоволений тим, що для продовження програми розширеного фінансування МВФ треба прийняти 34 законодавчих акти. Де вони? Уряд ці три місяці, маючи той парламент, який готовий був приймати будь-які пропозиції з боку уряду, не скористався цим? Я впевнений, що МВФ буде слідкувати, до яких заходів вдається уряд, щоб виконати свої зобов'язання. Якщо з боку уряду будуть тільки обіцянки, то не допоможуть ніякі гучні декларації, ніякі назви. А сьогодні для України дуже важливо, щоб була поновлена програма розширеного фінансування МВФ, бо ми не витримаємо з тими запасами валюти, які є в НБУ, щоб дочекатися, поки пройде другий аудит. Тому треба діяти швидше, а не сподіватися на когось, більш плідно співпрацювати з парламентом. Плідна співпраця з парламентом – запорука успіху сьогоднішнього уряду. Автоматично депутати голосувати в темну за пропозиції уряду не будуть.

– Ви нещодавно отримали перемогу на виборах. Яку ви бачите Україну під кінець вашого президентства? Яку Україну ви б хотіли залишити?

– Я хотів би залишити Україну, в якій переважна більшість людей була б одностайною, що ці роки ми прожили недаремно. Щоб не було бажання знову повертатися назад в союз – чи радянський, чи слов'янський, чи інший міфічний союз. За Україну я це можу сьогодні гарантувати. Але я хочу, щоб ця гарантія йшла і від людей. А для цього ми повинні мати успіхи в економіці. А в економіці ми будемо мати успіхи, коли прийде іноземний капітал, в тому числі британський. Коли вони будуть впевнені, що можна вкладати гроші, і ці вклади принесуть результати.

– Чи думаєте ви про наступника?

– Я про себе думаю, а іншим не раджу цим займатися. Не раджу, щоб вони не зробили фальстарт. Хай краще покажуть людям, що вони щось уміють робити, а не тільки говорити. Поки що я не бачу взагалі необхідності говорити про це.

– Ви говорили, що після виборів будете новим президентом. Минуло вже майже півроку після виборів. Чи ви змінилися?

– Справді змінився. Я сьогодні практично незалежна людина, і це головне. Я незалежний з точки зору прийняття рішень. Бо ви ж розумієте, що впродовж першого терміну і особливо наприкінці завжди думаєш, а що подумають виборці. І не тільки це. Тому думаю, що мої рішення щодо адміністративної реформи, щодо реформи на селі, деякі кадрові рішення говорять про це. Щодо посилення боротьби з організованою злочинністю – в Україні це відчувають, і дуже серйозно.

(Бі-Бі-Сі 13 квітня 2000 року. За газетою "День")

В програмі поїздки Б. Клінтона...

(Закінчення зі стор. 1)

імператора середньовіччя Карла Великого, де отримав медалю його імени за свій внесок у справу світового миру та европейського об'єднання. У Росію Б. Клінтон прибуде увечорі в суботу, 3 червня, де матиме зустріч з новим президентом Володимиром Путіним. Зокрема мова ітиме про знищення кожною з країн плутонію, котрий якістю надається для виготовлення ядерної зброї. Крім того, Президент Клінтон хоче внести поправку до договору з 1972 року. Це дало б Америці можливість впровадити в життя протиракетну оборонну систему, на що як і на поправку в договорі Росія вперто не погоджується. У понеділок, 5 червня, американський Президент Б. Клінтон приїде до Києва, де матиме зустріч з Президентом Леонідом Кучмою, прем'єр-міністром Віктором Ющенком, іншими державними керівниками та заохочуватиме їх до дальших успіхів в економічних реформах.

Напередодні свого виїзду до Европи Б. Клінтон, виступаючи з промовою на Арлінґтонському Національному цвинтарі з нагоди Дня Пам'яті, сказав про цю европейську подорож і підкреслив стратегічну важливість України для миру всієї Европи.

Про перебування Президента США Б. Клінтона в Україні читайте в наступних числах „Свободи".

Х.В.- Ф.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Український Народний Союз пропонує нову програму

Марта Лиско,
головний секретар

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове ґарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5000 долярів.

УНСоюз ґарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (P-20), чи платне до 65 року життя (P-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Усі члени, занепокоєні браком відповідного забезпечення у їхньому віці, які бажають придбати додаткове забезпечення, повинні скористати з цієї нагоди. Придбавши одноразове додаткове домовлення (т.з. Pour-in Rider), ви можете збільшити своє теперішнє забезпечення – без огляду на вік чи стан здоров'я.

Всі суспільні члени (social members), які до цього часу не могли набути додаткового забезпечення з огляду на їхній вік, повинні додати щонайменше $1000 долярів до їхнього теперішнього забезпечення. Це додаткове забезпечення домовлення зактивізує ваше членство. Маючи нагоду стати активним повноправним членом, нема потреби бути суспільним членом.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:
Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....
The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Isue age	Premium Per $1,000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue Age	Premium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	622		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukraninian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800
Name..........................Br...........Policy#.............
Current Age.............Amount applied for $...........
Adress..
....
Tel.................................SS#...............................
Beneficiary (name)..
Address..

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

Конференція сеньйорів УНС

КЕРГОНКСОН, Н.Й. – Не забувайте замовити для себе місце на конференцію сеньйорів Українського Народного Союзу, що відбуватиметься на „Союзівці" від 11 до 17 червня.

Після Служби Божої в пам'ять померлих сеньйорів УНС, програма включатиме короткі ділові сесії, привітальну вечірку, „Бінго", авкціон українських народних виробів і гуцульський вечір. На згаданому вечорі, крім стилевого гуцульського прийняття, буде висвітлено відеоплівку про „Карпатську подорож".

Крім того, президент сеньйорів УНС адвокат Анна Чопек розповість про чинні закони, цікаві для сеньйорів, а д-ри Роман Барановський і Роман Процик говоритимуть про події в теперішній Україні. Про подорож до Китаю розповість і покаже прозірки Євген Мороз. Також відбудеться зустріч з предсідником УНС Уляною Дячук. Конференція закінчиться елегантним бенкетом. Просимо сеньйорів привезти українські вироби для авкціону. Було б дуже гарно, щоб сеньйори на бенкет вдягнулись у вишивані суконки, блюзки, сорочки. Щоб отримати знижену оплату на „Союзівці" під час конференції, учасники мусять представити посвідку від секретаря свого відділу УНС щодо їхнього членства в УНС. Замовляйте приміщення, телефонуючи на „Союзівку": **(914) 626-5641**

Братська організація сильна членством

Цьогорічний весняний семінар УНСоюзу в Окрузі Клівленду відбувся 25 березня в залі Свято-Покровського Центру в Пармі, Огайо. В семінарі взяли участь секретарі, голови відділів, голова Округи, радний УНС Т. Шмагала-молодший, почесний член УНС Т. Шмагала-старший і головний секретар УНС Марта Лиско. Відкривши семінар і привітавши присутніх, голова Округи надав слово М. Лиско, яка роздала учасникам семінару багато брошур про нові асекураційні пляни. Вона підкреслила, що саме тепер ці пляни є в продажі і тому з ними повинні якнайшвидше і якнайдокладніше ознайомитися секретарі. Після цього головний секретар в понад годинній доповіді ґрунтовно пояснила усі поліси забезпечення, їхню грошову вартість і їхні великі переваги у порівнянні з полісами конкурентів. Дуже популярними стали грамоти термінового забезпечення, їх можна набути за низькі кошти на короткий період часу. Термінова поліса є конечна на випадок смерти одного із батьків, коли залишилася гіпотечна позика на дім чи інші борги до сплачення, діти вчаться в школах – тоді поліса є життєвим порятунком. УНС має дві поліси термінового забезпечення: на 5 років (Т-5) і на 10 років ((Т-10) і їх можуть набути особи від 16 до 70 років, їх можна перед кінцем терміну поновити або перевести на інший постійний плян забезпечення. В період забезпечення власник поліси одержує повну суму.

Головний секретар УНСоюзу повідомила, що поліси, які були в продажі дотепер, можна набути на 20 і 40 відсотків дешевше. Члени, які мають поліси за низькі суми забезпечення, можуть їх підвищити за малою доплатою. Пляни забезпечення на ціле життя тепер продовжені до 80, 85 і 90 років життя. Всі кляси забезпечення поділені на курців і некурців. Кляса некурців має знижені вкладки на 2 дол. від тисячі. Поліси на ціле життя можна також набути за одноразовою вкладкою. Дитяче термінове забезпечення (Т-23) від дня народження до 15 років на мінімум 10,000 дол., річна вкладка коштує 12.50 дол. і забезпечення на суму 25,000 дол. максимум – за вкладкою 27.50 дол.

Головний секретар згадала також, що деякі відділи вже перейшли на безпосередній контакт Головного уряду з власниками поліс і це є неминучим для всіх відділів. УНС в самій своїй основі – це братська організація, і тому округи і секретарі відділів повинні дальше існувати і активно діяти. УНС завжди брав участь у громадському і культурному житті американських українців, робить це і тепер, але все залежить від членів: не буде членів – не буде УНС. Тому праця секретарів повинна концентруватися передусім на приєднанні членів.

Після перерви головний секретар відповідала на запитання присутніх, а відтак відбулися річні збори округи. На початку голова округи від імені Головного уряду вручив нагороду – пропам'ятну таблицю – секретареві Богданові Семкові за його довголітню працю, під оплески зібраних. Після звітів членів управи Округи, і дискусії над звітами було обрано нову Управу, яку очолив Тарас Шмагала-молодший. Новообраний голова ще раз нагадав плян праці на цей рік, подякував присутнім за участь і просив до кінцевого слова Марту Лиско. Головний секретар УНСоюзу висловила подяку за успішно проведений семінар.

Євген Бачинський,
Клівленд-Парма, Огайо

Нова членка УНСоюзу

Христина Оленчук, донечка Ігоря і Оксани Оленчуків, нова членка 291-го Відділу Українського Народного Союзу. Записали свою внучку дід Іван і баба Люба Оленчуки.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Президент СКУ знайомиться з життям українських громад

Президент Світового Конгресу Українців Аскольд Лозинський відвідав українські громади Придністров'я, Молдови, Польщі та Німеччини

У Придністров'ї президент СКУ був гостем голови Спілки Українців Придністров'я (СУП) та депутата палати законодавців при Верховній Раді Придністровської Молдовської республіки Володимира Боднара. Придністров'я нараховує 250 тисяч українців. Українська, російська та молдавська – це три офіційні мови Придністров'я.

Президент СКУ мав зустрічі з головою Товариства „Червона калина" Алісою Кохановою, з провідниками катедри української філології Придністровського університету ім. Тараса Шевченка, членами молодечого Товариства української культури „Вітчизна" міста Бендери та відвідав місце поховання гетьмана Івана Мазепи у селі Варниці. У Придністров'ї працює, крім катедри, республіканський теоретичний український ліцей в Тирасполі, в середніх школах Тирасполя, Григоріополя, Маяка, Бендер, Ближнього Хутора, Рибниці, Дубосар та Кам'янки викладається українська мова та література, Товариства української культури є в Рибниці, Дубосарах, Кам'янці та Бендерах. Українська громада не має більших фінансових потреб, хоч вона не багата. Українці прагнуть контакту з іншими українцями в діяспорі, плянують внести прохання про членство в СКУ. На потреби СУП Президент СКУ передав 1,000 дол.

Перебуваючи у Молдові, президент СКУ відвідав Кишинів та Бельц. Тут українців близько 400 тисяч. На жаль, вони не посідають визначних постів в урядових колах, бо політика Молдови вимагає, щоб в урядових колах були тільки молдавани. У Молдові немає української центральної репрезентації, однак працюють різні суспільно-громадські, культурні та наукові організації.

У Польщі президент СКУ перебував у товаристві заступника голови Об'єднання українців у Польщі (ОУП) Генрика Колодія та голови Об'єднання лемків у Польщі Александра Маслея. У Польщі українців приблизно 350 тисяч. Президент мав зустрічі з представниками української громади, зокрема в редакції „Нашого Слова",

(Закінчення на стор. 12)

Українська фундація прийняла нових працівників

Марія Салемі

Борис Боднарук

Українська католицька освітна фундація (УКОФ) призначила Марію Салемі першим виконавчим директором, а Бориса Боднарука – директором-помічником. УКОФ – це міжнародна, благодійна організація, яка допомагає відбудові Католицької Церкви та католицьким освітнім установам в Україні.

–Успіх перших трьох років, коли ми зібрали в 1999 році понад 1 млн. дол., вимагає збільшення складу нашого персоналу, – пояснює президент УКОФ проф. Джефрі Вілс. – Я дуже радий, що дві здібні особи допомагатимуть розвитку нашої місії.

Марія Салемі має 25-річний досвід роботи в благодійних та приватних організаціях, вона працювала директором зовнішніх зв'язків в National Equity Fund – благодійній організації, яка допомагає бідним людям в отриманні помешкань, була директором зв'язків римо-католицької архиєпархії Чикаго.

На посаді помічного директора **Борис Боднарук** підтримує та розвиває взаємини з жертводавцями, провадить програми з добровольцями та очолює українські мовні програми.

У 1997-99 роках він служив як доброволець при Корпусі миру США в Україні, у Львівській області, співзаснував Ротарі-клюб „Кам'янка Бузька" (теж у Львівській області), створив Центр розвитку малого бізнесу.

За додатковими інформаціями про УКОФ слід звертатися до Бориса Боднарука:

УКОФ, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL, 60622-4824.
Tel. 773 235-8462.

Товариство Вояків УПА у США святкує ювілей

Лідія Баб'юк

6 травня в Йонкерсі, що поблизу Нью-Йорку, відбувся XXIII з'їзд Товариства вояків Української Повстанської Армії ім. генерала-хорунжого Романа Шухевича–Тараса Чупринки. Цей з'їзд знаменний тим, що в цьому році Товариство святкує своє 50-ліття та 50-ліття геройської смерти леґендарного командира УПА.

Відкриваючи з'їзд, голова Товариства поручник Лев Футала запросив отця капеляна Богдана Касяра провести молитву. Від імені членів Товариства, які проживають в Йонкерсі, делегатів та гостей з'їзду привітав Роман Глушко. Після цього прийнято програму з'їзду, вибрано президію та комісії: номінаційну, резолюційну, бюджетну та мандатно-верифікаційну. Витяг з протоколу попереднього XXII з'їзду зачитав Мирослав Кальба. Предсідник Михайло Ковальчин надав слово для звітної доповіді голові Товариства Л. Футалі.

З почуттям гордости присутні прослухали доповідь про ті великі справи, якими жили вояки УПА на терені США. Основним принципом створеного в 1950 році Товариства вояків УПА і до сьогоднішнього дня є вірність українській національній ідеї. Цю вірність вояки УПА зберігають і сьогодні, коли боротьба за утвердження незалежности в Україні продовжується, і Товариство Вояків УПА у США бере в цій боротьбі активну участь. Одна з нових ініціятив – створення музею в Білогорщі, в будинку, де загинув командир УПА Тарас Чупринка.

Доповідач зупинився на видавничій справі, якій члени Товариства приділяють велику увагу. Підсумком 50-річної діяльности товариства є видання Альманаху УПА, який впорядкував Мирослав Кальба. Видано цілий ряд книг про Романа Шухевича, Степана Бандеру та спогади колишніх вояків УПА про визвольні змагання. Члени То-

(Закінчення на стор. 9)

Учасники з'їзду Товариства вояків УПА у США.

ЛЮДИ ДІЯСПОРИ

Степан Гавриш – людина з американської України

Характерною рисою української епохи в Америці 1950-их років був бурхливий розвиток нашого організованого життя, загальнокультурне піднесення нашої етнічної громади. Тоді наша передвоєнна еміграція називала нас, прибульців після Другої світової війни, новими еміґрантами, аж тепер ми довідались, що ми були „третьою хвилею".

Хто не знає Степана Гавриша? Він з „третьої хвилі". Його знають і третя, і четверта хвилі, його знає пів Америки. На своєму авті робить понад сто тисяч миль за рік, так що географію Америки знає дуже добре. Як активіст Українського Народного Союзу приєднав тисячі членів та заснував багато відділів цієї авторитетної української організації на північноамериканському континенті. Степан Гавриш є активним членом багатьох організацій, щедро жертвує на громадські цілі. Вже чимало років він успішно виконує обов'язки екзекутивного директора ЗУАДК-у у Філядельфії, віддаючи цій важливій діяльності багато енерґії і часу. В інтересах справи часто відвідує бюра ЗУАДК-у в Україні.

Степан є активним членом Спортового осередку „Тризуб" у Філядельфії, від початку його існування, і дуже багато сприяв і сприяє його розвиткові. Управа і членство „Тризуба" дякують С. Гавришеві за його ініціятиву та бажають міцного здоров'я і нових сил для здійснення українських проєктів.

Д-р Ярослав Качай,
член управи УСО „Тризуб"

На світлині праворуч: під час загальних зборів „Тризуба" Степан Гавриш вручає чек на 10 тисяч долярів президентові „Тризуба" Ігореві Чижовичу як безвідсоткову позику від Округи УНС на перебудову „Тризубівки".

Радіо „Україна" змінило частоти передавання

Із переходом на літній час Всесвітня служба радіо „Україна" змінила частоти передавання на Північну та на Південну Америку, починаючи від 10 квітня та кінчаючи із переходом на зимовий час 29 жовтня 2000 року. Передачі можна слухати кожного дня, на коротких хвилях, від 3 години по полудні до 6 години вечора на частоті 15530 кГц (проміжок 19 метрів), та від години 7 до години 11 вечора на частоті 13590 кГц (проміжок 22 метри). Англомовні програми – від години 11 вечора до півночі на цій же частоті.

Хоча пополудневі передачі на частоті 15590 кГц призначені для Південної Америки, чутність доволі добра вздовж східного побережжя США, особливо на Фльориді. Вечірні передачі є особливо сильні у більшості часу, тому що вони спрямовані на Північну Америку та Канаду.

Висилання йде із антени Львів-Красне, із потужністю 1000 кіловатів, хоча головна студія радіо „Україна" – у Києві. Головним керівником українського відділу Всесвітньої служби радіо „Україна" є Олександер Дикий, з ним співпрацює добірний склад журналістів та репортерів. Кожної години передачі починаються новинами із життя України. Опісля йдуть різні цікаві передачі на культурні та загальні економічні теми, дискусії, відповіді на надіслані листи та музика на замовлення.

Радіо „Україна" має також передачі у напрямі Росії та Австралії. На Европу, на частотах 6020 та 6080 кГц, є майже цілодобові передачі німецькою, англійською та українською мовами.

Зауваження, побажання, оголошення та інше можна надсилати на адресу: Всесвітня служба радіо „Україна", Київ, Хрещатик 26, Україна. Телефон та факс із США: 011-380-44-229-157. Можна також комунікуватися Інтернетом (Емаіл): vsru@nrcu.gov.ua англійською або українською, але вживаючи абетку системи KOI8 (себто російський розклад кирилочної клявіятури), та латинкою, вживаючи фонетичний спосіб писання.

Інж. Роман Запутович

Товариство Вояків...

(Закінчення зі стор. 8)

вариства вояків УПА у США брали участь у І-му Всесвітньому з'їзді комбатантських організацій, який відбувся у Львові в 1997 році. Л. Футала подякував всім подругам і друзям за проведену працю в рядах Товариства.

Секретар Головної управи Богдан Ковалик доповнив звіт голови. Були здійснені групові рейдові поїздки, а також поштою відправлено масу видавничої літератури в Україну. Фінансовий звіт представив з'їздові скарбник Ярослав Кіцюк. Референт Суспільної опіки Стефан Кметь поінформував, що у звітному періоді було виділено інвалідам, хворим та родинам померлих вояків УПА понад 90 тисяч долярів, з них майже 75 тисяч на допомогу в Україні. Звіти склали також голова Контрольної комісії Михайло Цвях та член Товариського суду Роман Бігун. Опісля відбулась жвава дискусія над звітами, яка закінчилась уділенням абсолюторії уступаючій Головній управі.

Програмову доповідь на з'їзді виголосила мґр. Ірина Камінська-Христя. Вона відзначила, що за 50 років Товариство вояків УПА пройшло славний шлях і має за собою дуже поважний список добрих діл. Чудовим енциклопедичним довідником всієї діяльности Товариства є виданий Альманах Товариства вояків УПА. Вона відзначила, що найбільшою діяльністю Товариства вояків УПА було створення Літопису УПА, 29-ий том якого вона впорядкувала недавно. Сьогодні перо – наша головна зброя.

На з'їзді були обрані керівні і контрольні органи Товариства. Головою Товариства вояків УПА знову став поручник Лев Футала, який був одним з організаторів Товариства 50 років тому. Заступники голови – Михайло Ковальчин та Степан Ґоляш, секретар – Богдан Ковалик, скарбник – Ярослав Кіцюк, референт Суспільної опіки – Степан Кметь, Організаційний референт – Петро Шкафаровський. Члени Головної управи – Микола Сидор, Ірина Камінська, Іван Оліяр, Антін Феденишин, Мирослав Кальба, Петро Левко, Мирон Мицьо, Роман Глушко, Іван Кушнір, Іван Васічко. Контрольна комісія – голова Михайло Цвях, члени – Орест Мостовий і Юлія Купчинська. Товариський суд – голова Богдан Крук, члени – о. Богдан Карась і Роман Бігун. Схвалено резолюції XXIII з'їзду Товариства вояків УПА в США, які зачитав інж. Мирослав Кальба. Делегати з'їзду вислали привіти Президентові, урядові і всьому народові України, а також Президентові США. На закінчення всі разом відспівали національний гимн України.

Ввечері того ж дня відбувся бенкет, на якому з доповіддю виступив Л. Футала. Доповідь про визвольні змагання українського народу виголосив сотник д-р Богдан Крук-Мельодія. Провадила бенкетом Зеня Ковальчин-Брожина. З привітальним словом виступив гість з Канади, член Товариства вояків УПА Канади Петро Мицак. В мистецькій частині програми бенкету народний артист України Іван Бернардський читав поезію Тараса Шевченка. Вокальне тріо „Промінь" (Богданна, Оксана Харук-Боднар, Соня Шерег) виконало кілька пісень. В кінці всі вояки УПА з великим піднесенням виконали повстанську пісню „Лента за лентою...".

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

2-3 червня – Програма Юкстоок 2000. Початок о 6-ій вечора. Тел. **(716) 852-5000.** E-mail: **MarkoCab@aol.com.**

◆

3 і 4 червня – святкування 75-ліття СУА в Українському Народному Домі (**140 Друга авеню в Нью-Йорку**), виставка світлин з життя округи, дитячої літератури.

◆

9 червня – відкриття фотовиставки Тані Д'Авіньйон в Українському Інституті Америки (**2 East 79th Street**) в Нью-Йорку. Початок о 6-ій годині.

◆

10 червня – вечір радіопрограми Романа Мариновича „Година українських мелодій" в Українському культурно-освітньому центрі (**700 Cedar Rd., Jenkintown, PA**). Початок о 7-й год. вечора.

◆

10 червня – бенкет і забава шкіл українознавства Нью-Йорку в Домі української молоді (**301 Palisade Ave., Yonkers, N.Y.**). Початок о 6-ій веч

◆

11 червня – річні збори Українського музею в Нью-Йорку (**203 Друга авеню**). Початок о 2-ій годині.

◆

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон **(914) 626-5641**.

◆

22 червня – IV Світовий конґрес стрийських гімназистів: **Stryj Committee, 24E 7th St., Apt. 12B, New York, NY, 10003.**

◆

2 липня – відкриття Української діяспорної олімпіяди у Філядельфії. Олімпіяда триватиме до 4 липня. Закриття – 3 липня о 4:30 по полудні. 4 липня – футбол: гратиме команда зі Львова.

◆

9 липня - початок виховно-відпочинкових таборів на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, ПА. Зголошення до 20 червня телефонами **(610) 623-2309** або **(215) 235-3709**.

◆

17 серпня – VIII Конгрес СФУЛТу у Львові. Тел. **(313) 884-6344.** Факс **(313) 884-9474.**

◆

Українську радіопрограму "Голос України" можна слухати в околицях Нью-Йорку і Нью-Джерзі щосуботи від 2-ї до 3-ї години **на хвилях 1430 AM**. Керівник Петро Рибчук.
Тел. **(201) 246-0109.**

◆

Збірка одягу і взуття для України – в Головній канцелярії УНСоюзу – **2200 Route 10, Parsippany, NJ**. Тел. **(973) 292-9800, дод. 3055.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

УКРАЇНА І СВІТ

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ СЬОГОДНІ

Виховання майбутніх провідників – найважливіше завдання нації

Президент Національного університету „Києво-Могилянська Академія“ проф. д-р Вячеслав Брюховецький народився в 1947 році у Владикавказі. Закінчив Київський університет. В 1973-76 роках працював в редакції газети „Літературна Україна“; 1980-91 – в інституті літератури Академії Наук України; з 1991 – ректор, з 1994 року – президент Національного університету „Києво-Могилянська Академія“. Він автор понад 300 публікацій. Один з організаторів Народного Руху України (1989). Працював запрошенням професором у Ратгерському університеті (США) та в Манітобському університеті у 90-их роках. Після повернення з Канади і розмов з голодуючими студентами в Києві на Майдані Незалежности проф. В. Брюховецький розпочав втілювати ідею відродження Києво-Могилянської Академії. Виступаючи в Дітройті у вівторок, 29 лютого ц.р., в приміщенні Українського Культурного Центру, він погодився відповісти на декілька запитань „Свободи“ тісно пов'язаних з розвитком і працею КМА.

Президент Києво-Могилянської Академії д-р Вячеслав Брюховецький
Фото ***Р. Галешко***

– Оскільки ви є офіційною особою Києво-Могилянської Академії, то пропоную розпочати нашу розмову з проблем, з якими Ви зустрічаєтеся кожного дня.

– Києво-Могилянська Академія після 175-літньої вимушеної перерви відновила свою діяльність у 1992 році. Закрита московським урядом у 1817 році, вона довгий час залишалася своєрідним символом незалежности України, саме вона окреслила в українській історії тривкість нашої національної традиції, силу потягу українців до европейського рівня освіти і науки. Вісім років після відродження ми тяжко працюємо, поставивши собі за мету створити університет високого світового рівня. Сьогодні Києво-Могилянська Академія – це визнана в світовій науково-освітній системі вища школа, якою можуть гордитися українці, котрі живуть у багатьох країнах. Нас визнала Україна, нас визнали найкращі університети найрозвиненіших держав. Основною причиною такого успіху є те, що ми маємо високоерудованих, амбітних, патріотично спрямованих, спраглих до праці і знань студентів. Професори з інших країн, які працюють в академії, не приховують свого подиву. Вони завжди запитують: „Де ви берете таких сильних студентів?“ А відповідь на це питання досить проста – відбір до академії відбувається в чесний спосіб, ніхто не бере хабарів, а головними критеріями відбору студентів до навчання є здібності і внутрішня орієнтація молодої людини на державотворчу діяльність.

Другою складовою причиною нашого успіху є орієнтація на створення установи, де все мусить бути тільки на найвищому рівні. Цьому, звичайно, сприяло те, що нам вдалося залучити до викладання в академії найкращих українських професорів. Це було нелегко (головним чином – через фінансові проблеми), але ми таке завдання поставили перед собою ще в 1992 році, і виконали його. Нам вдається запрошувати визначних зарубіжних професорів, які вчать англійською, бо всі студенти нею володіють. Труднощі, які сьогодні переживає академія, зумовлені навіть не так тяжкою економічною та фінансовою ситуацією в Україні, як тими завданнями, що ми перед собою ставимо. Це завдання лише високого рівня, а до їх розв'язання необхідні найталановитіші люди. Їх треба знайти (а вони є в Україні), переконати, що робота в Києво-Могилянській Академії, тобто виховання майбутніх провідників нації, є найважливішою на нинішньому відтинку української історії. І платити їм відповідно, щоб їх не „перекупили“ різні західні фірми, яких тепер багато в Україні і платня в яких незмірно вища, ніж можемо запропонувати ми. А оскільки колектив моїх професорів досить стабільний і дуже високого рівня, то я маю підстави гордитися патріотизмом своїх колег, їхньою відданістю українській справі.

– У загальній інформації про Національний університет Києво-Могилянська Академія говориться, що за визначенням популярности в 1998 році НаУКМА посів друге місце, пропустивши вперед лише університет ім. Т. Шевченка. Читачам в діяспорі було б цікаво довідатися чи наша незалежна держава, зокрема уряд, допомагає НаУКМА або принаймні сприяє розвиткові академії.

– Ви маєте інформацію за 1998 рік. За результатами ж опитування 1999 року наш університет визнано найкращим серед усіх вищих шкіл Києва. Щодо допомоги уряду, то вона мінімальна – лише 18 відсотків наших потреб забезпечено з державного бюджету. Інші кошти доводиться шукати деінде – в Україні, в діяспорі, подаючись на одержання грантів від різних міжнародних фондів. Ми намагаємося також заробляти кошти. Бо без цього, створити інституцію світового рівня неможливо. Користуючись можливістю, я вдячно схи-

(Закінчення на стор. 20)

ЛИСТ ДО ДРУГА В УКРАЇНІ

„Бо плач не дав свободи ще нікому...”

Недавно британське телебачення поінформувало про конференцію, яка відбулася в Празі. На ній виступали з промовами М. Горбачов і президент Чеської Республіки В. Гавел.

У своєму зверненні до чеського народу Гавел заявив, що проґресу в державі не буде доти, доки народ не змінить менталітету і не позбудеться тих поглядів, які накинув йому комуністичний режим. Ці його слова повною мірою стосуються також і до нашого народу. Чехи були під комуністичною владою тільки 45 років, а наш народ страждав під московським караулом понад 300 літ. Тому сподіватися радикальних змін в Україні не можна.

Навіть найкращий президент, розумний, чесний, справедливий, та ще й до того щирий патріот України, нічого не вдіє без підтримки народу. А підтримати президента можуть тільки об'єднані патріотичні сили чи там партії.

На жаль, в Україні таких немає. Одинокою силою є ліві, комуністи і соціялісти, які руйнують і грабують Україну, та ще й пхають шию в московське ярмо. Вихід з цього положення є – це власні сили і слово. Словом можна збудити народ з летаргічного сну і запалити його до державнотворчої дії.

Ворог про це знає і тому ставить нам всякі перешкоди, щоб до цього не допустити. Контролює пресу, радіо, телебачення, сприяє творенню множества партій, вбиває наших провідних осіб, навіть Церкву запряг до своєї єдиної роботи, назвавши її Українською Православною Церквою Московського Патріярхату, загарбав наші національні святині, зневажає нашу державну мову і глузує з нашого терплячого народу.

Дай Боже, щоб народ схаменувся, став до державотворчої праці та усвідомив собі, що державу будується не лише по вертикалі, але й по горизонталі, це значить – у своїй хаті, у своїй місцевості, у своїх товариствах, організаціях чи партії. Лише об'єднавшись, можна створити таку силу, з якою буде рахуватися влада і світ. Німецьке прислів'я каже: „Herr Gott liebt den Starken”, що значить: Пан Біг любить сильних.

Олександер Олесь писав:

Бо плач не дав свободи ще нікому.
А хто борець – той здобуває світ”.

З повагою –

д-р Євген Стецьків,
Сарасота

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
м. Київ

№26/ГД-200/Т „ „ р. №
від 13.03.2000

ВСІМ, КОГО ЦЕ СТОСУЄТЬСЯ

Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України, засвідчує, що Фундація ім. Тараса Шевченка (Всеукраїнський благодійний фонд, м. Львів, вул. Володимира Великого, 50, президент д-р Василь Іваницький – почесний громадянин Львова) здійснює проєкти гуманітарної допомоги. За цими проєктами протягом 1998 – 1999 років безкоштовно доставлено та розподілено приблизно 200 комп'ютерів та 100 копіювальних машин дитячим закладам, школам, університетам, науковим інститутам та бібліотекам України. Зазначена благодійна акція продовжується і в 2000 році.

Уряд України щиро вдячний підприємствам, установам, організаціям Канади, які передають комп'ютерну та копіювальну техніку Фундації ім. Тараса Шевченка.

У зв'язку із складною економічною ситуацією в Україні, Кабінет Міністрів не має можливости забезпечити комп'ютерною та копіювальною технікою всі освітянські заклади. Просимо всіх, хто має певні можливости, підтримати гуманітарну акцію активної допомоги Україні, започатковану Фундацією ім. Тараса Шевченка.

З повагою

Віце-прем'єр-міністр України М.ЖУЛИНСЬКИЙ

Просимо все українське громадянство в діяспорі своїми щедрими пожертвами допомагати нашій Фундації, щоби також і на протязі цього року ми могли продовжувати цю національно корисну допомогу школам в Україні. Жертводавці $50 і більше одержать посвідки для податкових цілей, а ті від $250 і більше будуть поміщені на пропам'ятній таблиці добродіїв в Шевченківському Центрі у Львові. Листи з чеками, виписаними на Copying machines for Ukraine, просимо присилати на адресу: T. Shevchenko Centre in Lviv, c/o 2150 Bloor St. West, Suite #96, Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8. Тел.: (416) 239-4407 Fax.: (416) 239-1526.

За Ваші щедрі пожертви щира Вам подяка.

ФУНДАЦІЯ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА в УКРАЇНІ

УКРАЇНЦІ У СВІТІ

У Заполяр'ї звучить наша пісня

Наталя Литвиненко-Орлова,
голова правління НКАУ

Світ був би досконалішим і мудрішим, якби всі люди жили там, де вони народились. Адже народження людини в тому чи іншому місці не є випадковістю. Правда – за мудрими птахами, які завжди повертаються до рідного гнізда.

Закута в чужу провину Україна ще і досі чекає на своїх синів і дочок, яких доля (і недоля) відірвала від батьківщини. А вони, відірвані, тужать за Україною і намагаються оберігати своє українство там, куди їх закинула доля, бо ж нашого цвіту – по усьому світу!

Десять років минуло відтоді, як було створене українське культурне товариство в Мурманську, за межею 69-ої паралелі. Десять років дали можливість набути досвіду, познайомитись з цікавими людьми, вибороти право бути самими собою – українцями!

Таке виборювання триває повсякденно! Довкола міжнаціонального питання багато розмов точиться та належних результатів бракує. Важко переконати тутешніх „російських патріотів" в тому, що ми їмо свій хліб, бо освоювали сувору Північ разом з усіма, разом з усіма й податки в російський гаманець (та хіба тільки податки?!) складали, а в місцевій Долині Слави найбільше українських прізвищ на обелісках. Чимало полягло тут нашого люду під час війни, – не дочекалась їх рідна хата в далекій Україні.

Та й хіба можливо порівняти те, що мають росіяни в Україні, з тим, що маємо ми, українці, в Росії?! Прикладом є наша громада. На приміщення для занять хору і танцювального ансамблю щороку потрібно 300–350 долярів. Про власне приміщення, де була б українська символіка, бібліотека, можна лише мріяти. Але 10 років членства у товаристві загартували мене морально, а повсякденне читання матеріялів з українських джерел (переважно історичних) підсилило прагнення до самоосвіти, до збагачення своїх знань про Україну. В моїй хаті було зібралося чимало старенських українських речей, які чекали на свій час. Це і шматочки старих полотняних рушників, сорочок, дерев'яних та череп'яних виробів. Тепер цей скарб став нам у великій пригоді, бо готуємо уривок зі „Сватання на Гончарівці" Квітки-Основ'яненка.

Нещодавно ми випрацювали проєкт заснування в Мурманську Українського культурно-інформаційного центру. Проєкт цей плянуємо здійснити за підтримки двох фондів. Але може статись, що праця моя марна, бо фонди – американські, представництва їхні – у Москві, то чи сподобається гоноровитим москвичам проєкт, опрацьований українцями?

Мої книжки, і книжки з нашої громадської бібліотеки мандрують поштою і в Татарстан, і в Карелію, і в Сибір, а потім повертаються до нас. Посилаю нашим українцям потрібну літературу на тимчасове користування. В січні отримала листа від українців з Татарстану, які написали, що готують вечір, присвячений творчості Соломії Крушельницької, а потрібної інформації не мають. Як не послати? Одних тільки „Українських псалмів" Гриця Гайового вислала понад 27 примірників. Радію збірці віршів Зіновія Маринця з Чикаго.

В роботі над проєктом допомагають мені Тамара Рушалюк та Людмила Реп'ях. Здійснивши цей проєкт, ми вирішили б ще одну проблему, а саме – пошуку ринку робочих місць (на світовій мережі) для наших безробітних моряків-українців. Дуже небагатьом нашим хлопцям пощастило влаштуватись на працю в торговельну фльоту, бо Мурманськ – це місто моряків, що ловлять рибу, але тепер навіть за малу платню важко влаштуватись, бо більшість кораблів пішла на злам. Я усе це знаю дуже добре, бо сама маю трьох синів-моряків, і тільки один має працю, а двоє інших весь час в пошуку тимчасових морських заробітків. Чули ми, що працю в морі можна дістати на фльотах інших держав. Пропозиції можна вишукати в мережі Інтернету, але під яким гаслом? Хто знає, відгукніться і підкажіть, будь ласка!

Ідея звернутись з проєктом в міжнародні фонди виникла не випадково. Десять років плекали ми нашу українську культуру, співали пісні, вивчали мову, листувались з українцями-однодумцями і не знали нічого ні про існування таких фондів, ні про ґранти, А якщо знали, то думали, що тут йдеться про науковців та винахідників. Але влітку 1998 року прибув до Мурманська представник американської фірми „Heartland International" з метою відібрати 10 осіб від громадських, неурядових організацій на стажування в Америці. На той час наше товариство вже було Національно-культурною автономією українців Мурманської области (НКАУ). В лютому 1998 року головою правління НКАУ обрали мене. Американський конкурс охоплював Північно-Західний реґіон Росії (Архангельську та Мурманську області) Ще й до цих пір не віриться, що чудеса таки трапляються, але я вийшла переможцем цього конкурсу і потрапила до Чикаґо. Саме там мене і вчили опановувати таку науку, як „фандрейдінґ". Коли повернулася до Мурманська, то на запитання: „Ну як там Америка?", – відповідала, що Америки я не відкрила, зато зустріла справжній український дух! Ще й тепер лину думкою туди, де мене зворушливо вітали як рідну людину. Я побувала серед рідних, милих, близьких мені людей. Саме там, за океаном, панує та національна єдність, якої так бракує в Україні. Я побувала в „маленькій Україні", де шанується рідне слово, пам'ять, культура і виховання нації у добрі і злагоді.

Пощастило мені побувати в Чикаґському українському музеї, СУМі, українському осередку, українських церквах, на українському цвинтарі, а найголовніше – зустрітися з чудовими людьми. Мої особисті слова безмежної подяки Юрію Рехтицькому і всій милій його сім'ї, Орисі Гороховській, Уляні, Марії та Михайлу Баранським, подружжю Заяць, подружжям Ґорчинських, Личик, Боднарук, Ґоляш, Анні Кульчицькій, Марійці Чечулі та Ганнусі Шалевій, об'єднанню жіночих організацій, організації „Золотий Хрест" (12-ий Відділ), Союзу Українок Америки (22-ий Відділ), „Католицькій Акції" (голова – Щербанюк), Православному сестрицтву св. княгині Ольги, сестрицтву Пресвятої Богородиці при соборі свв. Володимира й Ольги, ланці УПА в Чикаґо, ОЖЧСУ, Любі Маркевич, Зеновію та Парасці Туркало, О. Коноваловi, І. Свищукові, Любі Шереметі, Галині Вигінній, Орисі Ткачук, Любі Огаренко, Орисі Гладкій, д-рові І. Марчукові, д-рові Коленському, Г. Дикому, усім тим, хто мене пам'ятає, усім, хто відгукнувся словами подяки і привіту по телефону після моїх виступів по українському радіо з Чикаґо, усім працівникам „Самопомочі", Зиновію Маринцю, Ю. Демус.

Однак повернуся до нашого життя. Четверо наших дівчат взяли участь у літературному конкурсі, беремо участь у конкурсах дитячого малюнку, а також в конкурсі, що проводить дитяча оселя ім. О. Теліги в Феодосії. Не завжди щастило своєчасно дізнатися про такі змагання. Дуже прошу завчасно надсилати до нашої громади умови таких конкурсів (особливо дитячих!). Про вищезгадані конкурси дізнались з газети „Українське слово", яку нам з батьківською опікою надсилає Павло Дорожинський з Києва. Саме із цієї газети ми дізналися, що вийшла у світ нова книга „Слава українського козацтва" Петра Кардаша і Сергія Кота. В нашій бібліотеці вже є (на жаль, тільки одна) книга цих авторів „Українці в світі", яку автори надіслали одній з засновниць нашого товариства, Аллі Марчук. Були б раді можливості мати й книгу „Слава українського козацтва". Серед наших книжок бракує творів О. Теліги та Ліни Костенко, – просимо відгукнутися тих, у кого є по 2–3 примірники.

Літом 1998 року мені пощастило побувати у Косові на VIII Всесвітньому Гуцульському фестивалі. Доля подарувала мені зустріч з Калиною Ватаманюк, авторкою низки надзвичайно цікавих видань. Цими книжечками тепер зачитуємось, а дехто і переписує рядки до записних книжечок. У Карпатах зустрілася із Богданом Жеплин-

(Закінчення на стор. 19)

Активісти НКАУ з єдиною бандурою.

Українки заполярного Мурманська зфотографувалися для „Свободи".

Олександра вилікували в Бразилії.

Голова Українсько-Бразилійської центральної репрезентації Йосиф Вельгач мол. (зліва) з Олександром Опанасюком і його батьками Зінаїдою та Василем.

Семирічний Олександер Опанасюк народився в Новоград-Волинському і під впливом чорнобильської аварії захворів на білокрів'я. 25 жовтня 1999 року завдяки заходам голови Українсько-Бразилійської центральної репрезентації Йосифа Вельгача-молодшого, діти, котрі постраждали від вибуху в Чорнобилі, прибули до Курітіби в Бразилії. Приїхало 15 дітей віком від семи до дванадцяти років.

У результаті зусилля лікарів Євангельської університетської лікарні Олександер одужав і вже може повернутися додому в супроводі своїх батьків Василя і Зінаїди, що своєю присутністю допомагали в лікуванні малого.

Олександра відвідав посол Бразилії в Україні Маріо Авґусто дос Сантос, який особисто цікавиться лікуванням українських дітей, які потерпіли від вибуху в Чорнобилі.

Велика подяка єпископові Єреміясу Ференсу з автокефальної православної епархії на Південну Америку, в домі якого перебували батьки Олександра під час його лікування, а також Єпархові українців-католиків в Бразилії Єфрему Кривому, який весь час був в курсі лікування Олександра.

Д-р Михай Рубінець,
Бразилія

ЦІКАВО

Хто вони, президенти нових країн?

Після розпаду СРСР на величезних теренах утворилося 15 нових держав, які замість одного президента М. Горбачова очолили 15 президентів. За 10 років склад президентської верстви мало змінився. Хто ж вони, нинішні провідники колишніх радянських республік?

Щойно обрано президентом Росії 48-річного В. Путіна, але він не є наймолодшим серед своїх колеґ, бо Олександер Лукашенко з Білорусі і Роберт Кочарян з Вірменії на два роки молодші від нього – обидва народилися в серпні 1954-го. Ровесник В. Путіна – президент Таджикистану Емомалі Рахмонов, який теж народився у жовтні 1952 року, але на два дні раніше від В. Путіна. Президент України Леонід Кучма не є найстаршим серед президентів. Він народився у 1938 році, а президент Азербайджану Гейдар Алієв – в 1923-му. Старші від Л. Кучми президенти Литви Валдас Адамкус (1926 р.), Грузії Едуард Шеварднадзе (1928 р.), Естонії – Ленарт Мері (1929 р.), Латвії – Вайра Віке-Фрайберг (1937 р.; молодші – Сапармурат Ніязов з Туркменії, Нурсултан Назарбаєв з Казахстану, Петру Лучинський з Молдови (усі троє 1940 року), Аскар Акаєв з Киргизії (1944 р.), а президент Узбекистану Іслам Карімов – ровесник українського провідника.

Усі президенти зростали на території своїх держав, крім Вайри Віке-Фрайберг, яка навчалася і жила в Канаді, і Валдаса Адамкуса з Литви, який очолював литовських імігрантів в США.

Провідниками комуністичних партій своїх республік були Г. Алієв в Азербайджані, І. Карімов в Узбекистані, П. Лучинський в Молдові, Е. Шеварднадзе в Грузії. Усі президенти мають вищу освіту. Її здобули в університетах – історики Л. Мері, Г. Алієв, П. Лучинський, психолог В. Віке-Фрайберг, інженер-механік Л. Кучма, юрист В. Путін, економіст Е. Рахмонов, історичні факультети педагогічних інститутів закінчили О. Лукашенко і Е. Шеварднадзе, політехнічні інститути – інженер-механік І. Карімов, Р. Кочарян, В. Адамкус, інженер-енергетик С. Ніязов. Казахський президент Н. Назарбаєв закінчив вищий технічний навчальний заклад (завод-втуз), А. Акаєв закінчив інститут точної оптики і механіки. Докторські наукові степені мають Н. Назарбаєв, А. Акаєв, П. Лучинський, С. Ніязов. В. Віке-Фрайберґ – магістр психології, Л. Кучма – кандидат наук. Відомо, що іноземними мовами добре володіють В. Віке-Фрайбурґ, Л. Мері (по 4 мови), В. Путін (німецькою), Р. Кочарян (англійською і російською).

Сімейний стан президентів: одружені і мають дітей В. Путін (дві доньки), І. Карімов (дві доньки), Л. Мері (два сини і донька), Р. Кочарян (троє дітей), Н. Назарбаєв (три дочки), А. Акаєв (два сини і дві доньки), Л. Кучма (дочка), С. Ніязов (син і дочка), Е. Шеварднадзе (син і дочка), О. Лукашенко (два сини). Г. Алієв – удівець, має сина, дочку, 6 внуків.

Довідку підготував
Л. Хмельковський.

Фонди Світової ліґи українських політичних в'язнів передано новій управі

З уваги на те, що провід Світової Ліґи Політичних В'язнів й досі не звітував перед українською громадою про фонди, зібрані лігою перед III Конґресом, довгі роки відповідальний за ці фонди почувається до громадського обов'язку скласти звіт.

Передання цих фондів новообраній управі відбулася так скоро, як на це дозволяли правила українських кредитових кооператив, в яких були поміщені ці ощадності.

Отже, 29 грудня 1998 року зліквідовано конто в кредитовій кооперативі „Поступ – Віра", Вінніпеґ. Суму 6,374.92 канадських долярів відіслано на конто новообраної управи СЛУПВ кооперативи „Будучність" в Оттаві.

5 січня 1999 року зліквідовано конто в кредитовій кооперативі Північного Вінніпеґу, і його в сумі 22,687.86 канадських долярів передано до кооперативи „Будучність" в Оттаві. В тому самому часі переслано новообраній управі в Оттаві 3,632.52 дол. американських долярів.

28 липня 1999 року можна було зліквідувати наше конто „ Фонд Равенсбруку" в кредитовій кооперативі „Карпатія". З цього конта переслано до головної каси новій управі квоту – 16,403.05 канадських долярів і 53.18 американських долярів. Все разом передано до каси новообраної управи – 45,465.83 канадських і 8,838.91 американських долярів.

Остання сума вислана на адресу голови Контрольної комісії С. Феденка – тому, що новообраний касир перестав звітувати про отримання переданих фондів. Згодом С. Феденко поінформував що всі передані через нього фонди одержав касир Богдан Криницький в Оттаві.

Якщо американські доляри поміняти на канадські, то звітуючий передав новообраній управі 70,000 канадських долярів. Сюди прийшли ще видані і поширювані книжки і сума ця покривалася приблизно з тимчасовою сумою СЛПВ від дня 30 вересня 1998 року (в канадських долярах – 60,187.61 і 8,838.97 – в американських). Було це найвище касове сальдо, яким розпоряжала каса СЛУПВ в історії своєї діяльности.

Зі смертю таких друзів, як Теодор Хімко, Василь Безхлібник, д-р Роман Малащук, Павло Шевчук, Петро Башук, о. Семен Іжик, треба було поповнити наші ряди кооптацією нових членів. Тут допоміжну руку дали д-р Микола Климишин і д-р Леонід Мостович. Хоча обидва мешкали далеко поза Вінніпеґом, але їхні серця були завжди в тісній гармонії з центральним осередком. Їхній авторитет заохочував інших до праці. На цьому місці дозволю собі сердечно подякувати обом. Вся праця в управі СЛУПВ проводилася на добровільній і неоплатній базі.

До обрахунків нової управи не ввійшли фінансові позиції III Конгресу, бо новообрана управа такого звіту не надіслала.

В своїй праці кооптована управа не вводила жодних інновацій, а дотримувалася системи, випрактикованої нашими попередниками. (див. Бюлетень СЛУПВ від дня 16 листопада 1995 року „Наше касове діловодство").

Під кінець годилося б дещо сказати, звідки взялися такі поважні суми в СЛУПВ. Найперше сюди увійшли пожертви подруг і друзів та їхні членські вкладки. Прибуток був із вкладів термінових депозитів. Поважну суму становили два конта: „Равенсбрук" і конто III Конгресу.

Обидва були створені кооптованою управою, перший – щоб у Равенсбруку влаштувати музей (див. Бюлетень від 3 січня 1997 року „Українська келія – музей в Равенсбруку"). Обидва ці фонди складаються не тільки з внесків колишніх політв'язнів, але теж із датків української спільноти в діяспорі. Всі видатки були покриті посвідками і листами подяки і записані на сторінках Бюлетеню СЛУПВ для загального відома. Найбільшу допомогу в цьому відношенні на видавничі фонди Конґресу дала українська кооперація США і Канади. Звичайно, що видання, які ми поширювали, приносили теж доходи.

Д-р Михайло Марунчак

Президент СКУ...

(Закінчення зі стор. 8)

видавництві „Тирса", зустрівся з послом України Дмитром Павличком.

Президент СКУ мав зустрічі з президентом Польщі Александром Кваснєвським, радником Національної безпеки Мареком Сівецом, міністром культури Казимиром Уяздовським, послом Сейму та членом міжпарляментарної групи „Україна-Польща" Яном Бирою, послом сейму та заступником голови комітету національних меншин Войцєхом Гавзнером, а також у відсутності амбасадора США – заступником голови місії посольства США Майклом Мазуром та першим секретарем посольства США Джоном Шлосером. Президент СКУ передав 1000 дол. на потреби ОУП.

На початку квітня ц. р. Президент СКУ перебував у Мюнхені, Німеччина. Під час своєї візити він зустрічався з речниками Української Греко-Католицької Церкви, з Владикою Михайлом Гренчишином, представниками української громади – головою та екзекутивним директором Центрального представництва українців Німеччини (ЦПУН) Володимиром Панчуком та Романом Шупером і іншими представниками, включно з колишньою головою ЦПУН Іреною Спєх, брав участь у конференції Українського Вільного Університету (УВУ), і у програмі надання почесних докторатів та виступив з доповіддю на тему світового українства перед ширшою громадою у залі Української Греко-Католицької Церкви. Президент мав теж нагоду познайомитися з Генеральним консулом України у Мюнхені Георгієм Козихом.

Пресове бюро СКУ

Українознавство у Кензаському університеті

Олександер Цьовх,
професор української програми
у Кензаському університеті

Кензаський університет став першим університетом США, що запропонував своїм студентам магістерську спеціялізацію з української мови та українознавства, котра охоплює курси української мови, літератури, історії, політики й управління, бізнесу та економіки, географії і культури. Університет також має постійну літню програму посиленого навчання української мови у Львівському національному університеті імені Івана Франка, з котрим підтримує тісні академічні зв'язки.

Такий зацікавлений погляд на Україну з центру Америки може здатися дещо несподіваним, проте для працівників Кензаського університету нічого дивного в тому немає, тому що університетські фонди постійно поповнювалися відомостями про Україну й різноманітними матеріялами з українознавства.

Людиною, яка понад 25 років невтомно працювала для збагачення української колекції бібліотеки, і тим самим наближувала образ України до працівників і студентів університету, є доктор Михайло Палій, котрий працював бібліотекарем слов'янського відділу з 1965 року. Він одразу заходився розвивати слов'янський відділ, звертаючи особливу увагу на українознавство.

Зусиллями М. Палія створено фундаментальну колекцію українського відділу – понад 15 тисяч примірників. Слов'яномовні фонди бібліотеки Кензаського університету налічують понад 400 тисяч примірників. Ця колекція – одна з найбільших у Сполучених Штатах і значно перевищує збірки інших бібліотек реґіону. Сьогодні українська бібліотека Кензаського університету відкриває широкі можливості перед будь-яким дослідником, що працює в галузі українознавства.

Меморіяльний Фонд Марії Палій, створений д-ром М. Палієм в честь покійної дружини, робить свою благородну справу: Кензаський університет став місцем цілої низки надзвичайно цікавих лекцій і бесід про Україну. Кожного року Меморіяльний Фонд Марії Палій, Центр російських і східньоевропейських студій та історичний відділ університету запрошують відомих доповідачів з лекціями на українську тематику (в попередніх числах „Свободи" вже повідомлялось про цикл лекцій, які відбулися завдяки підтримці Фонду).

Цього року, продовжуючи добру традицію поширення знань про Україну, в Кензаському університеті відбулася цікава зустріч із генералом Миколою Кравцівим, котрий знайшов час приїхати до університету й виступити з лекцією про співпрацю між Україною і США у військовій галузі. Ця лекція й бесіди генерала Кравціва зі студентами і викладачами університету виявилися надзвичайно цікавими не лише завдяки глибокій і докладній інформації, якою володіє запрошений гість, але й тому, що генерал Кравців є провідною особою в цій галузі і його великий досвід поєднує одночасно американську й українську перспективи в широкому колі взаємин між двома країнами.

Такі зустрічі роблять важливу і добру справу для всіх тих, хто хоче краще знати сучасну Україну.

Як багато значить українська книжка

Наша західня діяспора варта того, щоб Україна низько вклонилась їй. За кордоном збереглась наша національна еліта, яка і сьогодні допомагає нам жити і діяти. Понад рік тому міністерство освіти України звернулося до Ліґи українських меценатів з проханням допомогти книжками для шкільних бібліотек.

Географія поїздок виконавчої дирекції із книжками щоразу ширше обіймає зрусифіковані та скомунізовані східні області України. Багато важливих видань передала Ліґа й педагогічним університетам Києва, Переяслав-Хмельницького, Умані. П'ятдесят середніх шкіл одержали 50 бібліотек. Понад 500 томів з історії України, народознавства, творів репресованих та забутих наших письменників. Чимало книг, закупивши їх у видавництві „Веселка", додав від себе відомий меценат із Австралії Михайло Ґоян. В цій благородній місії пробудження нації беруть участь такі діячі, як президент Ліґи меценатів Петро Яцик з Торонто, голова Фундації ім. Багряного Анатолій Лисий із США, голова Товариства приятелів України з Торонто Степан Горлач, відомий меценат з Канади Марія Фішер-Слиж та багато інших. Дуже багато доброчинців із діяспори для українського загалу не відомі, хоч вони вже чимало зробили добра для української нації. Величезну допомогу Ліґа надала Національній Академії оборони України.

В місті Лоренс, штат Кензас, живе наш краянин з Тернопільщини, доктор історичних наук Михайло Палій. Народився він у 1913 році в містечку Хоростків. Освіту здобув в Німеччині і в США. М. Палій подарував нам, мешканцям Хоросткова, свою особисту бібліотеку, яку він збирав ціле своє закордонне життя. Нещодавно д-р Палій прислав тисячу долярів на спорудження пам'ятника в честь 2000-річчя Різдва Христового в Хоросткові. Він відкрив книгарню в Міннеаполісі (1951 р.) – заради поширення українських книжок в університетській і міських публічних бібліотеках. Заснував „Меморіяльний Фонд" ім. своєї покійної дружини Марії Палій при університеті штату Кензас в м. Лорейн – для поширення знання про Україну (1977 р.)

Якби кожний з нас, українців в Україні зробив десяту частку того, що зробив д-р Палій для української нації, то, може ми не мали б сьогодні такої руїни, занепаду та розчарувань на нашій обкраденій землі.

Василь Пилипів,
член КУН, колишній політв'язень,
м. Хоростків на Тернопіллі

МИ – УКРАЇНЦІ, І СВІТИТЬ НАМ ОДНА ЗОРЯ

Близько від Фльориди до Київщини

Михайло Дмитрів з учнями дитячої художньої школи.
*Світлина **Оксани Дмитрів***

Є на Київщині, поблизу Фастова, село, що, наче магніт, притягає до себе впродовж останніх років і столичний люд, і гостей здалеку. Власне, Мала Снітинка – село уже досить знане, хоча йдеться і про Малу та Велику Офірни (ці села творять своєрідний кущ). Їхні мешканці дбають і про свою історію, і про традиції села, а також вони завжди – на вістрі політичного життя.

І все це – завдяки діяльности місцевого осередку „Просвіти". Навіть у Галичині, колисці „Просвіти", нелегко сьогодні знайти село, де б вона працювала так продуктивно, як у Малій Снітинці. Повертаються із забуття і обрядові свята, й імена видатних односельців, стертих совєтщиною. Але гордість села – це дитяча художня школа.

Діти малюють, ліплять з глини, вже мали не одну виставку – навіть у самому Києві. Керує школою професійний скульптор Михайло Дмитрів. І не тільки школою – всією просвітянською працею в селі. Разом із дружиною Даною, викладачем школи, започаткував, розбудував її – бо живе тут довго (виростив двох дочок, тепер уже собі помічниць, студенток Києво-Могилянської академії і Педагогічного університету).

Приклад мав добрий – у 30-их роках на Перемищині активним просвітянином був його батько, учасник визвольних змагань, політв'язень – взірець у всьому для своїх дітей.

А ще Малій Снітинці поталанило, що на неї впав у 1998 році вибір заокеанських учителів, які в рамках програми Українського Народного Союзу та Всеукраїнського Товариства „Просвіта" ім. Тараса Шевченка від 1992 року проводять в Україні щоліта курси англійської розмовної мови (організатор Зірка Воронка). Серед них було подружжя Білинських.

Ігор і Марійка Білинські з радістю відкрили для себе маловідому їм Наддніпрянську Україну – і це було винагородою за їхню багатолітню жертовність для рідного краю... Скільки вони жертвували у різні фонди, скільки людей з України приймали у своїй домівці на Фльориді! Частину своєї багатої бібліотеки Ігор передав у фонд знаменитої бібліотеки ім. В. Стефаника у Львові...

Обоє походять з Галичини. Ігор – з Городенківщини, з родини сотника УСС, посла сейму довоєнної Польщі, а Марія – з-під недалекого від Городенки Бучача. Студені вітри долі закинули їх, ще молодих, на Захід, а далі – й за океан. Там дістали добру освіту, пустили коріння... Ігор став інженером-будівельником цивільних споруд. Подружжя Білинських постійно підтримувало стосунки з родиною в Україні, приїздило у рідні місця. І ось – зустріч з незнаною ще Малою Снітинкою.

Село одразу полюбило їх – простих, сердечних, а вони ж повезли зі собою і приязнь до нових знайомих, і пам'ять про їхні радощі і негаразди. Останніх, на жаль, вистачає, тому від Білинських ось уже півтора року надходить в село допомога. Комусь – ліками, комусь – коштами. А „Просвіта" нещодавно отримала рідкісний дарунок – книжки про Січових Стрільців (далеко не кожна бібліотека може ними похвалитися).

Не забудуть діточки і минулорічне свято св. Миколая, бо їм надіслала пані Марія безліч дарунків. А дочки Дмитрівих, уже згадані студентки Мирослава і Оксана – стипендіятки родини Білинських.

Час пливе. Уже минулого літа були інші учителі в селі (Дейвід Будді і Леслі Іваськів), зав'язалися нові знайомства... Просвітяни виношують нові пляни, нові проєкти. Михайло Дмитрів, започаткувавши у селі картинну ґалерію, вже підшукав для неї будинок – старий, занедбаний. Роботи – дуже багато.

Село у турботах. І в чеканні: кажуть, є надія, що знову приїдуть Ігор та Марійка Білинські. Вже такі близькі та рідні.

Василь Портяк,
кінодраматург

ПОЛІТИЧНИЙ ФОРУМ ЧИТАЧІВ

Молодь України чекає правди про велику війну

Олександер Вівчарик,
власний кореспондент „Свободи"

У нашому місті урочисто відзначено 55-річчя закінчення Другої світової війни. Кілька місяців журналісти писали переважно про ветеранів війни, яких все менше залишається в живих.

Але ще чимало учасників війни під червоними прапорами крокує до пам'ятника Ленінові в орденах і медалях, аґресивно виступає перед молоддю. Дивишся, слухаєш і мимоволі замислюєшся: а чи ті це ветерани? У селі Теклиному, що під Смілою, в живих залишилося лише три ветерани війни, які з подвір'я практично не виходять. Чому ж у Смілі ветерани ходять колонами?

Війна безжальною косою пройшла Україною. Близько 9 мільйонів українців загинуло на ній. Якщо подивитися на травневу заквітчану Смілу, якщо побувати на численних зустрічах, то складеться враження, що нічого важливішого в нашій історії не було. І ніяково стає за Президента України, що безупинно прославляє, нагороджує і вітає ветеранів, які „залишилися в СССР", які його не обирали...

На мітинґу у Смілі активний комуніст, ветеран війни Володимир Федорко роздавав присутнім листівки. Їх брали охоче і ховали як реліквію. Дехто з ветеранів навіть цілував зображення Сталіна і Жукова. Представники місцевої влади хапали листівки не лише для себе, а й для знайомих і родичів. А Федорко хвалився, що роздав їх по селах більше тисячі. На зворотньому боці було видруковано привітання провідника українських комуністів Петра Симоненка до свята, який закликав „спільно відстояти правду про Велику Вітчизняну".

Я, чи не вперше, погоджуюся з провідником комуністів: правду треба відстояти. Бо правда таки одна. Шкода тільки, що ні Симоненко, ні організатори офіційних святкувань ніколи не говорять про те, про що пише, приміром, у своїх працях професор з Франції Володимир Косик: „... У велетенській битві за володіння багатствами України, саме вона, Україна, зазнала найбільших людських втрат і найстрашніших руйнувань. Українці завзято вели народну боротьбу за свою свободу і дуже посприяли поразці гітлерівської Німеччини". Тобто він підтвердив, між іншим, і те, про що писала ще 27 січня 1945 року американська Saturday Evening Post: „Гігантський конфлікт, який спалахнув у Европі, був фактично українським конфліктом, конфліктом за володіння Україною". І єдиною українською силою, яка протистояла завойовникам зі Сходу і Заходу, була УПА. Не дивно, що навіть росіянин за національністю, краєзнавець Генадій Бурнашов, який випадком долі опинився в Україні, дослідивши цю тему, написав: „УПА – армія, якою можна пишатися". Але цієї правди не визнає Петро Симоненко.

Правда про Сталіна, зображеного на листівці, відома. Але я не можу не згадати про Жукова, портрет якого цілували ветерани. Від медалі Жукова відмовилися тисячі свідомих українців, які воювали в радянській армії. Так, зокрема, зробив Левко Лук'яненко, який в офіційній заяві підкреслив, що заздрить воякам УПА, які дійсно воювали за свободу України, а нагороду зі зображенням ката Жукова з обуренням відкидає. Маршал Жуков був катом і садистом. Саме він під час німецького наступу на Москву кинув проти німців 179 тисяч „ополченців" – учителів, інженерів, учених, переважно вивезених під конвоєм з України, не підготовлених, не навчених. Одна рушниця на 5 осіб, одна ґраната – на трьох. У той же час чотири добірні, добре оснащені і озброєні до зубів повнокомплектні дивизії НКВД в бойових діях не брали участи ні тоді, ні згодом. Вони пильнували приречених, щоб ті не повернули назад. То чи не з цих дивізій „ветерани" маршерують в Україні, зокрема і в Смілі, під червоними прапорами, чи не вони цілують свого благодійника?

Але життя йде, підростає нове покоління, яке і знатиме Правду про величезну трагедію українців у Другій світовій війні. У той час, коли влада в Смілі прославляла „червоних ветеранів", у школі ч.

(Закінчення на стор. 19)

Письменник Василь Захарченко на запрошення вчительки Валентини Осінської прийшов до школи, щоб розповісти учням правду про війну.

Від поневолення до поневолення

Лука Костелина

На 8 травня ц. р. припала 55-та річниця капітуляції Німеччини, а тим самим закінчення Другої світової війни в Европі. У Совєтському Союзі відзначали цю подію 9 травня і назвали її як День перемоги у Великій Вітчизняній війні.

З розпадом совєтсько-російської імперії це свято не втратило тієї емоційности, якаnадавалася цій події. От і в суботу, 6 травня ц. р. в Києві, у Національному палаці „Україна" відбулися урочисті збори, присвячені 55-ій річниці Перемоги у Вітчизняній війні. На вічі виступив Президент України Леонід Кучма. Він виголосив головну доповідь, в якій було чимало красномовних епітетів для учасників тієї війни. Їм був відданий доземний уклін і висловлене синівське спасибі.

Слушно підкреслив Президент, що річниці дають нагоду учасникам подій відчути не тільки подих тих часів, але й згадати своїх побратимів – живих і померлих. Бо ж не одному молодому солдатові, що мусів бути на бойовій лінії, довелось тоді пережити великі жахіття війни, згадка про які стрясає цілим єством людини.

Одначе до подій треба постійно приглядатися з перспективи часу та історії, відповідно їх осмислювати, давати їм належну оцінку і правильно розуміти. Президент сказав, що пам'ять про воїна – оборонця і визволителя рідної землі – має залишитися священною, вічною і непорушною.

Коли замислитися над словами „оборонець і визволитель", то мимохідь з'являються два питання: оборона і визволення від кого і для кого? Кому це все вийшло на користь?

В 1941 році нацистська Німеччина напала на Совєтський Союз – російську імперію на сході Европи, до складу якої входила Україна. Багато лиха зазнав український на-

(Закінчення на стор. 15)

Війна: дивне відмежування

Стаття Романа Сербина „День Перемоги – совєтське свято в українських шатах" („Свобода", 5 травня ц.р.) – небувала в еміґрації публікація стосовно участи України в Другій світовій війні. Нарешті знайшлася добра душа і пригадала нам, в діяспорі сущим, про байдуже ставлення до жертв тієї війни українського народу. Шкода тільки, що автор посилається на совєтське трактування війни, включаючи історію „Великої Вітчизняної війни", повідомлення „Правди" тощо. Друга світова війна в Европі завдала найбільшого лиха Україні – людськими жертвами та руїнами. Тому наш святий обов'язок обговорювати події війни з української національної позиції, без огляду на совєтські тлумачення.

На початку війни сотні тисяч совєтських фронтовиків здавалися німцям у полон, не бажаючи воювати за комуністичну владу. Міста і села зустрічали німців хлібом і сіллю, квітами, хоругвами, як визволителів від узурпаторської влади. Та невдовзі виявився великий німецький обман. Прийшов новий окупант, який грабував Україну, як і Москва. Німецькі нацисти наслідували рабовласницьке суспільство, вивозячи молодь до Німеччини на рабську працю. В німецьких таборах військовополонених гинули від повального голоду українці. В Бабиному Яру німці розстріляли тисячі українських патріотів. І за той німецький обман почалася всенародна помста. На фронті припинилося масове віддання в полон. Проти німців почала воювати УПА.

Роман Сербин у своїй статті пише, що день капітуляції Німеччини припадає на 8 травня, і що лише в СРСР цей День перемоги відзначається 9 травня. За офіційними документами Другої світової війни 5 травня 1945 року в штабі генерала Айзенгавера в Реймсі підписано Акт беззастережної капітуляції Німеччини. 9 травня цей документ ратифікувало союзне командування в Берліні. Відтоді 9 травня як день перемоги над фашистською Німеччиною відзначають усі країни, що були під німецькою окупацією. Відзначає Україна, її посольство у Вашінґтоні, американська громадськість. Німців переміг не совєтський режим, а народ із західніми союзниками. Тому День перемоги – свято не совєтське, а народне. Автор згаданої статті вважає, що „...Україні треба не „День перемоги", а День пам'яті". Тут обов'язковим має бути конкретне визначення понять – відзначення і пам'ять. Очевидно, усяка воєнна перемога пов'язана із жертвами. Тому вживають в одному контексті – День перемоги і він же – День скорботної пам'яті по жертвах війни.

День перемоги над фашистською Німеччиною відзначав на „Верховині" генерал П. Григоренко. Взірцево культурна людина, видатний правозахисник, вчений-кібернетик – генерал Григоренко дивувався, чому еміґрація не відзначає День перемоги над фашистською Німеччиною, чому заможна еміґрація не спромоглася на пам'ятник невідомому солдатові українського роду? Остання така зустріч на „Верховині" відбулася, коли П. Григоренко вже був безнадійно хворий. Галина Биченюк з України прочитала свій вірш:

На пагорбі тім – обеліск із граніту.
Там літо квітує
ромашковим цвітом...
То братська могила
в скорботі вніміла.
У ній невідомі солдати спочили.
Не раз я бувала на пагорбі тому...
Чому ж безіменні? Чому невідомі?
Це там, за морями,
незнаними стали.
А тут, де родились, зросли і кохали,
Вони тут відомі у кожному домі.
Відомі синочки. Відомі і дочки.
Нема невідомих...

Так дівчина в Україні відзначає вічну славу і безсмертя душ синів і дочок свого народу, що загинули на війні. Теж і нам „за морями" слід відзначати скорботну пам'ять по жертвах війни і перемогу над фашистською Німеччиною.

Валерій Остапенко,
Мериленд

Чечню розпинають, а світ мовчить

З почуттям болю від безпомічности стежу за подіями в Чечні, переживаю за багатостраждальний народ, на долю якого випали такі тяжкі випробування. На наших очах відбувається чергова трагедія: велетенська імперія напала на маленьку країну і під прикриттям боротьби з тероризмом вирішила розправитися з невеликим, але волелюбним народом, який не бажає жити в неволі, а світ, за винятком деяких засобів масової інформації і громадських організацій, мовчить.

Мене до глибини душі обурює це мовчазне споглядання чужої біди. Особливий подив і обурення викликає позиція США, які роблять вигляд, ніби нічого не бачать, нічого не знають, згідно з прислів'ям: „Моя хата скраю, я нічого не знаю". Не краще виглядають інші впливові країни. Я хотів би звернутися до української діяспори з тим, щоб вона всіма своїми силами постаралася вплинути на державних керівників і привернути їхню увагу до трагедії чеченського народу. Хто-хто, а наша українська діяспора добре знає справжню суть московського імперіялізму. Саме наша діяспора може розкрити очі всьому світовому співтовариству на ті злочини і жахіття, що творить Москва в Чечні.

Допомогти зараз чеченцям – це значить допомогти всім іншим поневоленим народам імперії, а також і тим, що перебувають під її впливом. Маю на увазі Україну, Грузію, Азербайджан, Молдову, інші держави.

Росія чинить злочини також проти свого народу. Бо хто розплачується за імперські амбіції московських правителів, як не простий народ? Чиї сини воюють в Чечні?

То ж прошу вас, люди, не будьте байдужими до чужої біди, бо та біда може постукати і у ваші двері!

Василь Балита,
Бруклин, Н. Й

Від поневолення...

(Закінчення зі стор. 14)

род від окупаційних військ Третього Райху: вивіз людей на примусові роботи до Німеччини, арешти українських патріотів, прилюдні розстріли синів, дочок, чоловіків і жінок на очах їхніх рідних, масовий розстріл громадян України у Бабиному Ярі, заслання людей до концентраційних таборів тощо. Сама згадка про ті події ще й сьогодні викликає в людини жах. Тут немає сумніву: були всі підстави боронитись проти німецького агресора і визволятись від нього. Відомо із документів, що він прийшов в Україну із наміром обернути український народ на рабів для „вищої раси". То ж тут ясно, від кого треба було визволялись. Інакше не могло бути.

А тепер розгляньмо питання: кому це вийшло на користь? Для кого ми визволяли українську землю? Пригляньмося, що спіткало Україну і український народ після отієї Перемоги у „Великій Вітчизняній війні"?

У 1946 році була заборонена Українська Католицька Церква, а її владики розстріляні, кинуті до тюрем або вивезені на заслання. Українська Автокефальна Православна Церква була заборонена ще перед перемогою. У 1947 році Україна пережила новий голод. В наступних роках сотні тисяч українських інтеліґентів були ув'язнені або заслані до Сибіру, сотні тисяч мешканців української землі „добровільно" виселили на схід, в „неісходиму" Росію, а їхні місця зайняли дійсні „переможці" – росіяни. Кому було корисне це переселення людей з одного місця на друге? Згодом була прийнята Конституція України, але чомусь на підставі її статтей судились українці тільки за те, що на своїй землі відкрито проголошували, що вони – українці. Український народ на своїй землі перестав говорити своєю рідною українською мовою. Аж страшно писати про такі справи. Чи є приклади в світі, щоб народ добровільно відрікався своєї мови?

Ось які плоди принесла Україні перемога у Великій Вітчизняній війні. Треба поспитати себе: чи вийшов український народ переможцем, чи може, побивши німця, опинився поневолений новим окупантом – Російською імперією? Мені здається, що тут обов'язково треба нашим історикам проаналізувати висліди перемоги. Тут треба точніше визначити поняття і зміст таких фраз, як Перемога і Вітчизняна війна. Треба питати себе – хто їх створив і для якої цілі? Є багато підстав твердити, що вони – ці гасла – були створені в ім'я збереження російської імперії, як заклик до червоноармійців боронити „родіну".

Я не думаю, що молодій українській державі було б гідно святкувати день Перемоги у Великій Вітчизняній війні в тому контексті, як святкувалось за совєтських часів. Тут треба знайти логічну розв'язку, як вшанувати ветеранів, які, хоч і не за українські інтереси, все ж таки були гідними вояками. Та й не тільки їх, нам треба шанувати всіх українських вояків – всіх формацій і всіх часів, бо бути вояком – це готовність віддати своє життя за свободу.

Монт Проспект, Ілл.

Не ганяйся за двома зайцями!

Й. Сірка

18 березня ц. р. в газеті „День" (Київ) була опублікована стаття Сергія Удовика „Дві культури України". Пропозиції автора статті свідчать про те, що він розуміє потребу розвитку української мови, але автор вже від початку статті вводить читача в оману, і це ставить під сумнів його слушні пропозиції.

Автор наводить для прикладу багатомовність Швайцарії, але ж Швайцарію з Україною взагалі не можна порівнювати у цій площині. По-перше, це країна історично зформована з кількох рівних національностей, які завжди поважали одна одну; по-друге, в цій країні національності завжди були рівними.

С. Удовик вдається до твердження, що в XI ст. в Україні існувала православна культура, яка була базою для формування української і російської культур. Саме з XI ст. починається поділ церкви на візантійську і римську, і тут слід би сказати про існування церковної культури, яка, без сумніву, мала вплив на розвиток письменства. Правда, варто зазначити, що прийняття християнства в Московському князівстві відбулось десь на 200 років пізніше від Києва.

Правду ніде діти, українці відіграли помітну ролю у творенні російської мови, історії й культури, але це були одиниці, а народ український залишався на своїх землях і продовжував творити свою культуру. Прокопович – не приклад, а результат експансії Петра Першого і його руйнівної політики щодо України. Коли б переміг шведський король з Мазепою, то Прокопович, певно, займав би близьке місце до Мазепи. Участь українців у розбудові російської імперії не дає права на продовження імперської політики в сьогоднішній Україні, бо ж українці за Петра І не мали іншого виходу!

В оману читача заводить і твердження автора про інтернаціональність і вселенськість Російської Православної Церкви. Адже московський Патріярх не визнає Українську Православну Церкву КП, хоч саме Київ був носієм і поширювачем християнства і в Росії. Після схвалення московським Патріярхом брутальної війни в Чеченській республіці можна говорити скоріше про шовінізм, аніж про „вселенську інтернаціональність".

Не відповідає історичним обставинам і твердження С. Удовика, що „об'єднання" України з Росією було „вимушеним заходом". По-перше, Б. Хмельницький мав вибір і не був змушений, але скоріш був наївний, бо повірив „православному братові"; по-друге, це не було „об'єднанням", а договором між двома країнами. Царська Росія порушила угоду, про що свідчать численні українські гетьмани, серед яких найвиразнішою постаттю є Іван Мазепа.

Мов би виправдовуванням звучить у статті теза про небезпеку зі Заходу. Гадаю, що сьогодні вже минули часи, коли людей можна лякати Заходом чи Католицькою Церквою. Сьогодні, як за часів М. Хвильового, стає актуальним і конче потрібним гасло „Геть від Москви!". Саме це гасло повинно надихнути Україну до самостійности, а не друга культура чи друга рідна мова! Немовля розвивається здоровим і розумним саме завдяки материнському молокові, а коли дитина вже підростає, то тоді, крім материнського молока, додають їй ще й кашу та хліб.

„Та історично склалося так, що російська культура розвивалася більш динамічно". Тут не можна С. Удовику заперечити, але не слід забувати, за який рахунок, скільки жертв мусіли принести українці, поки їхнє існування була змушена визнати Москва. Історія розвитку російської культури полягає у завоюванні, нищенні сусідів, і не тільки України, Білорусі та кавказьких народів, але й Польщі, Прибалтики, азійських народів. І саме ця „динаміка" дуже відмінна від розвитку української культури, якій відібрали право на існування, на саму назву української.

В цілковиту оману мало б запровадити твердження С. Удовика, що „духовний простір України може розвиватися тільки з урахуванням сплаву цих двох культур і двох мов – української і російської". Коли б в Росії була хоч половина українських шкіл з того числа, що існує російських в Україні, коли б по радіо, телебаченню, в газетах тих міст Росії, де проживає хоч би 100-тисячна українська громада, звучала українська мова, як є в Україні з російською мовою, то тоді можна було б говорити про сплав. За сучасних умов треба визнати, що Росії належить її мова і культура, а Україні після понад 300-літнього поневолення – її українська мова й культура.

Стаття С. Удовика засвідчує, що настав найвищий час, щоб український народ усвідомив собі свою ролю у розвитку світової культури і щоб поставив нарешті на перше місце у своїй державі свою мову згідно з Конституцією України. Україні не потрібно збагачуватись за рахунок чужого. Потрібно насамперед вивчити своє – мову, історію й культуру, а потім збагачуватись на основі вивчення, а не загарбання чужого, і не тільки російського, але й німецького, англійського, французького, азійського, африканського, південно-американського.

Автор статті хоче викликати плутанину запитанням „Київ – російське місто чи українське?". Отаке питання може ставити лише закомплексована людина, вихована у шовіністичному російському дусі. Чи поставив би С. Удовик запитання: „Санкт Петербурґ – українське місто чи російське? Або Москва? Бо ж побудовані вони українцями! А жили й живуть у них сотні тисяч українців! Київ був, є і буде українським і не треба підсилювати в українців століттями прищеплюваний комплекс меншевартости!

Атака на українську літературу як „халтурну" теж переборщена, бо Маяковський нічим не кращий від Тичини! Зрештою залякування націоналізмом сьогодні вже не те, бо часи, коли панувало гасло, що українські націоналісти – запеклі вороги свого народу, вже належать до минулого. Усе це з тих часів, коли релігію вважали опіумом народу! Не друга культура чи мова

(Закінчення на стор. 19)

ЛИСТИ

Дякуємо за інформацію

Прошу прийняти щиру подяку за поміщення на сторінках „Свободи" повідомлення про допомогу родинам загиблих шахтарів в Краснодоні.

Степан Гавриш,
екзекутивний директор ЗУАДК,
Філядельфія

Зросте число передплатників газети

Щиро вдячний за поміщення моїх дописів про влиття „Українських вістей" в „Свободу". Вірю, що всі, хто досі не отримував „Свободи", стануть її передплатниками.

Олексій Коновал

ЗВІДУСІЛЬ

М. Горбачов має свою партію

Колишній президент СССР М. Горбачов зареєстрував засновану ним Російську соціял-демократичну партію. Вона була утворена ще минулого року перед парляментськими виборами, але не реєструвалася і участи у виборах не брала. Прикметно, що КПРС теж колись почалася з РСДРП.

Кава може сприяти в лікуванні

Дослідження, проведені на 8,004 американських чоловіках японського походження в Гаваях, натякають, що кава може бути запобіжною у лікуванні хвороби Паркінсона. Дослідники кажуть, що це, мабуть, пов'язане з кількістю спожитого кофеїну, і пропонують кілька теорій щодо способу дії. Інші знавці тієї справи уважають, що коли ця гіпотеза має під собою підстави, це може значно допомогти в лікуванні хвороби, а то й запобігати хворобі Паркінсона.

Померла Барбара Картланд

Минулого тижня у місцевості Гатфілд у Гердфордширі, Англія, у своєму домі на 98 році, померла найпопулярніша англійська авторка романтичних новель Барбара Картланд. Упродовж своєї 70-річної письменницької кар'єри вона видала понад 700 романів і для сотень мільйонів своїх читачів по всьому світі була незаперечною майстринею свого жанру. І хоч студенти порівняльної літератури не вважають її твори вагомою спадщиною, все ж таки її 723 книжки були надруковані 36 мовами і розпродані. Ім'я Б. Картланд знаходиться також у Книзі рекордів Ґіннеса, як автора, твори котрого впродовж 18 років найбільше розпродано у світі.

Українські монети притягають увагу

У столиці Франції закінчилася щорічна міжнародна виставка-ярмарок „Фуар де Парі". Цього року вона зібрала представників понад 6 тисяч підприємств, фірм і компаній з 57 країн світу. На виставці була представлена колекція пам'ятних і ювілейних монет України, до якої відвідувачі виявили жваве зацікавлення. Колекція продемонструвала не тільки історичні і культурні події України, а й значні досягнення у високих технологіях монетного виробництва.

Найбільший у світі самородок срібла

В Австралії знайдено срібний самородок вагою 165 кілограмів, який має близько двох тисяч унцій срібла вартістю 10 тисяч долярів, хоча на авкціоні вартість знахідки може зрости у 10 разів. Срібло знайдене на глибині 82 метри під землею. Злитка у 40 разів більший від досі відомого найбільшого самородка срібла.

Більше вірмо, більше довіряймо

Українці діяспори дуже часто виявляють недовір'я до тих, хто жив на рідній землі в радянські часи, особливо коли перебував на якійсь державній службі, навіть незначній. Людям з вільного світу дуже тяжко зрозуміти тодішні наші обставини – обставини не життя, а виживання, коли треба було, заради дітей і куска хліба пристосовуватися, кривити душею, думати одне, а говорити інше. Хто смів залишатися собою, не лицеміріти, висловлювати правду, той не мав у суспільстві місця.

У східніх областях для свідомих українців було ще тяжче, ніж у західніх. На зросійщеному сході ми не мали можливости говорити рідною мовою, ходити до церкви (та її й не було!) Жили подвійним життям. Потай христили дітей, потай молились, потай проклинали цей устрій і владу та ідеологію, яка вимагала від нас думати, що І. Мазепа – зрадник, С. Петлюра і С. Бандера – такі самі бандити, як тепер, мовляв, чеченці. Що Україна – це „окраїна" Росії, а українці – це етнічна меншість, яку „навчили і цивілізували росіяни, які „врятували" нас від інших завойовників. І це все нам втокмачували протягом всього нашого життя, радіо і телебачення, газети і журнали в один голос кричали, що Америка – агресор і наш ворог, і що капіталізм гниє.

В результаті дуже багато народу виявилося ошуканим, і тому так порівняно мало було таких мужніх людей, як В. Стус, П. Григоренко, В. Мороз, Л. Лук'яненко, В. Чорновіл, В. Марченко, брати Горині...

Диво полягає в тому, що героїв було обмаль, а незалежна Україна все ж постала. Значить, в ошуканих ще щось залишилось людське, українське. Ось тому нікому не варто докоряти минулим. Не судімо ближніх – усіх нас судитиме тільки Бог.

Наприклад, скільки даремних звинувачень кинуто в адресу Л. Кравчука, Є. Марчука! А з якою лютттю вишукують „гріхи" у житті Патріярха Філарета. Може й

Листи

справді ми не все знаємо про Марчука чи про Патріярха Філярета (хіба це зараз аж так важливо?), але я вірю в щирість цих людей, вірю в їхню любов до України.

Коли Патріярх Філарет проводить Службу Божу або виступає в програмі телебачення, то відчувається, що від нього йде якась божественна „аура", яка наближає тебе до Бога, до всепрощення.

А скільки він тепер докладає зусиль, щоб об'єднувати і будувати наші автокефальні православні церкви! В Запорізькій області вже створено 60 церковних парафій Київського Патріярхату, і багато в самому місті Запоріжжі.

Чому ми не дбаємо більше про сучасне і майбутнє, а копирсаємося у минулому? Будьмо єдині між собою. Не збиймо Україну з доброго путі.

О. Думяк,
м. Запоріжжя

ЛИСТ І КОМЕНТАР

Церква в Тернополі будується

Шлемо щиру подяку за пожертву 1550 дол. від Степана Поперечного на спорудження церкви в Тернополі. Окремо дякуємо Ользі Яремко, яка взяла на себе всі клопоти з організації пожертв на будівництво нашої церкви. Також дуже вдячні працівникам Української кредитової кооперативи в місті Балтимор, Меріленд, що розмістили в себе банківський рахунок. Пожертва дозволила вчасно оплатити роботи. Божественну Літургію в новому храмі плянуємо відслужити 21 листопада 2000 року.

Ярослав Онищук,
адміністратор церкви
св. Архистратига Михаїла

Будьмо і далі разом

Приємно читати щирі слова вдячности, але, напевно, ще приємніше відчувати себе причетним до такої благородної справи, як будівництво нового Божого храму. Дуже скоро церква св. Архистратига Михаїла у Тернополі гостинно відчинить свої двері для всіх віруючих і, звичайно, для гостей з Америки. Тож будьмо і далі разом в малих і великих добрих справах. А для тих, хто тепер хотів би допомогти матеріяльно нашим братам і сестрам у Тернополі, подаємо адресу банку: **Account 1315-01 Selfreliance, Baltimore, Federal Credit Union, 239 S. Broadway, Baltimore, MD 21231-2406. Tel.: (410) 732-3062.**

Ольга Яремко,
м. Балтимор

Шана невинним жертвам

У 1939 році, коли рештки польського війська переходили до Мадярщини, при дорозі Борислав–Трускавець було знайдено тіла замордованих українців. Від минулого року на цьому місці стоїть пам'ятник, як шана невинним жертвам і як нагадування майбутнім поколінням, що будь-які злочини будуть викриті. Добре, що знайшлася щира родина Пількових з Торонто і допомогла місцевій владі не тільки встановити цей почесний камінь, а й відкрити очі на правду далекої трагедії.

Світлину надіслав до „Свободи" **Петро Пільків**

ХОЧ ЛИСТ І ПРИВАТНИЙ

Зміни вже відчуваються

Моя землячка-дрогобичанка Стефанія Кобилецька, яка живе на Фльориді, прислала мені листа з України від своєї знайомої. Думаю, що нашим читачам буде цікаво довідатися з уривка цього листа про те, що наші люди думають про теперішню ситуацію в Україні.

Адольф Гладилович,
Монтреаль, Канада

...У нас почалися зміни на краще. В парляменті сформована „права" більшість, яка приймає потрібні закони. Заговорили про мову.

Недавно група молодих людей захопила приміщення Комуністичної партії і нагнала трохи страху на комуністів. Жаль тільки хлопців, бо вони діяли нерозумно і їх можуть судити, але вимоги їхні були дуже справедливі і актуальні. Одна з них – заборона Комуністичної партії в Україні. Дай Боже, щоб вдалося їх врятувати від тюрми!

Мені серце радується, коли бачу, що є багато молодих патріотів, які готові віддати своє життя за нашу державу. Є також люди, які допомагають бідним і дітям-сиротам.

Я маю надію, що у нас скоріше, як за десять років буде добре, бо зміни уже відчуваються, і хоч ціна на газ і світло ще зросла, але головне, що змінюються люди. Основне – познімати з керівних посад тих, хто свідомо чинить зле.

Тепер показують фільм „Вогнем і мечем" польського режисера. Я була страшенно обурена, що наш артист Богдан Ступка погодився грати в цьому фільмі, але кажуть, що він грає так, що викликає у поляків симпатію до нас. Та й фільм поставлений не так, як писав Г. Сєнкевич, бо польський режисер, здається, має жінку-українку, то міг по-своєму зм'якшити протиріччя...

Ара,
м. Дрогобич

ЗАБУТІ СИНИ ТВОЇ, УКРАЇНО

„Швидкий" із сотні „Чорноти"

За матеріялами Служби Безпеки України

Шановна редакціє „Свободи", переглядаючи сторінки web-site міста Славути, що на Хмельниччині, я звернув увагу на історію однієї людини, яка в минулому боронила Україну від її окупантів. Це історія про Якима Гулея, який з 1943 року був в лавах УПА, а тепер доживає своє життя в селі Киликиїв поблизу Славути. В теперішні часи, коли незалежна Україна вибирається з економічної скрути, таким людям нелегко живеться, а декуди про них зовсім забули. Прошу, шановна редакціє, опублікувати історію цієї мужньої людини, забутого героя своєї України. Я хочу, щоб читачі пізнали цю людину ближче, і тим самим я наголошую, що наше молоде покоління не забуде ніколи героїв-синів України. Низький їм уклін за їхню відданість ідеї самостійности України.

З низьким поклоном,

Костянтин Ворона,
студент 2-го курсу політичного факультету
Лойола-університету, Чикаго

P.S. Якщо хтось з читачів хоче написати листа Якимові Гулею, будь ласка, то ось адреса: Україна 30000, Хмельницька обл., Славутський район, с. Киликиїв, Гулею Якиму Володимировичу.

Яким Володимирович Гулей, 1924 року народження, українець, істинний патріот Вітчизни, народився і доживає свій багатостраждальний вік в с. Киликиїв Славутського району Хмельницької області.

В 1952 році засуджений до вищої міри покарання – страти, за участь у збройній боротьбі проти СРСР. Вироком військового трибуналу Прикарпатського військового округу від 13 січня 1953 р. засуджений на 25 років позбавлення волі з відбуванням покарання в сталінських концтаборах, з конфіскацією всього майна.

За що? За безмежну любов до України, за те, що хотів бачити її вільною і багатою, незалежною від далеких і близьких зайд. За те, що коли прийшли німецькі фашисти, бив їх, прийшли червоні – не скорився і червоній диктатурі.

Сьогодні живе сам. Жінка померла. Хворіє. Не слухаються ноги, не тримають колись могутнє тіло. Допити, концтабори забрали колишню силу, пригинають до землі старого Якима. Пенсії не отримує два роки. Ніхто ніколи не надав і найменшої допомоги. Як жити далі?

Доля Якима Гулея така ж трагічна, як і безталанна доля його України. Він син селянина, батько і брат безслівно згинули на будівництві Біломор-каналу, в тюрмі народів. Змалку пізнав ціну більшовицької „правди", гостро відчував найменшу кривду.

Тому відразу відгукнувся на щире і чесне слово українських патріотів про необхідність боротися за незалежну державу Україну. В 1943 році вступив в УПА.

Пам'ятним був перший бій з німцями. Німецька комендатура знаходилася в Печиводах. Група Якима зненацька напала біля мосту на обоз з харчами і зброєю. Захопили в полон 7–8 німців. Тоді ж було закладено першу боївку в лісі.

Були й інші сутички з німцями. Готувалися до серйозніших випробувань в майбутньому. Яким отримав псевдо „Швидкий", був спритний, дужий і швидкий, мов олень. „Партизанів у наших місцях не було. Інколи забіжать, бувало, з Чорнокал, заберуть в людей подушки, свиней і – тікати", – згадує він.

1944 рік. Прийшли „свої". Дике, варварське було ставлення радянської влади до населення, яке залишилося на окупованій території: „На нємцєв работалі, сволочі?". До Гулея зачастив „активіст" з погрозами: „Бандера! Все одно знищимо!". Це була війна. Війна з режимом, який знищив батька, брата і хотів знищити його.

Вдалося „Швидкому" тоді вислизнути з обіймів смерти. Вступив у сотню „Чорноти", де продовжив боротьбу з радянською владою. Групи нападали на сільські Ради в селах Кутки, Печиводи, Киликиїв Берездівського району, пошкоджували телефонний зв'язок, палили документи, забирали в колгоспах коней, вози. В лютому 1945 року обстріляли і роззброїли бійців винищувального батальйону в Киликиївці, ніхто не загинув, безвинних не чіпали. Але війна є війна. На початку 50-их дізналися, що в Мирутині дуже лютує старший лейтенант державної безпеки. З ним було декілька солдатів. Коли наша група напала, солдати розбіглися, а старшого лейтенанта розстріляли за знущання над людьми.

Чекісти йшли по п'ятах. Нажаханих їхніми розправами людей змушували доносити про упівців. Були зрадники і в УПА. Особливо вислужувався перед владою колишній вояк УПА „Берест". Він здався більшовикам і водив кагебістів по старих маршрутах, видавав жінок, старих і малих, хто колись давав йому притулок, хліб і сіль. Зраджені виродком люди пропадали в катівнях на місцях, хто вижив – кінчав життя на Соловках, в Сибіру, в Мордовських таборах.

„Мені і ще шести хлопцям командир доручив ліквідувати „Береста", – згадує Яким Гулей. Наздогнали зрадника під Цуманню. Вечоріло. В хаті вже горіло світло. „Берест був один. Я зайшов на подвір'я, провалився в яму з вапном, але шуму не наробив. Заходжу до хати і він бачить, що йде смерть, схопив зі столу автомат, але я вистрілив першим. Після цього ми пішли на хутір, що був розташований за кілометр від Деражні. Зайшли переночувати до однієї жінки. Повечеряли й полягали зморені спати, бо дорога, напруження далися взнаки. Але господиня заявила в КДБ, ті зненацька напали, перебили варту. Живими залишилися я і „Сучок" з Киликиїва. В наступні дні під вартою возили на допит в Цумань, Берездів, Хмельницький.

Шість місяців йшло слідство. Страшно били, не давали їсти. Дуже знущався слідчий в Хмельницькому. В нього був улюбленим такий вид катувань: в кутку камери була клітка, людину заганяли туди на 3–4 години. Не можна було поворухнутися, місця не було. Через кожну хвилину, розміряно на голову падала крапля води. Через деякий час людина божеволіла. Або садили в крісло, на ньому побиті рейки, вставати не дозволялося. Вже через деякий час вогонь від сідниць по хребту випалював мозок. Тоді хочеться розповісти все, що знаєш, тільки б перестали знущатися! Я ні в чому не зізнався, нікого не видав, та й мене також. Бо хто мене знав, був давно вже вбитий або гнив у таборах. Не забувайте, що йшов 1953 рік. Хоча останні бійці УПА ще довго вели боротьбу. Тільки в середині 50-их років вбили бійця під псевдонімом „Матрос", родом з Крилова Рівненської области. Добре підготовлений був боєць, мав добрий вишкіл, вмів так битися і стріляти, як ніхто. Про таких сьогодні б фільми знімати.

Строк відбував у концтаборі у Воркуті, на шахті, обнесеній колючим дротом, охорона з собаками. Звідти втекти було неможливо. Їсти не було що, голодували. Після повстання, яке придушили танками, мене перевели в Караганду. Закінчував строк в Мордовському концтаборі разом з В. Чорноволом, який пізніше став головою Народного Руху України. Він спав на верхньому ярусі, а я – на нижньому".

Від Чорновола отримав медаль учасника Другої світової війни, встановлену Народним рухом України на відзначення 50-ої річниці закінчення війни і в ознаменування перемоги народів світу в боротьбі проти гітлерівського фашизму.

...Повернувся додому в 1967 році. Дехто дражнив „бандерою", але то були нерозумні люди. Розумні люди співчували. Хоча й сьогодні дехто намагається вколоти: „Що, Гулею, завоювали самостійну Україну? То тішетеся, діду!". Глузують ті, хто мав би складати шану останньому в селі воякові УПА, з 16 односельців залишився він один. Але хіба ж він тоді міг знати, що волю завоюють одні, а її плодами будуть користуватися інші? „Так, завойовував не для Америки, не для Німеччини, а для вас, і не винен я, що ви нею не вмієте скористатися, – відповідає дід Яким. Для мене і для тих, хто лежить вічним сном у Мордовії, Караганді, Воркуті і в інших місцях, вже нічого не треба. Скоро і я відійду туди, де не потрібно буде думати про хліб насущний, що вдягнути, як хату обігріти. Ще в 1995 році обіцяли прирівняти нас до учасників війни, відзнаку дали. А пенсії не платять вже два роки. Як вижити хворій, немічній і старій людині? Хто допоможе старому воякові?".

Записав розмову
В. Сергієвський,
„Пульс", лютий 2000 р.

ЗВІДУСІЛЬ

Винайшли лікування спадкового імунодефіциту у дітей

Французькі лікарі вперше в світі успішно застосували методу генної інженерії для лікування тяжкої форми спадкового імунодефіциту у дітей. Раніше це рідкісне захворювання, яке зустрічається лише у хлопчиків і викликане аномалією хромосому X, потребувало відразу після народження малюка розміщувати його у стерильній герметичній камері в очікуванні важкої операції пересаджування кісткового мозку. Лікарі вилучають з кісткового мозку пацієнтів кров'яні клітини, куди вводиться нормальний ген для виправлення вродженого дефекту.

Російський імператор повертається?

З нагоди інавґурації президента Росії В. Путіна Центральний банк цієї країни випустив срібну монету номіналом 100 рублів зі зображенням Й. Сталіна. Щоправда, для пом'якшення громадської думки поряд з ним відтворено Рузвельта і Черчіля на Потсдамській конференції. Під час інавґурації куранти Кремля грали партитуру „Слався" з опери М. Глінки „Життя за царя".

Сонце збільшує активність

Сонце вступає у черговий цикл підвищеної активности, що може перешкодити дії космічних апаратів і спричинити в деяких районах плянети перебої зв'язку і проблеми на лініях електропередач. З таким попередженням виступили спеціялісти японського державного інституту космічних досліджень, які вже домовилися з колегами зі США про цілодобове спільне спостереження за поведінкою світила.

Збільшились ряди Ордену Дам Британської Імперії

Королева Великої Британії Єлисавета II минулого тижня надала 68-річній Елізабет Тейлор звання Дами Командира Найпрекраснішого Ордену Британської Імперії. З цього приводу голівудська акторка, що є уродженкою Англії, зі зворушенням сказала, що хотіла б, щоб її покійний чоловік актор Річард Бертон був свідком, як вона отримувала це відзначення.

Крайовий зоопарк знову матиме панд

Уряд Китаю повідомив, що дав дозвіл вислати пару панд до Крайового звіринця у Вашінґтоні, як частину програми відродження підданих небезпеці виродження полонених звірят. За це Смітсонська установа, котра керує зоопарком щороку даруватиме впродовж 10 років по мільйонові долярів Китаєві на дослідження і охорону панд. Подібні договори мають китайці зі звіринцями в Атлянті і Сан Дієго.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Успіх юного піяніста з Києва

Сергій Коміренко

Приємна для нашої громади вістка: 25 березня цього року Сергій Коміренко, 14-річний юнак з Києва, який тепер проживає в Ралей, Північна Каролайна, переміг у Національному конкурсі юних піяністів, спонзорований „Baldwin Piano and Organ Company".

Цей престижевий конкурс щорічно проводить американська Асоціяція учителів музики під час своєї річної конвенції. Цього року вона відбулася в Міннеаполісі, Міннесота. Сергій Коміренко, один зі семи найкращих юних піяністів Америки, які брали участь в цьому конкурсі, репрезентуючи південно-східні штати здобув перше місце, що включає грошову нагороду та запрошення зробити запис для радіопрограми.

Завданнями конкурсу були твори Федеріка Шопена, Й. С. Баха, Паганіні, Ференца Лісті, Сергія Прокоф'єва.

Сергій виявив велику музичну обдарованість вже в дитячі роки. Грати на фортепіяні почав в 1990 році, у віці 5 років, в дитячій музичній школі Києва. Шестирічним виграв другу нагороду на щорічному міському Конкурсі учнів дитячих музичних шкіл. На сьомому році життя вступив до Київської середньої спеціяльної музичної школи для обдарованих дітей імені М. В. Лисенка. Коли Сергієві було дев'ять років, він поїхав до Парижу і виграв першу премію на VII Міжнародному конкурсі молодих музикантів. Ця подорож стала можливою завдяки старанням депутата Верховної ради Лариси Скорик та фінансової допомоги тодішнього президента України Леоніда Кравчука.

В грудні 1997 року Сергій в дуеті з його молодшою сестрою Оленою, скрипалькою, виграли третю нагороду на III Всеросійському конкурсі камерних ансамблів в місті Новомосковську, Тульської области. В березні 1998 року Сергій здобув другу нагороду на IV Міжнародному конкурсі юних піяністів імені В. Крайнєва в місті Харкові, та спеціяльну нагороду асоціяції „Російська виконавська школа" за найкраще виконання творів Д. Шостаковича.

В червні 1998 року Сергій з матір'ю Тетяною та сестрою Оленою переїхали до Америки, до Ралей, Північна Каролайна, щоб бути разом з батьком, який перебуває на докторських студіях в університеті Північної Каролайни. Сергій продовжує музичну науку в Ралей у піяніста-педагога Джона Руджера, який закінчив славну музичну школу Джуліярда в Нью-Йорку. Тут, в Америці, Сергій виступає з концертами з місцевими симфонічними оркестрами та Камерною групою, разом зі сестрою Оленою та професором музики Дж. Крамером (віолончеля). В жовтні 1999 року Сергій здобув перше місце в Конкурсі молодих піяністів штату Північна Каролайна, а в січні 2000 року – перше місце в конкурсі південно-східного реґіону Америки в Річмонді, Вірджінія. Цей успіх дав йому можливість взяти участь і перемогти в загальноамериканському конкурсі 25 березня цього року. Перший раз мешканець Північної Каролайни досягнув такої перемоги.

Громадяни штату, особливо невелика українська громада, гордяться успіхами Сергія та бажають йому і сестрі Олені та батькам дальших успіхів.

Д-р Роман Слиж,
Ралей, Північна Каролайна

Відлунює „Відлуння" у Монтреалі

В суботу, 6 травня, в залі Дому української молоді відбувся з неабияким успіхом весняний концерт під назвою „Великодні дзвони". Хором „Відлуння", при осередку Спілки Української Молоді у Монтреалі керує Світлана Колесник-Коваль. Був це справді небуденний концерт духовно-релігійного змісту, особливого чару додала участь дитячого ансамблю „Коло". Програма концерту складалася з двох частин: у першій частині звучали висохудожні духовно-релігійні твори різних епох, а в другій частині – обрядові пісні, пов'язані з весняною порою року, – веснянки. Вели програму в першій частині о. прот. д-р Ігор Куташ, а в другій – Світлана Колесник-Коваль. Вони давали фахові коментарі до всіх пісень.

Концерт розпочався виступом Валентини Голяш, яка з належною виразністю і відчуттям декламувала вірші монтреальських поетів о. Володимира Вітта про вербну неділю та Ірини Чайковської-Павлів „Великдень", а після того хор „Відлуння" виконав пісню „Великодні дзвони" Андрія Гнатишина, під звуки дзвонів, що причинилось до піднесення святочного настрою. Перед початком програми о. прот. Ігор Куташ зазначив, що церковний спів має в Україні дуже давні традиції. Він був невід'ємною частиною молитовних ритуалів вже в перших християнських громадах Київської Русі.

Свого розквіту українська релігійна музика досягнула у XVI-XVIII століттях. В цей час в Україні існувало багато хорових шкіл, творців церковного співу, а в школах церковний спів був обов'язковим предметом поруч з читанням і писанням.

Програма концерту почалася літургічними творами Кирила Стеценка і Дмитра Бортнянського. Як звичайно, глибоке враження у всіх присутніх залишила кантата Миколи Леонтовича, солісти Олесь Грицай і Оксана Коцкович. Оригінальною була пісня з уривку рукопису XVI століття, знайденого в монастирі Афон в Югославії, невідомого композитора п.н. „Тіло Христове", яку виконали солісти-тенори Роман Костик і Павло Колесник.

Далі чергувались літургійні пісні Олександра Кошиця і сучасного композитора Андрія Гнатишина з Відня. Усім дуже сподобалося сопрано Роми Грицай-Куліш. Закінчено першу частину програми концерту піснею „Вечірній дзвін" у виконанні о. Володимира Кушніра і Оксани Коцкович.

Другу частину концерту, склали пісні на честь приходу весни. В інших місцевостях України ці веснянки називаються також гаївками, ягілками, маївками тощо. Веснянки – один з найбагатших за змістом пісенних циклів, тісно пов'язаних з працею в полі та родинним побутом українців.

Перший весняний танок виводили на Благовіщення, називався він „Кривий танок", бо танцювали його у вигляді вісімки, що була символом безконечного руху всесвіту. Діти від 5 до 12 літ виконували „Кривий танок", „Вербову дощечку" та „Зелений шум". Малята весело, вміло, свобідно танцювали, співали, декламували, і вся заля прийняла ці виступи з великим ентузіязмом.

Після того хор виконав дві веснянки, в яких хліборобські мотиви, при допомозі рухів, підкреслили Софійка Хміль і Левко Коваль. На молодіжних весняних забавах, які називались „вулиця", нав'язувалися ближчі знайомства, народжувалося кохання. В тому дусі хор виконав дві веснянки з весільними мотивами жартівливого характеру: хлопець шукає собі пари Відтак відбувалися заручини, а восени вже й весілля, на яких співалась відома народна пісня, – її в програмі виконав хор і солістка-альт Віра Турко-Кулицька.

Цикл весняних свят завершує празник Христового Воскресіння. На закінчення програми концерту хор заспівав „Христос Воскрес", слова Миколи Бакая, музика Павла Дворського, солісти о. В. Кушнір і Віра Турко-Кулицька. Весняний концерт „Великодні дзвони" був імпрезою, яка причиниться до духовного оновлення і скріплення віри у світле майбуття України.

Ярослав Пришляк

Чарівний світ писанки

Я писанка-красуня
Вся в рисках і квітках
Красу мистців несу я,
Їх славлячи в віках
Мене кладуть у свято
На пишному столі
Щоби моїм убранством
Втішалися усі.

Від 7 до 11 квітня у приміщенні Українського Національного Об'єднання в Едмонтоні пройшла виставка, де понад 1000 жителів міста оцінили красу українських писанок, які уміло розмалював мистець Мирослав Куць. На офіційному відкритті виставки з доповіддю про писанки Мирослава Куця виступив д-р Андрій Горняткевич, після чого хор „Дніпро" під керівництвом Марії Дитиняк виконав три українські народні пісні.

На виставці була представлена 1131 писанка з 19 регіонів України – одні з найкращих зразків українського традиційного мистецтва писанки, відтвореними паном Мирославом за оригіналами унікальної колекції Національного музею у Львові. Кожен з відвідувачів зі захопленням роздивлявся „красуні-писанки", які так і випромінювали тепло рук та доброту серця Мирослава Куця. Вони могли також бачити відеофільм про мистецтво писанок, відшукати писанки з рідних місць, взяти участь в розписі писанок, покоштувати українські традиційні страви, які були виготовлені за рецептом Марії Гошко, придбати великодні вироби. Мирослав був дуже задоволений зацікавленням і захопленням всіх, хто прийшов

(Закінчення на стор. 19)

Діти двомовної програми пишуть писанки.
Фото Ален Стівен

Молодь України...

(Закінчення зі стор. 14)

5 проходила літературно-краєзнавча конференція „Шістдесятництво і опозиційний рух". Проводила її відома вже читачам „Свободи" вчителька української мови і літератури Валентина Осинська. Тут навчали любити рідну землю, рідну мову і... правду.

За неї борються поетеса Людмила Тараненко, лавреат Державної премії ім. Тараса Шевченка письменник Василь Захарченко, поет Анатолій Горбівненко, декан філологічного факультету Черкаського університету лавреат премії імені Дмитра Нитченка Володимир Поліщук.

Гості доповнили і розвинули тему війни. Василь Захарченко написав твір про те, як під час Корсунь-Шевченківської операції Жуков наказав кинути на штурм добре підготовленої оборони противника українців віком від 15 до 55 років, щоб вони спокутували кров'ю свою „провину" за те, що в 1941 році були покинуті утікаючими комуністами. Тисячі їх загинули від вогню противника або загороджувальних загонів НКВД. Коли Василь Захарченко розповів правду про війну, „ветерани" подали на нього до суду, який за нормами комуністичного судівництва присудив його до величезного штрафу. Але правда все таки перемагає...

м. Сміла на Черкащині

Не ганяйся...

(Закінчення зі стор. 15)

потрібні Україні, їй потрібна її ідентичність.

Українцям треба знати, що вони багаті не лише природними джерелами, чорноземом, степами, цукром та ракетами, але й своїм вільним духом, генієм народу, який дав світові не тільки Шевченка, але й Франка, Лесю Українку, Рєпіна, Чайковського, Гоголя, Архипенка, Корольова, Курилика та сотні інших, які збагатили світову скарбницю культури і науки.

Щоб тримати крок з цивілізованим світом, Україні потрібно насамперед вивчити, оцінити й полюбити себе саму, щоб її громадяни були рівноцінними членами не тільки Европейського Союзу, але й всієї плянети, без почуття меншевартости і комплексів. А задля цього потрібно починати з однієї мови і культури, і притім не забувати вивчати мови і культури інших народів. Вина М. Жулинського в тому, що він й інші відповідальні особи зволікали й зволікають з рішучими вимогами дотримування Конституції України, бо завжди знайдуться злодії, що кричатимуть – ловіть злодія!

Отож тримаймось старого прислів'я – не ганяймось одночасно за двома зайцями!

У Заполяр'ї...

(Закінчення зі стор. 11)

ським – бандуристом і кобзарезнавцем, який подарував мені світлини. Боліла душа від того, що не маємо ми тут можливости слухати звуки рідної бандури. Але минуло п'ять років – і до нас прийшла Лариса з старенькою бандурою. Маючи справжню бандуристку у нашому товаристві, єдину у Мурманську, можна було плянувати вечір „Бандуристе, орле сизий!". На вечорі в супроводі бандури були виконані українські пісні.

Січень подарував нам зустріч з нашими найближчими сусідами-українцями в Карелії. Ми були запрошені на 5-ліття хору „Українська пісня". Приємно пройшла наша гостина в Петрозаводську. На концерті української пісні була повна заля місцевої філармонії. Ще приємнішим був той непересічний факт, що до нашої культури шанобливо ставляться карельські урядовці і у наших друзів-українців є своя кімнатка-музей при Центрі національних культур Республіки Карелія. Так виглядають справи і в українців Татарстану. Можливо тому, що карели і татари самі були під „братнім" імперським тиском, тому й розуміють інші народи? В цьому листі забагато прохань до вас, дорогі мої земляки. Але до кого ж мені ще звернутись, як не до вас – моїх милих однодумців. Приходять на думку рядки пісні: „Роде наш красний, роде наш прекрасний, не цураймося, признаваймося, бо небагато нас є!". Тож шануймося! Ми того варті!

Наша адреса **183052 а/с 3429, Мурманськ-52, Росія.**

м. Мурманськ, Росія

Чарівний світ...

(Закінчення зі стор. 18)

оглянути цю унікальну виставку, та, передусім, присутністю молоді. 200 учнів українських двомовних програм відвідали виставку та взяли участь в розписі писанок. Оглянули виставку також 100 дітей першої кляси і садочка. Пройшов конкурс малюнків писанок молодших школярів та старших учнів, які мали нагоду виставити свої роботи. Переможці конкурсів отримали грошові нагороди.

Дякуючи спонзорам Stitcher's Heaven, Hladun & Company Law Office, Chateau Louis, Intuit Canada Limited, UNF, UWO & UNF Youth Alumni, Na Zdorovia, Orbit Company, Marchushyn Meat Market, Ukrainian Book Store, Victor Michael's Florist Ltd., та Chester & Luba Kuc, пройшла лотерея. Члени організацій українок Канади та Українського національного об'єднання доклали багато зусиль для успішного проведення цієї виставки, координатором якої була Слава Гладун. Цю виставку будуть мати нагоду бачити жителі інших міст Канади.

Існує таке вірування: доки пишуть писанки, доти й буде існувати світ. Отож пишімо, і хай будуть вони, як ясні сонечка.

Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб,
Едмонтон

Новий директор МВФ офіційно вступив на посаду

У перших днях травня на посаду директора Міжнародного валютного фонду офіційно вступив представник Німеччини Горст Келер. Керівництво МВФ пообіцяло на осінній сесії фонду в Празі подати проєкт реформування цієї найважливішої міжнародної фінансової організації. У чому конкретно полягатимуть реформи, покаже найближче майбутнє.

УНІАН

І після смерти – пограбований

Світлана Глаз

Пам'яті молодшого брата Валерія Волошина

Хата світилася усіма вікнами, знадвору під стіною стояли віко домовини і кілька вінків. Була ніч, під ногами рипів сніг, пахло сосною... Ще в сінях я почула плач брата Бориса. Вічна бабця Маруся читала Євангелію. Мама за останню добу виплакала всі сльози...

В домовині лежав мій молодший брат Валерій, у закривавлених пальцях горіла свічка, на подушку вийшла сукровиця. Він посміхався, ніби вибачаючись за все, що скоїлося. Він був дуже схожий на покійного батька. А ще вчора ми говорили із ним по телефону про радощі і печалі, про роботу, якої буде так багато весною в селі. А тепер... Його вже ніколи не буде.

Виносили покійного опівдні до церкви. Падав лапатий сніг. Такого я не бачила вже вісім років. Дзвони дзвонили за братом. Сигналили автомобілі – 24 роки він провів за кермом, ніколи не ходив пішки. Лише одного разу йшов вулицею без автомобіля, – і його збив інший водій... Нова простора церква не вмістила всіх, хто прийшов попрощатися з братом. На цвинтарі було так багато людей, що не підійти до ями. Сніг припинився... На поминках старці, які давно не їли гарячого, користалися нагодою наїстися ще й на день завтрашній та узяти щось для своїх близьких, які не прийшли сьогодні.

– Що ви нам присудите? – це були слова жінки, яка прийшла наступного дня, матері молодого водія, який вбив Валерія. Я не знала, що сказати. Є слідчі, суд. Це їх право – виносити вирок. „Від вас залежить майбутнє мого сина, а вашого уже не підняти" – сказала вона.

Слідча Ірина Геращенко переказала мені свідчення водія, який здійснив наїзд на брата, і розповіла історію його батька, який у такому ж молодому віці, тобто 25-річним, ненавмисне вбив шестирічну дитину. А тепер ось таке скоїв його син. В тоненькій папці лежала схема дорожньо-транспортної пригоди та пояснювальна записка водія. Акту про огляд місця події, впізнання вбитого (у брата були відсутні документи), відвезення тіла до мертвецької, висновків судово-медичної експертизи про стан потерпілого і водія, про те, з якою швидкістю він їхав – нічого цього не було. Ірина Геращенко у відповідь на моє здивування сказала: „Я тільки починаю працювати... Це моя перша справа". Вона порадила знайти спільну мову з родиною водія, бо експертизи і адвокати обходяться не дешево. Так і залишиться таємницею, чому брат ішов пішки селом? Чому водій не побачив його? Що снилося йому за два дні до смерти? Він мені сказав телефоном: „Таке приснилося, що й говорити не хочеться, хай йому грець!". У Валерія не було жодного ворога. Здається, немає в селі людини, якій він не допоміг би. Поминали його в рідній Березані протягом трьох днів. А втім, що тепер говорити...

Мені видалося дивним, що з лікарні не повернули речі покійного. Черевики і розбитий годинник знайшлися в автомобілі водія-винуватця. Головний лікар Анатолій Вітюк проводив традиційну виробничу нараду – „п'ятихвилинку", і ми чекали 40 хвилин на її закінчення. В цей час підійшла жінка і пошепки запитала, чи я приїхала автомобілем, хто за кермом і чи не бажаю проїхати до неї додому. І тут я зрозуміла, де речі покійного. Головний лікар Анатолій Вітюк пояснив, що речі забрала ця жінка.

Коли я вже була в Ізраїлі, Анатолій Вітюк надіслав листа з вибаченням. Попри безробіття, мало хто хоче за марні копійки мати справу з покійниками. Тепер я зрозуміла, чому так неохайно був підготовлений в останню путь мій брат. Віддаючи одяг брата, жінка сердито сказала: „Щоб вам таке горе – щодня".

Бідна моя Україно...

Єрусалим

Знімок нашої хати, який зробив для мене мій брат в останні дні життя.

СПОРТ

Сторінку підготував
Омелян Твардовський,
спортовий кореспондент „Свободи"

ФУТБОЛ

УСО „Тризуб" Філядельфія – чемпіон „Інтер-Кавнті Сакер Ліґи"

„Тризуб" – Фенікс С. К. – 2:1

В неділю, 14 травня ц. р., перша футбольна команда УСО „Тризуб" закінчила ігри за першість „Інтер-Кавнті Сакер Ліґи". Здобувши перемогу вислідом – 2:1, „Тризуб" успішно оборонив титул чемпіона, який мав у 1998-1999 роках.

У фінальній зустрічі футболісти „Фінікса" (вони стали бронзовими медалістами), прагнули добитися перемоги, але більше як на почесного ґоля не спромоглися. В свою чергу футболісти „Тризуба" показали гру, гідну чемпіонів. Вони в більшості володіли м'ячем. Атаки Андрю і Поповича закінчилися ґолями.

Склад дружини „Тризуба": П. Пізано, Р. Вендервеґв, Ф. Марко, К. Андрю, Т. Гонеймен, А. Оніл, Д. Томас, Ю. Монтаґ, В. Кіцул, П. Борецький, Т. Гюз, П. Попович, М. Клей, Т. Деґорл. Це і здобуток провідника команди – Михайла Юрчака, під керівництвом якого футболісти „Тризуба" багато разів здобували перемоги як на американській, так і на українській спортових аренах. Тренером команди був Юрко Монтаґ.

Підсумки ігор „Ультра" дивізії (сезон 1999–2000 рр.)

	точок	голів
1. УСО „Тризуб"	42	60:12
2. В'ю Вайт СК	31	24:13
3. Фінікс СК	26	32:10
4. Гантер СК	21	25:25
5. Юнайтед Джерм.-Ган	20	26:24
6. Монтко Аззурі СК	19	25:16
7. Філя Крікет СК	9	6:37
8. Гілтавн СК	6	8:45
9. Санбирст СК	5	9:24

УСВТ „Ч. Січ" – Ренджерс Юнайтед – 2:1

Зустріч в чемпіонаті „Еліт"-дивізії „Гарден Стейт Сакер Ліґи" в Нью-Джерзі відбулася в неділю, 21 травня ц. р., на площі в м. Оранж. Важко було грати, бо майже не переставав падати дощ. В перших 20-ти хвилинах „Січовики" мали перевагу, були значно швидші й створювали критичні моменти під воротами господарів. На 15-ій хвилині з вільного стрілу Андрій Панас здобув для гостей ведення – 1:0 Після цього ґоля футболісти суперника почали гостру гру, порушували правила. Потрійну пересторогу жовтими картками вони знехтували. Наприкінці першої половини гаїтяни добилися успіху 1:1. Після перерви наші футболісти проводили швидкі рейди в напрямі воріт господарів. За три хвилини до кінця змагань Олександер Бабушкін здійснив швидкий рейд з м'ячем і майже з неможливої позиції послав м'яч в сітку воріт господарів і, таким чином, встановив переможний вислід зустрічі -2:1.

Після цієї перемоги „Ч. Січ" вийшла на третю сходинку табелі ігор і тепер, маючи ще п'ять залеглих зустрічей, має можливість закінчити сезон на цьому або навіть і вищому місці.

Склад „Ч. Січі": Михайло Гойчка, Ярослав Вислоцький, Андрій Панас, Ярослав Твардовський, Ростислав Длябаль, Стано Петрик, Владислав Єровинкин, Ілля Єрмоленко, Гриць Сергіїв, Євген Міладінов, Олександер Бабушкин, Євген Гулевич, Душан Соколяк. Провідник Я. Твардовський, тренер Д. Соколяк.

„Тризуб" в півфіналі змагань за аматорську Чашу Першого футбольного реґіону Америки

„Тризуб" – Нью-Йорк Атлетік Клаб – 2:0

В неділю, 21 травня ц. р., перша футбольна команда УСО „Тризуб" провела на виїзді в Нью-Йорку чвертьфінальні змагання за аматорську Чашу Америки І-го футбольного реґіону. Суперник нашої дружини – один з чолових клюбів І-ої дивізії „Космополітальної Сакер Ліґи" в Нью-Йорку. Саме тому ця зустріч між новим чемпіоном „Інтер-Кавті Сакер Ліґи" в Пенсильванії і провідним футбольним клюбом Нью-Йорку проходила цікаво і емоційно. Вже до перерви „Тризуб" провадив – 1:0. Голя забив Д. Томас.

В другій половині господарі швидкими контратаками прагнули вирівняти вислід, але їм не щастило. Наш напад проводив небезпечні для суперників контратаки і одну з них закінчив ґолем, що його забив Попович. Вислід залишився незмінним – 2:0.

Тепер наша дружина в півфіналі цієї серії прийматиме у себе на площі „Тризубівки" переможця пари – АС Геллас–ЛСС Інтернашенал (Дистрикт оф Колумбія-Вірджінія), що відбудеться в неділю, 4-го червня ц. р., о 4-ій год. по полудні.

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІЯДА – 2000
Філядельфія, 1 ого – 4 ого липня, 2000
UKRAINIAN DIASPORA OLYMPIAD – 2000
Philadelphia, July 1st – 4th, 2000
ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Наради Екзекутиви комітету Олімпіяди і Управи УСЦАК

В суботу, 20 травня ц. р., на „Тризубівці" в Горшам, поблизу Філядельфії, відбулася чергова і остання перед українською Олімпіядою нарада, в якій взяло участь 12 осіб, членів Олімпійського комітету і членів управи УСЦАК на чолі з головою М. Стебельським. Нараду відкрив голова Організаційного комітету Ігор Чижович.

В ділянці **футболу** готові до змагань 6 команд вищої дивізії, 6 – у віці понад 30 років, три – юнацьких (19 років і молодші) та по три команди 10- і 8-річних. Разом – 21 команда. Працюватимуть 11 українських професійних футбольних суддів із Пенсильванії, Нью-Джерзі і Коннектикату. Директором футбольних турнірів є Євген Чижович.

З **відбиванки** змагатимуться 8 жіночих і чоловічих команд. Турніром завідуватиме Ю. Лесюк при співпраці В. Рудакевича – ланкового відбиванки УСЦАК.

До **тенісового турніру** досі виявили готовність кілька десяток тенісистів в різних вікових групах. Турніром провадитиме Юрій Савчак ланковий тенісу УСЦАК.

В ділянці **плавання** список налічує три десятки плавців. Плавацькими змаганнями завідуватиме Т. Міджак, при тісній співпраці Марійки Бокало – ланкової плавання УСЦАК.

Ґольфовим турніром, до якого вже записалося півсотні гравців, завідує окремий гольфовий Комітет „Тризуба" в складі – Б. Аннюк, Є. Луців, Б. Михайлів, Ю. Тарасюк і Р. Яримович. Через те, що немає стадіону, правдоподібно, не відбудуться заплановані легкоатлетичні біги.

В ділянці **шахів** у турнірі візьмуть участь десятки найсильніших українських шахістів діяспори. Шахові баталії проходитимуть рівночасно за медалі Олімпіяди, як теж за Трофеї і нагороди УСЦАК. Турніром завідує ланковий шахів „Тризуба" – Сидір Новаківський, з яким тісно співпрацює д-р Орест Попович – ланковий шахів УСЦАК.

Офіційне відкриття відбудеться в неділю по полудні. Зарезервовані 300 кімнат в кількох довколишніх готелях учасники Олімпіяди вже замовили. Число учасників-спортсменів перевищує 600.

Розважальні програми пройдуть в окремих готелях і на „Тризубівці". У них візьме участь ряд вокальних і танцювальних ансамблів, кілька оркестрів.

З України приїде віце-прем'єр Микола Жулинський, з НОК України – Володимир Кулик. Побачить наша молодь і спортовців з України, з якими проведе позаконкурентційні змагання. У футболі виступить збірна Львова. В тенісі і шахах змагатимуться теж львів'яни і гості з інших міст України. З Києва і Львова приїде ряд інших гостей.

Усі дороги ведуть до Філядельфії, де 1–4 липня відбудеться третя в історії української діяспори спортова Олімпіяда!

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: **680 Sandford Avenue, Newark, NJ, 07106.**

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

1-4 липня	– Олімпійський турнір, „Тризубівка";
5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка";
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка";
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка".

З пошти „Спортивної сторінки"

З приємністю прочитав у „Свободі" від 14 квітня ц. р. дописку О. Твардовського про відновлення його співпраці в спортивній сторінці газети. Україна перебуває в стані підготовки до літньої та зимової Олімпіяд, а спортивна діяспора – до своєї Олімпіяди-2000. Вістки О. Твардовського сприятимуть кращому поінформуванню нашої громади про спортивне життя.

Володимир Кізима,
голова Делеґатури УСЦАК-Захід

Виховання майбутніх...

(Закінчення зі стор. 10)

ляю свою голову перед усіма українцями з діяспори, які нам допомагали й допомагають і фінансово, і морально, й інтелектуально. Всі їх імена назавжди вписуються в аннали історії, бо як кажуть у нас: „Час плинний, Києво-Могилянська Академія вічна".

Я покладаю великі надії на уряд Віктора Ющенка, бо це направду перший український уряд за часи незалежності. І надії ці полягають навіть не стільки в тому, що цей уряд буде реально допомагати академії. Я не маю ілюзій щодо фінансових можливостей сьогоднішнього уряду. Але я твердо сподіваюся, що саме цей уряд буде користатися з того, що ми вже зробили. А ми вже випустили зі своїх стін сотні молодих, патріотичних, висококваліфікованих кадрів. Вони хочуть працювати на благо України, але попередні уряди не були в них зацікавлені, бо за своїм характером ті уряди були якщо не антиукраїнськими, то принаймні байдужими до проблем моєї країни, мого народу. Зараз ситуація в Україні міняється.

– Наскільки важливою є моральна і матеріяльна допомога діяспори та вклад професорів з країн США, Канади, Франції, Німеччини, Великої Британії, Польщі та багатьох інших країн світу? В тому числі і професорів українського походження...

– Я вже згадував, що без допомоги українців з діяспори ми б не досягли успіхів. Тому я завжди підкреслюю, що це наші спільні успіхи. Багато професорів українського походження вчили і вчать наших студентів. Вони були першими, бо знали про нашу академію з історії. І вірили в її відродження. Нині у нас працює багато професорів з-за кордону неукраїнського походження. Всього їх за вісім років було 250. Наведу найсвіжіший приклад. Якраз тепер, коли я перебуваю на терені Америки, у нас почав вчити студентів Нобелівський лавреат 1999 року в галузі економіки професор з Канади Роберт Мандел. І таких прикладів можна навести безліч. Участь закордонних професорів у навчальному процесі дуже важлива, тому що вони дають студентам знання з перспективи світового досвіду, навчають за наймодернішими освітніми технологіями. Зрештою, вони навчають не тільки наших студентів. Їхній досвід безцінний і для нас, професорів та адміністраторів. Ми намагаємося перейняти все найкраще, що є в закордонних університетах і пристосовуємо це до наших умов.

Розмову вів
Володимир Левенець,
Дітройт

Збірник „Українського Тижневика" – джерело цінних інформацій

Англомовний „Український Тижневик", що виходить з 1933 року, підготував два збірники з матеріялами про найважливіші події 1933–2000 років, що були надруковані в цьому тижневику.

Тепер вийшов перший том того надзвичайно цікавого збірника, що охоплює 1933–1969 роки, до кінця цього року з'явиться другий том із переліком статтей про найважливіші події від 1969 до 2000 року.

Переглядаючи перший том, який вже отримали усі передплатники „Українського Тижневика", читачі старшого віку знову бачать перед очами події українського життя на батьківщині та тут в США, за всі довгі роки воєнного і післявоєнного періоду, які дещо призабулися, але були так вагомі для нашої спільноти. Від Великого Голоду, через постання самостійної Карпатської України, пацифікацію Галичини, аж до подій Другої світової війни – редактори вибрали усі найважливіші події нашої історії, що їх віддзеркалив „Український Тижневик".

Так завдяки невеликій групі працівників редакції з'явився надзвичайно корисний довідник, яким можуть користуватися зокрема молодші віком українці. При його помочі вони отримають точні, а передусім короткі інформації англійською мовою про події і переживання української спільноти в останні десятиріччя як на терені України, так і в діяспорі. Інформативні статті із річників „Українського Тижневика" охоплюють не тільки політичні події, але також і культурні.

Це дає добру можливість молодому поколінню пізнавати історію не із підручників, а з живого життя і легкого пера авторів газетних статтей.

Перший том збірника поділений на чотири частини, відповідно до років, та з пояснювальним вступом до кожної із них пера членів редколегії „Українського Тижневика", зокрема головного редактора Роми Гадзевич і члена редколегії, кореспондента „Українського Тижневика" в Києві Романа Вороновича. Збірник зредагували Р. Гадзевич та І. Яросевич, оформлення і обкладинка Сергія Поліщука, а склад – Авілди Ролон.

Точний зміст поміщеного матеріялу, як і список усіх членів редакції „Українського Тижневика" за роки його появи – це також важлива частина інформативного матеріялу, який можна знайти у збірнику. Це гарний і корисний подарунок як для української молоді, так і для читачів інших національностей, що зацікавлені Україною або українською спільнотою в діяспорі та її життям.

Збірник можна купити за 15 ам. долярів, написавши на адресу „Українського Тижневика: 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.

О. Кузьмович

Ukrainian Catholic Education Foundation

2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622
(773) 235-8462 www.ucef.org ucef@ucef.org

Висловлюємо нашу щиросердечну подяку всім жертводавцям, котрі своїми пожертвами у 1999р. допомагали у розбудові інституцій Української Католицької Церкви в Україні. Понад 3,200 осіб - жертводавці українського роду та американські католики у США, своїми пожертвами уможливили студії семінаристам і світським студентам у Львівській Богословській Академії та піддержали ряд інших навчальних програм.

Допомога Української Католицької Освітньої Фундації (UCEF) Церкві в Україні включає працю з освітніми та релігійними установами, що були відновлені; допомагає розвиткові української національної свідомості як і пізнанню культури та історії; координує обмін студентів та учителів; підтримує наукові досліди історії України; стараємося про поповнення фондів бібліотеки ЛБА книгами та іншими навчальними матеріалами. Згідно з законом IRS Code 501 c(3) датки можна зняти з податків.

$100,000 and over
Mr. Michael Kowalchuk

$50,000 and over
Dr. & Mrs. Alexander Gudziak

$25,000 and over
Anonymous
Mr. & Mrs. Michael Boyko
Prof. Jeffrey Wills

$10,000 and over
Mr. Roman Fedorak
Dr. & Mrs. Marko Gudziak
Mr. Walter Skocen
Mr. Michael Szypula
Ms. Stephanie Szypula

$5,000 and over
Mr. Thomas Bocon
Mr. & Mrs. Myron Hnateyko
Dr. Roman Smyk
Ukrainian Patriarchal Society, Detroit
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union, Michigan
Ukrainian Senior Citizens of Miami

$1,000 and over
Anonymous
Anonymous
Mr. & Mrs. John Babak
Mr. & Mrs. Walter Baranetsky
Dr. & Mrs. Bohdan Celewycz
Mr. & Mrs. I. Andrew Czernyk
Mrs. Eugenia Dobczansky
Dr. & Mrs. Stephen Dudiak
Mr. & Mrs. Jaroslaw Duzyj
Dr. Paul Dzul
Mrs. Eva Hewko
Immaculate Conception Church, Palatine, IL
Mr. Damian Korduba
Mrs. Theodore Kuzio
Ms. Iya Labunka
Mr. & Mrs. Miroslaw Lomaga
Mr. & Mrs. Andrij Petrina
Mr. & Mrs. Wolodymyr Rak
Mr. & Mrs. Andrew Rak
Mrs. Cheryl Raleigh
St. George Ukrainian Catholic Church, New York
St. Nicholas Ukrainian Catholic Church, Buffalo
St. Joseph's Ukrainian Catholic Church, Chicago
Mr. & Mrs. Sydir Tymiak
Ukrainian Patriarchal Sociey, Hartford
Ukrainian Studies Fund
Mr. & Mrs. Adam Wowk
Dr. & Mrs. Bohdan Zarewych

$500 and over
Mrs. Mychajlyna Baran
Ms. Luba Bilynsky
Mrs. Maria Chromowska
Dr. Joseph Danko
Deacon & Mrs. Michael Dobosh
Mr. & Mrs. Andrew Fylypovych
Mr. Borys Halahan
Mrs. Ivanna Hanushevsky
Mr. & Mrs. Wolodymyr Hupaliwskyj
Dr. & Dr. George Kucyj
Mr. William Melnyk
Ms. Maria Nykyforiak
Ms. Nadia Pastushenko
Ms. Stefania Pryshlak
Mr. & Mrs. George Shtohryn
Mr. & Mrs. Nestor Shust
Mr. Adrian Slywotsky
Mr. & Mrs. Wolodymyr Slyz
Dr. Alexander Strilbyckyj
SUMA Yonkers Federal Credit Union
Dr. & Dr. George Szczerbaniuk
Dr. & Mrs. George Temnycky
Ukrainian Patriarchal Society, North Port, FL
Mr. John Wanat
Mrs. Julia Wertyporoch
Womens Organization for Defense of Four Freedoms of Ukraine
Dr. & Mrs. Michael Yarymovych

$200 and over
Mr. & Mrs. Edgardo Ariza
Ms. Neonila Bilczynsky
Mr. Michael Bilyk
Mr. & Mrs. Myron Bilynsky
Mr. & Mrs. Phillip Bodrock
Rev. Deacon & Mrs. Michael Bozio
Ms. Mary Brudny
Ms. Stefanie Cehelsky
Dr. & Mrs. Jaroslaw Danylyshyn
Mr. & Mrs. Ihor Dekajlo
Mr. Stanley Gatz
Mr. Joseph Gronsky
Mr. & Mrs. Mykola Haliv
Mr. Lew Hryhorczuk
Mr. & Mrs. Eugene Iwach
Mr. & Mrs. Bohdan Komarynskyj
Mr. & Mrs. Taras Kozbur
Mrs. Anna Krupnyk
Mr. Stefan Kusznir
Dr. & Mrs. John Kyzyk
Mr. & Mrs. Bohdan Lisowsky
Ms. Emily Malashko
Mr. & Mrs. Ostap Melnyk
Mr. & Mrs. Walter Mereszczak
Ms. Tamara Moguchy
Ms. Anna Mychkovsky
Nasevich Funeral Home
Mr. Mykola Nychay
Ms. Maria Oharenko
Mr. & Mrs. Peter Pankow
Mr. & Mrs. E. Irynej Prokopovych
Ms. Martha Rudyk
Mr. & Mrs. Myron Russnak
Ms. Ivanna Soluk
Ms. Charity Sweeney
Mr. & Mrs. Bohdan Turczeniuk
Mr. & Mrs. Zenon Zachar
Mr. & Mrs. Byron Zawaski

$100 and over
Msgr. Leo Adamiak
Mr. & Mrs. Bohdan Andrushkiw
Ms. Maria Oksana Bachynsky
Dr. & Dr. Roman Baranowskyj
Dr. & Mrs. John Basarab
Mr. & Mrs. Peter Bashucky
Mr. Stanyslav Berehulka
Dr. Halyna Bialczyk
Mr. & Dr. Borys Bluj
Ms. Marta Borodayko
Mr. & Mrs. Stephan Chemych
Rev. Dr. & Mrs. Andriy Chirovsky
Mr. Dmytro Chodonowycz
Ms. Anna Crone
Mr. & Mrs. Jaroslaw Czernyk
Ms. Marta Danyluk
Mr. & Mrs. Adrian Dolinsky
Mr. & Mrs. George Dolinsky
Ms. Anna Doroshewycz
Dr. Dmytro Farion
Mr. & Mrs. Stefan Fedenko
Mr. & Mrs. George Forys
Ms. Kathy Franchuk
Mrs. Teresa Gluch
Ms. Nadia Haftkowycz
Mr. Andrei Harasymiak
Mr. & Mrs. Wolodymyr Hetmansky
Dr. & Mrs. Andrew Holowinsky
Mr. & Mrs. Roman Hryhorczuk
Rev. Wasyl Hrynkiw
Mr. & Mrs. Lubomyr Humeniuk
Mr. & Mrs. Wasyl Ilczyszyn
Mr. Mykola Iwaszkiw
Dr. & Mrs. Michael Jacuch
Mrs. Evstachia Karashewsky
Mr. & Mrs. Myron Kasey
Ms. Irene Kashubynska
Mr. Michael Kawac
Mr. & Mrs. Walter Keske
Dr. Michael Klufas
Dr. Lydia Klufas
Dr. & Mrs. Alexander Klufas
Dr. & Mrs. Emil Klufas
Ms. Marion Kohut
Mr. & Mrs. Teodozy Kolasa
Mr. Ihor Korbiak
Mrs. Daria Kostrubiak
Ms. Vera Kowalenko
Ms. Lydia Kozak
Mr. Walter Kozar
Mr. & Mrs. Nestor Kozbur
Mr. & Mrs. John Krowicky
Mr. & Mrs. Alexander Krychyk
Mrs. Anna Kucan
Mr. & Mrs. Ivan Kuzemskyj
Dr. & Mrs. Andrew Lemischka
Mr. & Mrs. Zoltan Leskowsky
Mr. & Mrs. Wasyl Liscynesky
Dr. & Mrs. Stephan Loginsky
Rev. William MacKinnon
Mr. & Mrs. Walter Motyka
Mr. & Mrs. Jaroslaw Muzyczka
Mr. & Mrs. Bohdan Mychajliw
Mrs. Anna Mysiw
Ms. Helen Mysiw
Mr. & Mrs. Myron Nawarynsky
Ms. Luba Nowak
Mr. John Oharenko
Ms. Boshena Olshaniwsky
Rev. Dr. & Mrs. Andrew Onuferko
Mr. & Mrs. Roman Procyk
Mr. & Mrs. Alex Pryszlak
Mr. & Mrs. Nicholas Pryszlak
Ms. Romana Remeniuk
Mr. & Mrs. Eugene Repeta
Ms. Alexandra Richardson
Dr. & Mrs. Modest Ripeckyj
Dr. & Mrs. Wasyl Salak
Mr. & Mrs. Alexander Salewycz
Mr. & Mrs. Ivan Sarvady
Selfreliance UA Federal Credit Union, Newark
Ms. Julia Semuszczak
Mr. Michael Senko
Mr. & Mrs. Gregory Shawaryn
Ms. Stefania Shwed
Sisterhood of Pokrova Ukrainian Catholic Church
Mr. & Mrs. Frederick Snow
Mr. Myroslaw Solczanyk
Mrs. Olga Solovey
Mr. Alexander Stasiuk
Ms. Christine Stasiw
Dr. Eugene Steckiw
Mr. & Mrs. Wolodymyr Stecyszyn
Dr. & Mrs. Zenobius Stelmach
Dr. & Mrs. Gregory Szczerbaniuk
Ms. Marie Szumska
Rev. Deacon & Mrs. Mychajlo Szyjan
Mrs. Phyllis Tarnawsky
Mr. & Mrs. Jeffrey Tate
Ms. Wolodymyra Tesluk
Mr. & Mrs. Omelan Tomycz
Ms. Eleanor Tryndoski
Mr. & Mrs. Zenon Wasylkevych
Mr. & Mrs. Mykola Wasylyk
Ms. Irene Winek
Ms. Anna Zajac
Ms. Yaroslawa Zdaniv

Вибачайте, якщо випадково пропустили у списку чиєсь прізвище або неправильно його надрукували. Будемо вдячні знати про похибки і повідомлення нас про них. Чеки виробляйте на UCEF та висилайте на вище подану адресу.

Мої близькі можуть покладатися на мене, бо я покладаюся на Вестерн Юніон®

Я завше впевнений, що гроші, які надсилаю до своїх близьких, потраплять до України надійно та протягом якихось хвилин,

каже Віктор Петренко, чемпіон Олімпійських Ігор та клієнт Вестерн Юніон.

Коли пересилаєте долари до України через Вестерн Юніон, душевний спокій вам гарантовано. Ця провідна компанія, яка існує вже понад 125 років, пропонує надійні грошові перекази протягом кількох хвилин. Вестерн Юніон має понад 78 тисяч своїх представництв у більше, ніж 178 країнах; в Україні ж - понад 470 представництв. Та й розцінки Вестерн Юніон має доступні.

І не випадково, що все більше українців користуються компанією Вестерн Юніон, якій довіряють мільйони людей, коли пересилають свої гроші по всьому світі.

Ми говоримо українською мовою

1-800-799-6882

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказу грошей по всьому світі℠

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 127 Відділу УНС

З днем 1 червня 2000 року обов'язки секретаря 127 Відділу перебирає новий секретар

ЮРІЙ ДАРМОГРАЙ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Yuri Darmograj
13 Royal Palm Dr.
Cheekwowaga, NY 14225
(716) 685-1505

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 233 Відділу УНС

З днем 1 червня 2000 року обов'язки секретаря 233 Відділу перебирає новий секретар

ЮЛІЯ КРИШТАЛЬ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Julia Kryschtal
3908 Pearl Ave.
Lorain, OH 44055
(440) 277-8440

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ощаджувати гроші на вищі відсотки
- позичати гроші на менші відсотки
- мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- розпочати кредитну історію з VISA CARD
- переслати гроші через Western Union
- для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes"

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:
215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:
35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880 • **Tel.: 732 469-9085**
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008 • **Tel.: 732 802-0480**

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів і українське громадянство

на доповідь

яка буде ілюстрована музичними зразками

„ПІККАРДІЙСЬКА ТЕРЦІЯ" на тлі СУЧАСНОЇ ЕСТРАДНОЇ МУЗИКИ УКРАЇНИ

яку виголосить

д-р ЯРОПОЛК ЛАСОВСЬКИЙ

проф. музики Кларіонського університету

що відбудеться

у суботу, 10 червня 2000 р., о год. 5-ій веч.

в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями, у Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

LVIV EXPRESS SERVICES

OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

БІЛОРУСІЮ. РОСІЮ. ПОЛЬЩУ. ЕСТОНІЮ. ЛАТВІЮ. ЛИТВУ. СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ мін. 10 фунтів | **ЛІТАКОМ** 2 - 3 тижні, мін. 10 фунтів | **ДОЛЯРИ** Висилка та доставка | **ЕЛЕКТРОНІКА** 220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ до Західної України

будь-який харчовий пакунок з нашого каталогу **10% OFF** з цим купоном

ТІЛЬКИ У НАС! **ВСІ ХАРЧІ З АМЕРИКАНСЬКИХ КРАМНИЦЬ**

ВІДПРАВКА КОМЕРЦІЙНИХ ВАНТАЖІВ

є ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ від $88 до $248

SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

ПОШУКУЄМО ПРАЦІВНИКА

Українська Федеральна Кредитівка "Самопоміч" в Сиракюзах пошукує кваліфікованого(у) працівника на посаду заст. управителя.

Вимоги: знання бухгалтерії, комп'ютерної системи і т.п.
Шліть резюме до: Self Reliance Suracuse, NY FCU
Attn: Manager, 211 Tompkins St., Syracuse, NY 13204

UKRAINIAN SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION, PHILADELPHIA, PA.

Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952

CERTIFICATE SPECIAL

24 Month term
$5,000 minimum deposit

6.1% APR
6.28% APY

All savings insured by the National Credit Union Administration, a federal agency.

MAIN OFFICE:	24th Street Branch:	Ukrainian Center Branch:
1729 Cottman Ave.	2307 Brown St.	910 Henrietta Ave.
Philadelphia, PA 19111	Philadelphia, PA 19130	Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 725-4430	Tel.: (215) 232-3993	Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 725-0831		Fax: (215) 379-2757

Toll free: 1-888-POLTAVA

• ПРАЦЯ •

Різна праця для мужчин і жінок з замешканням та доїздом – Мангаттен і Бруклин.
Тел.: 1-718 389-6747

Пошукуємо працьовиту жінку до легкої домашньої праці та догляду над двома дітьми віку 3 і 6 років. Українська мова обов'язкова.
Тел.: (518) 587-7738

Жінка з України, 53 роки, вчителька, шукає працю по догляду за дітьми без проживання.
Тел.: 201 332-3805

Жінка з України готова – доглядати за старшою особою і виконувати легку домашню працю. З належним досвідом. Розмовляє і розуміє мови – українську, російську, польську, угорську, словацьку.
Тел.: **(804) 746-2775 • (703) 875-6592 (703) 255-6532**

• ДО ВИНАЙМУ •

Молодий, порядний українець, 21 р. винайме кімнату в Нью-Йорку.
Тел. (732)376-1752
після 8 год. вечора.
Володимир

• НА ПРОДАЖ •

Продається хата в місті Теребовлі, Тернопільської обл. на вул. Підзамче. Ціна низька до скорого продажу.
Тел.: 856 866-2651

Продається мешканевий будинок з гаражом на два авта і надвірними будовами у місті Тернополі.
Тел.: (206) 546–1907

• РІЗНЕ •

Представники Української Молодечої Організації (ОУМ) м Одеси приймуть в дар або винаймуть комп'ютор для реалізації міжнародної програми стажувань українців в США.
Тел. (732)376-1752
Володимир або Олександер.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність 21 лютого 2000 р., після короткої, але важкої недуги на 85-му році життя мій дорогий і незабутній МУЖ

СЛ. П.

проф. РОМАН РОМАНИШИН

В першу чергу висловлюю щиру подяку парохові собору Введення в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порт, Фла., о. митрату Володимиру Волощукові і Їмость Марії Волощук за часті відвідини покійного в шпиталі, за уділення Тайни Оливопомазання на останню дорогу, за молитви і щирі слова розради та за переведення дводенних похоронних відправ і за відправу Заупокійної Св. Літургії в сороковий день після смерти. Також моя щиросердечна подяка о. митрату д-ру Івану Тилявському та о. митрату Володимиру Мельникові УПЦеркви за їх участь в похоронних відправах.

Щиро дякую Преосвященному Владиці Василеві Лостену за письмовий вислів співчуття і Впр. о. шамбеляну Левові Моска за відслуження Служби Божої за Покійного.

Сердечно дякую Всечеснішим отцям : о. Йосифові Шупі, о. Івану Кащакові, о. Івану Терлецькому, о. Петрові Скрінковському, які відслужили св. Літургії і Панахиди та парохові парафії св. Архистратига Михаїла в Гартфорді о. Олексі Шутерові за відправлення Служби Божої в сороковий день після смерти.

Складаю щиру подяку всім тим, які прощали і звеличали Покійного в промовах у похоронному заведенні, під час тризни і на поминках в сороковий день, а це: Омелян Граб від Парафіяльної ради і парафіян, інж. Мирон Радзикевич від сусідів, Мирон Наваринський від жителів Бережанщини, інж. Орест Лазор від церковного хору, Григорій Королишин від УККА і УПТ, інж. Сидір Тимяк від крайової управи Українського Патріярхального Товариства, д-р Володимир Король від Товариства Гуманітарної Допомоги Україні, проф. Ярослав Ликтей від родини Покійного, Катруся Кобрин – колишня учениця Покійного, Слава Кукіль від друзів і приятелів з Гартфорду, Ярослав Горбачевський від товаришів.

Щиро дякую своїм сусідам і приятелям, які були близькі зі мною в часі мого важкого пережиття і великого смутку. В часі потреби возили мене до шпиталю і помагали мені своєю присутністю. Щиро дякую за їх сердечну поміч.

Я направду не можу підібрати слів, якими зуміла б висловити нашим близьким друзям Марусі і Семенові Чорніям, Марійці і Омелянові Грабам та товаришці Славі Кукіль свою вдячність і подяку, які в часі хвороби і після смерти Покійного не жалували ані часу, ані труду на часті відвідини Покійного вдома і шпиталі, за їх особливі різні прислуги, за збирання пожертв на добродійні цілі, за теплі слова й поради. Щиро дякую всім за участь у похоронних відправах, тризні, поминках, і на 40-ий день, за гарні квіти, печиво і чисельні усні та письмові вислови співчуття, за телефонічні розмови, за щедрі пожертви на добродійні цілі та пам'ять про мойого Покійного Мужа.

Дуже дякую дигригентові церковного хору мгр Любі Добровольській-Інграм і членам хору за спів під час похоронних відправ. Щиро дякую господині парафіяльної кухні Марії Ціко за смачно приготовлену тризну і Катерині Барабан та паням за смачно приготовлений полуденок на поминках в сороковий день.

Невимовно вдячна Славі Кукіль і інж. Александрові Пришлякові за переведення тризни в Гартфорді і за збірку на добродійні цілі.

Можливо я когось оминула, але Господь знає про них.

Хай Бог заплатить всім сторицею за вашу доброту і щире серце.

Дружина ЛЕСЯ.

В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО ЗЛОЖИЛИ:

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

д-р Ленцик Василь, Лідія, Леся, Андрій і Юрій; Граби Омелян і Марія, Чорнії Семен і Марія, Круліковська Евгенія, Фричі Степан і Марійка, Чабани Іван і Каролина, Дембіцькі Микола і Марія, д-р Лабунька Мирослав – заупокійна св. Літургія в 40-ий день в Римі, Італія.

НА КВІТИ:

Граби Омелян і Марія, Мельничини Оксана і дочки Андріяна і Христя, Чорнії Семен і Марія, д-р Яцух Михайло і Іванна, Бережанці.

НА ЛЬВІВСЬКУ БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ:

по 250 дол. д-р Курилко Любомир і Дарія, Поритки Роман і Галина;
200 Романишин Леся;
по 100 д-р Дицьо Юрій і д-р Марія, Лехмани Володимир і Неоніля, Чорнії Семен і Марія, Маріяні Анна, Горбачевські Ярослав і Дарія, Воробці Александер і Ірена, Іваськови Любомир і Марія, Кобрини Атанас і Катруся, The Old World Restaurant and Lounge...
по 50 Пришляки Александер і Анна, Мостовичі Андрій і Марта, Борисюки Петро і Марія, родина Рокицьких, Гаврилюк Василь, Граби Омелян і Марія, д-р Лабунька Мирослав, Луцик Марія, Чорнії Зенон і Шіла, Качмарські Степан і Катерина, Кассараби Роман і Марта, Кассараби Зенон і Ольга, Козіцькі Володимир і Анна, Павлічки Михайло і Стефанія, Павлічко Богдан, Павлів Ольга, Пастернаки Юрій і Ольга, д-р Ястремський Володимир і Стася, Мандрусяк Надія, Радзикевичі Мирон і Ірена, д-р Мотика Володимир і Анна, Наваринські Мирон і Марія, Слабодухи Славко і Міля з родиною, Сокольські Роман з родиною, Тимяки Сидір і Марія, Уздейчуки Володимир і Марія, о. митрат д-р Тилявський Іван, д-р Ткачук Богдан і Орися;
40 Грамяк Мирон;
35 Мельничин Оксана;
30 Костишин Іванна;
по 25 Татарко Леся, Островський Теодор з родиною, Сосенко Галина, Цетенко Вячеслав, Дуби Орест і Ольга, Чорнії Орест і Ліса, Шпони Зенон і Ляриса, Тарапецькі Михайло і Оксана, Олійник Стефанія, Іваницькі Роман і Люба, Яськів Леся, Похмурський Богдан, Олексишин Анна, Цюропаловичі Богдан і Віра;
по 20 д-р Соколишин Александер і Софія, д-р Ґерент Володимир і Ірена, Сокольський Орест, Шуль Віра, Іванчук Надія, Сілецька Таня, Башуцькі Петро і Софія, Южини Григорій і Ева, Барусевич Софія, Качмарська Анна, Белендюки Михайло і Лідія, Свистуни Роман і Орися, Петрина Евгенія, Висоцький Богдан, Дудки Василь і Тамара, Микитчаки Микола і Анастасія, Rethazy Nikolas & Elizabeth, Бойдуй Марія, Гарасим Тятіяна, Мерещаки Володимир і Анастасія, Добрянські Петро і Анна, Пантелюки Осип і Олена, Крамар Павло, Гладун Йосиф, Ковальська Евгенія, Саляк Володимир, Зень Марія, Кузьми Роман і Меланія, Яриші Іван і Леся, Підляки Пелагія і Орися, Шагаї Петро і Стефанія, Гадзевич Катруся, Коршенюк-Джангсон Ольга, Поттери Теодор і Евгенія, Bruno Ziobro, д-р Король Володимир і Галина, Ровенки Микола і Віра, Ціки Микола і Марія, Двояки Стефан і Катерина, Лисаки Михайло і Флоренц, Коверки Теодозія і Андрій, Бутрії Іван і Анастасія, Костишин Юлія, Ференци Мирон і Зіна, Яремки Михайло і Іванна, Гарасиміви Михайло і Люся;
по 15 дол. Яворська Віра, Фридер Богданна, Кравці Іванна і Анастасія;
по 10 Спаси Стефан і Галина, Гомики Іван і Анна, Ґой Ангелина, Гапачили Василь і Анна, Григоріїви Володимир і Олександра, Голуб Евгенія, Назаренки Осип і Марія, Курнявка Катерина, Музика Теофіля, Скіць Анна, Матіяш Софія, Ґрисяк Анастасія, Федак Евгенія;
4 Черкас Павлина.

НА ДОПОМОГУ СИРОТАМ В УКРАЇНІ:

по 100 дол. Кукіль Ярослава, Кукілі Богдан і Керин;
по 75 Микити Ігор і Віра, д-р Остапюк Ярослав і Ірина;
по 50 д-р Яцух Михайло і Іванна, Порієри Браєн і Карія, Гадзевич Катря;
по 25 Чайковська Ірина, Стасюк Ігор, Пришляки Петро і Стефа, Кінахи Олег і Люба, Левські Володимир і Ірина, Кузьми Орест і Оксана, Стасишин Стефа, Кузьо Мирослава;
по 20 Ковальська Евгенія, Якимів Григорій і Ольга, Джансон-Коршенюк Ольга, Саляк Володимир.

НА ЦЕРКВУ В ЗАРВАНИЦІ:

по 100 дол. Романишин Леся, Круліковська Евгенія;
по 30 Блюї Андрій і Люба, Остапчуки Петро і Ірина, Іванчук Стефанія;
25 Лампіка Любомир;
20 Ліпинські Тадей і Стефанія.

НА ЦЕРКВУ В РИБНИКАХ:

100 дол. проф. Ликтей Ярослав;
по 50 Романишин Леся, Горський Володимир.

НА ЦЕРКВУ В ПЕРЕЧИНІ:

20 дол. Химинець Марія.

НА ЖУРНАЛ „ПАТРІЯРХАТ":

100 дол. Козаки Богдан і Ольга.

НА СЕМІНАРІЮ В СТЕМФОРДІ:

100 дол. Лисогори Йосиф і Марія.

НА УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ:

100 дол. Лисогори Йосиф і Марія.

Всім щедрим жертводавцям складаю найщирішу подяку.

✝

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ в АМЕРИЦІ
ділиться сумною вісткою зі своїми членами і з українським громадянством, що в четвер, 4 травня 2000 р. відійшов у Божу вічність на 96-му році життя, в Чикаго, Іл., вірний син Закарпаття і всієї України

бл. п.

інж. ВАСИЛЬ КОВЧУРОВСЬКИЙ

Покійний походив з Карпатської України, закінчив Українську Торговельну Академію в Мукачеві та Високу Торговельну Школу в Празі. Працював в банківництві, виконував цінні функції в Представництві Карпатської України в Празі в 1938-39 рр. В Чикаго був довголітнім головою відділу Карпатського Союзу, де своєю жертвенністю і працьовитістю служив прикладом відданої праці для добра української справи.

Глибоке співчуття родині в США і в Україні складає

ГОЛОВНА УПРАВА КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ в АМЕРИЦІ

Вічна йому пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 30 травня 1999 р. відійшов у вічність наш найдорожчий ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

АЛЕКСАНДЕР ПАВЛЮК

Сердечно дякуємо всім, хто приїхав щоб взяти участь у похоронних відправах в Рочестері, Н.Й. і на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу.

Додатково дякуємо за вислови співчуття в листах від Крайових Пластових проводів, Станиць та Куренів УСП/УПС „Чортополохи" і „Хмельниченки" за вислови співчуття в картках, квіти та за пожертви на Служби Божі та на Пласт, Фонд Комітету 50-річчя, Проєкт Історії Пласту в США.

Дякуємо всеч. о. Іванові Сквірел та о. Володимирові Пісо за відправлення Панахиди. Рівнож дякуємо всеч. о. Володимирові Пісо за відправлення Служби Божої та прощальну проповідь.

Особлива подяка швагрові Михайлові Ковальчинові за зворушливі слова над домовиною.

<u>НА ФОНД 50-РІЧЧЯ ПЛАСТУ В США зложили:</u>

по 100 дол	М. Ковальчин, П. і Л. Дармограї, Т. і Д.Ковальчини, Г. і З Брожини, Л. і С. Світенки, Ю. і І. Чучмани, В. і У. Зінючі, Федеральна Кредитова Спілка – Клифтон, Н. Дж.;
по 50	Д. Кіндрат-Прат, Ю. і А. Слюсарчуки, Д. Еліїв, Д. і Б. Чубатий-Вілсон, М і У. Бабюк, В. і А. Чубаті, С. і Л. Пелещуки, Ю. і Л. Дигдали, І і В. Микити, Б. і Г. Кутко, А. і О. Білики, Ferronics Inc., Raytheon Engrs & Constructors, С. і А. Бискоші, Ю. і М. Ожги;
40	Ю. і Д. Ганушевські;
по 30	М. і Н. Слободинські, І. і А. Ґалуги;
по 25	Я. і Л. Павловичі, Б. і Х. Сеники, О. Стасюк, М. Данилів, Р. і І. Лівінгстони, Т.і Р. Шоти, Х. Ковч, Я. і Л. Черники;
по 20	П. і Х. Дзюби, Р. Куціль, родина В. Біланів, родина Л. Біліків, Е. Ковальська;
10	О. Ганушевська.

<u>НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:</u>
родина Ч. Барташів, Е. Костюк, д-р Прат, родина Володимира Чубатого, М. і М. Яцків.

<u>КВІТИ переслали:</u>
Родина Ігоря Боднара, Ferronics, Inc.

Щира вдячність і велике спасибі усім!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

АЛЕКСАНДРА ПАВЛЮКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

<u>3 червня,</u> о год. 9-ій ранку – в церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Іл.;

<u>4 червня,</u> о год. 11:30 ранку – в церкві св. Йосафата в Рочестері, Н.Й.;

<u>10 червня,</u> о год. 8-ій ранку – в церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мелровс Парк, Па. (Філядельфія);

<u>11 червня,</u> о год. 2-ій по пол. – на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

сини – БОРИС з дружиною НІЛЕЮ
– ОЛЕГ з дружиною МАРІЄЮ
внуки – БОРИС, ІГОР і МАРКІЯН
– ЮРІЙ і АНДРІЯН

ПОДЯКА

Ділимося сумною вісткою, що несподівано, в ранніх годинах, вдома, в Клівленді, 5 травня 2000 р. відійшла у вічність дорога ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

АННА ПАЛАЙДА

з дому ЛІШКОВИЧ

Нар. 20 січня 1921 р. в с. Сопітник, повіт Добромиль, Львівської обл.

ПОХОРОН відбувся 8 травня 2000 р. з похоронного заведення братів Головчаків до церкви Покрови Пресвятої Богородиці, а відтак Покійну поховано на цвинтарі при УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо при участі: о. митрата М. Ревтюка, о. крил. А. Гановського з УККатедри св. Йосафата та о. Василя Петрова, пароха УКЦеркви св. Покрови.

Дяківство і похоронний спів проводив інж. Зенон Мягкий.

Під час ПАРАСТАСУ прощальні слова виголосив д-р Володимир Боднар, прощаючи Покійну в імені своїм, родини та парафії УКЦеркви св. Покрови.

На тризні Л. Мичковська прощала Покійну від Сестрицтва церкви св. Покрови та змістовно говорила про працю і життєвий шлях Покійної.

Подяка всім, хто зложив квіти на могилу бл. п. Анни Палайди.

З цієї нагоди присутні зложили пожертви на добродійні цілі, а саме:

<u>НА БУДОВУ ХРАМУ УКЦеркви СВ. ПОКРОВИ:</u>	687.00 дол.
<u>НА СИРІТ в УКРАЇНІ:</u>	345.00 дол.
<u>НА ШКОЛУ СВ. ЙОСАФАТА, ПАРМА:</u>	275.00 дол.
<u>СЛУЖБИ БОЖІ, ЦЕРКВА СВ. ПОКРОВИ:</u>	165.00 дол.
<u>СЛУЖБИ БОЖІ, КАТЕДРА СВ. ЙОСАФАТА:</u>	190.00 дол.
<u>СЛУЖБИ БОЖІ, ЦЕРКВА СВ. АНДРЕЯ:</u>	60.00 дол.
Разом:	1,722.00 дол.

Щира подяка всім від всієї родини і мужа Дмитра та сердечне спасибі!

Залишила в смутку:
мужа – ДМИТРА
дочок – ВІРУ з мужем ЗЕНКОМ ЮРКІВИМ та трьома синами
– ДАРЦЮ
– МАРУСЮ з мужем ДЖЕФОМ БІРКЕЛЬ і дітьми
сестру – ОЛЬГУ ВАТЧИК з родиною,
ближчу та дальшу родину, знайомих та приятелів в США і Україні

Вічна їй пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в середу, 24 травня 2000 р., на 71-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ, ВУЙКО

бл. п.

МАРКІЯН-ІВАН ТИТЛА „ТУСЬКО"

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 26 травня 2000 р. в похоронному заведенні Lakeview Funeral Home в Клифтоні, Н.Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 27 травня 2000 р., о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Миколая в Пассейку, а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені у глибокому смутку:

улюблена дружина	– НАТАЛКА
сини	– МАРКІЯН з дружиною НАДЕЮ
	– НЕСТОР з дружиною ЛИНДОЮ та донечкою ОЛИВІЄЮ
доньки	– АНЯ БУРА з чоловіком МАРКОМ та сином РОМЧИКОМ
	– АДЯ ГЕНКЕЛС з чоловіком ХРИСТОФОРОМ
брат	– БОГДАН з дружиною ГАЛИНОЮ з дітьми і внуками
братова	– БОГДАНКА ТИТЛА

та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна йому пам'ять!

У ШОСТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ і ПРИЯТЕЛЬКИ

св. п.

ІРИНИ-СТЕПАНІЇ КОВАЛЬЧИН

з дому СВІТЕНКО

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

<u>в суботу, 3 червня 2000 р., о год. 9-ій ранку</u>
в церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаго;

<u>в неділю, 4 червня 2000 р., о год. 10-ій ранку</u>
в церкві св. Евстратига Михаїла у Філядельфії, Па.;

<u>в понеділок, 5 червня 2000 р., о год. 9-ій ранку</u>
в українській католицькій церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії, Мелровз Парк, Філядельфія.

Про молитви за спокій душі Покійної просять:

муж	– МИХАЙЛО
дочка	– ЗЕНЯ
син	– ТАРАС
сестри	– ЯРОСЛАВА і НЕОНІЛЯ
брати	– ЛЬОНГИН і ПЛЯТОН з родинами

Ділимося болючою вісткою з нашими членами, друзями-пластунами і громадою, що передчасно відійшов на Вічну Ватру, 24 травня 2000 р. Дорогий Друг

бл. п.

пластун сеніор керівництва

МАРКІЯН ТИТЛА

Друг Маркіян був довгі роки активний член нашої Станиці, колишній Станичний, Голова Станичної Ради, Голова ОП УПС, виховник і дорадник.

За свою віддану працю для молоді був відзначений найвищим пластовим відзначенням Св. Юрія в золоті.

Висловлюємо щиросердечне співчуття дружині Наталці, доням Аді й Ані з родинами, синами Макові й Несторові з родинами і братові Богданові з родиною.

Вічна йому пам'ять!

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в ПАССЕЙКУ, Н. ДЖ.

В 60-ту РІЧНИЦЮ УВ'ЯЗНЕННЯ Й ЗАГИНУ в тюрмі на вул. Лонцького у Львові, вбитого ворожим більшовицьким НКВД – нашого дорогого БАТЬКА й ДІДУСЯ

бл. п.

Якова Малаховського

колишнього директора Окружного Союзу Кооператив в Тернополі й чільного кооператора "Центросоюзу" у Львові, б. воїна У.С.С. і У.Г.А.

та

в 20-ту річницю відходу у вічність нашої дорогої МАМИ і БАБУСІ, члена С.У. і С.У.А. (50 відділ)

бл. п.

Стефанії Малаховської

з Бачинських

11 червня 2000 р. будуть відправлені Святі Літургії за упокій їх душ в слідуючих церквах:
– Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., о год. 8:30 ранку;
– Воздвиження Чесного Хреста в Бучачі, Україна, в гімназії Ч.С.В.В., котрої Покійний був учнем.
Просимо про молитви за упокійних Батьків.

Родина.

З невимовним жалем і болем ділимося сумною вісткою з родиною, пластовою братією, приятелями і знайомими, що 8 травня 2000 р., на 63-му році трудолюбивого життя відійшла на вічну ватру ДОЧКА, ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА і ШВАГРОВА

бл. п.

пл. сен. МИРОСЯ МАКАР МИХАЛОВИЧ

Багато років життя присвятила вихованню пластової молоді в Дітройті. З великою посвятою і відданістю працювала на різних постах: гурткової, зв'язкової, кошової, командантки таборів юначок, заступниці станичного і членки станичної старшини.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 травня 2000 р. в церкві Непорочного Зачаття.

Про молитви за спокій душі Покійної просять:

мама	– ОЛЬГА МАКАР
чоловік	– ЕВГЕН МИХАЛОВИЧ
дочка	– ХРИСТЯ
сини	– АНДРІЙ, ПАВЛО, ЯРЕМА з родинами
сестри	– ХРИСТЯ МАКАР-ПЕРЕЛ з родиною
	– МОТРЯ МАКАР-ФЕДІРКО з родиною
	– ДЗВІНЯ МАКАР-СЛИВКА
і семеро внуків	
тети	– СТЕФАНІЯ ЛЕГЕТА з родиною
	– СТЕФАНІЯ МАКАР з родиною
вуйко	– СЯНЬО МАЛИНОВСЬКИЙ з дочкою
братова	– ІРЕНА ЛЕВИЦЬКА з родиною

Вічна їй пам'ять!

Загін Червона Калина

5-ий КУРІНЬ УПС і 23-ій КУРІНЬ УСП

Ділимося зі всіма братчиками Загону, друзями й приятелями сумною вісткою, що в середу, 24 травня 2000 р. несподівано відійшов від нас на Вічну Ватру наш братчик

бл. п.

пл. сен. керівництва

МАРКІЯН (ТУСЬКО) ТИТЛА

довголітній член Булави УПС, кол. станичний, голова станичної ради та голова осередку УПС в станиці Пассейк, нагороджений відзначенням св. Юрія в золоті за працю в Пласті.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 26 травня 2000 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Lakeview Funeral Home, 371 Lakeview Avenue, Clifton, NJ.

ПОХОРОНЕНО братчика Маркіяна з церкви св. Миколая в Пассейку на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині Наталці, дітям Маркіянові, Несторові, Адріяні та Анні, братові Богданові та цілій родині, складаємо наше глибоке співчуття.

СТАРШИНА ЗАГОНУ

Ділимося сумною вісткою, що в ранніх годинах 24 травня 2000 р., по довгій і важкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у вічність на 47-му році життя, наша найдорожча ДРУЖИНА, МАТИ, ДОНЯ, СЕСТРА і БРАТОВА

св. п.

АННА ШВАБЮК

з дому КОСИК

нар. 16 липня 1952 р. в Англії

ПАРАСТАС був відправлений в п'ятницю, 26 травня 2000 р. у похоронному заведенні М. Насевича у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 27 травня 2000 р., о год. 10-ій ранку в церкві св. о. Миколая при 24-ій і Поплар вулицях, а звідси на кладовище Святої Марії у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

чоловік	– ЮРІЙ
син	– ДАНИЛКО
родичі	– МИКОЛА і СОНЯ КОСИКИ
брат	– ПЕТРО з дружиною ЛІДОЮ і дітьми
братові	– ЛІДІЯ КРІЛЬ з дітьми і внуками
	– ВІРА БЕЙ з чоловіком ОМЕЛЯНОМ з синами і внуками

ближча і дальша родина в США, Франції і в Україні.

Дорога Анно, вічний спокій Тобі у Царстві Господньому!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ
Професійний продавець забезпечення УНС
ANDRE WOROBEC
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
9 Bayard Pl., Newark, NJ 07106
Tel.: (973) 292-9800 ext. 3055
Fax: (973) 292-0900
e-mail aworobec@hotmail.com

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: Iouri_uke@hotmail.com

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to:

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert, Realtors
CHATHAM OFFICE: 64 MAIN SREET CHATHAM, NJ 07928
#1 REALTOR IN N.J. OFF: (973) 635-5000
#1 REALTOR IN MORRIS Co. EVES: (973) 539-8917
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S. FAX: (973) 635-5086

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870; (732) 627-0517

EUROPEAN WOODART CORPORATION
на Фльориді потребує майстра з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **(904) 740-7740 (Vasyl Boychuk)**
1 (407) 574-7796

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 598 дол.+tax
(round trip)
549 дол. (one way)
Нью-Йорк/Львів – 799 дол.+tax
(round trip)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 50 дол.

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

FIRST AVENUE MEAT PRODUCTS
Великий вибір ковбас, та інших м'ясних виробів, як також імпортованих товарів з Европи
HOMEMADE KIELBASY AND COLD CUTS
140 — 1st Avenue (between 8-9 Streets), New York, NY 10009
(212) 777-4583
Відкрито від понеділка до п'ятниці **8 AM – 7:30 PM**
В суботу **8 AM – 6:30 PM**

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

10 років чесно і солідно служимо українській громаді

KARPATY

Export-Import

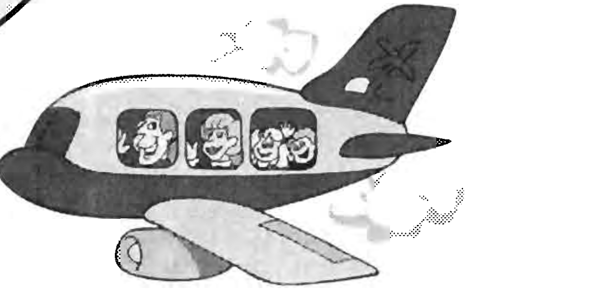

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
Для нас не існує відстаней – наші клієнти є всюди: в Канаді, Америці, Европі, Австралії та інших країнах

TRAVEL

Найкращі ціни на квитки

на всі авіялінії світу

МИ ҐАРАНТУЄМО:

Швидку і конфіденційну доставу долярів до рук адресата

Вчасну доставу продуктових пачок з каталогу (великий вибір, високоякісні продукти)

До 35% знижки на сільськогосподарську техніку

А також:

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі, Росії

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!